

خالٲعه باس

خال^vعهباس

فوسره و شایان فهر

سرشناسه	: شایان فر، خسرو، ۱۳۶۲-
عنوان و نام پدیدآور	: خالّعه باس/خسرو شایان فر.
مشخصات نشر	: مه‌آباد: نشر ژیر، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۴۵ ص.
شابک	: ۹۷۸۶۲۲۹۹۰۶۰۷۱
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: داستان‌های کردی -- قرن ۱۴
موضوع	: Kurdish fiction -- 20th century
رده بندی کنگره	: PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی	: ۸۹۹/۲۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۲۷۲۳۹۷

خالّعه باس (چیرۆک)

نووسەر: خوسره و شایان فەر

ناوه‌ندی ب‌لا و کردنه‌وه: نه‌شری ژیر – مه‌آباد

شابک: ۹۷۸۶۲۲۹۹۰۶۰۷۱

پیت‌چن: حه‌میده قادرزاده

رووبه‌رگ: خوسره و شایان فەر

چاپ: یه‌که‌م ۱۳۹۹

به‌رگه‌ژمیر: ۱۰۰۰

ناونیشان: مه‌آباد، شه‌قامی مزگه‌وتی جامع، پاساژی میدیا، نه‌ۆمی یه‌که‌م

ئیمه‌یلی نووسەر: xusrewshayan@gmail.com

مافی له چاپ‌دانی ئه‌و به‌ره‌مه‌ بۆ نووسەر پارێزراره

نرخ: ۳۰۰۰۰ تمه‌ن

زمانه شره‌که‌ی، تف پرژاندنی، قسه‌کردنی تاوتاو‌ی گه‌ل‌ خوی
یا مه‌نتقه تایبه‌ته‌که‌ی، هه‌موویان بو نیودیر‌کردن وه‌ک
تایبه‌تمه‌ندی هه‌ره‌گرینگی ده‌بوون. به‌لام‌ ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه
له‌و کات و شوینه‌دا نه‌ک جیاواز، بگره‌ زۆریش ئاسایی بوون
و نه‌دبوونه جیی سرنجی من یا هاوته‌مه‌نانم. بو من وه‌ک
مندالیک، ئه‌و هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خوی به‌ بالتۆ تایبه‌ته‌که‌ی له
میشک‌دا پیناسه‌ کردبوو. ئه‌و بالتۆ تایبه‌ته‌ی ئیستا ده‌چیته
چوار‌چیوه‌ی نۆستالۆژی هاوته‌مه‌نانی من.

بالتۆیه‌کی درێژ که‌ ئیستاش بۆم ده‌رنه‌که‌وت ره‌نگی چیه‌.
که‌ ده‌مکوت خاکیه‌، کاکم ده‌یکوت: کویری! نازانی بو‌ره‌.
دایکم ده‌یکوت: ملتان شکئی! ئه‌دی له‌و مه‌دره‌سه‌ی چتان
فیرده‌که‌ن؟ ئه‌وه‌ شینکیه‌. خوشکم ده‌یکوت: خانمه‌که‌مان
به‌وه‌ی ده‌لی سه‌بزئایی. به‌لام‌ بابم هه‌ر ده‌یکوت بالتۆیه‌.

ئاوابوو كه كۆلكه زيرينه يه كه به مه زهنده ي دهورووبه ريه كان
و به هۆي كۆن بوون و كال بوونه وه ي، له باره ي ئه و بالتۆ
تايه ته پهيدا بوو و بوو به هۆي ئه وه يكه رهنگه كه ي، وه كه
سورپك بمينته وه.

ئهن دواتر له شتيك سه داسه د دلنيا بووم، ئه ويش ئه وه بوو
كه بالتۆكه ئالمانيه. پشتيواني سه ره كي ئه و دلنيا بوونه م،
ئالايه كي ئالمان بوو كه به قۆلي، له نزيك شاني وه بوو.
هه لبه ت ئه و كات به خاترجه مي دوو ئالمان هه بوو، به لام بو
من زانسته كه م ئه وه نده ي برنه ده كرد سه ر له بلۆكي
رۆژهه لات و رۆژئاوا ده ركهم و بزانه كامه ئالمانه. بو من
وه كه منداليكي لادييي، دنيا چواريينج ولات زياتر نه بوو.
عيراق بوو، ئه وه شه رمان ده گه ل ده كرد. رۆژيكي گه رمي
هاوين، قرچه قرچي گه رماي نيوه رۆيه، عه جه م پيوه ربوون،
كاميلي كوري وه ستا برايميان ده ژوو ريڊا گرت، ده پشتي
تويوتايان هاويشت، برديان. دواتر ژنه گه لي كۆلان ده يانكوت
ئه وه سه رباز فيناري بووه يه كسه ر بردوويانه بو شه ري
عيراق. ئه وده مي بوو كه عيراقم ناسي.

ئامريكام له قوتابخانه ناسي. له گۆشه ي هه وشه ي قوتابخانه
له دوو لاي ديواري ئاوده سته كان به گه وره يي نوسر ابوو
(مرگ بر آمريكا). وشه ي (مرگ) له لايه ك به فراواني په لي
راكيشابوو به لام (بر) و (آمريكا) يه كه كه وتبوونه سووچي

دیواره که و له بهر بی جیگایی، ته واو یه کتریان له ئامیز گرتبوو. قوتابیانی پۆلی چوار و پینج دهیانکوت ئه وه نیوی ولاتی که زۆر گه وره یه له سه ر نه خشه دیتوو مانه. سه عوودیش هه بوو. با پیرم دهیکوت هه ج له وییه. ئه و کات پیمو ابوو هه ج شاره. هه ل بهت ولاتی نامۆشم بیستبوو، وه ک عرووس، با بام دهیکوت له ئه میر کهش گه وره تره به لام چه ند سالی پینچوو تا له سه ر نه خشه دیتمه وه. به قه ولی دایکم دهیکوت، خویندن هه ر بو ئه و شتانه باشه.

بالتۆ که در یژ بوو هه تا ناوه راستی گیرفانی پاتۆ له که ی ده هات، بو یه قه ت دهستی ده گیرفانی پانتۆ له که ی نه ده نا. هه ردوو دهستی وه ک ئه وه ی که له مچه کرابی، ده نیو گیرفانه کانی پیشی ده نا هه ربو یه شانی خر ده کرده وه. ئه و شان خر کرده وه، بو ی ببوو به عاده ت. بالتۆ شی ده به ردا نه با دهستی هه ر له پیش خو ی ده رۆیشتن، وه ک ئه وه ی به رگری له شوینه هه ستیاره کانی بکا.

دیوی ژووری بالتۆ که ی، خه زیکی سپی، کولکن بوو که شیوه ی له مووی بز نه مه ره ز ده چوو. بوخو ی دهیکوت زۆر گه رمه، ده لی کورسیت داخستوو. چه ئه و کات چه ئیستاش ناتوانم راده ی گه رمای بالتۆ که ی مه زهن ده بکه م، چونکه قه تم ته جرو به ی کورسی نه بووه. به لام پیموانه بی زۆر گه رم بووی، چونکه له ده ر و ژوور هه ر ده به ری دابوو. ته نیا جیاوازی،

دوو دوگمه ی سهری بوو که له ژووری ده کراوه له دهري داده خرا. کلاویکی زهلامی پیوه نووساویشی هه بوو که تهنیا که لکی، رۆژی بارانی بوو، بو ئه وهی پیچ و کلاوه که ی ته ر نه بی له سهری دهنه. بهو سه روسیمایه له پشته وهرا وه ک ئه وهی ده چوو، رکه کهوت بو راو، له سهر تاشه به ردیک دانابی.

ئهو بالتۆ تایبه ته، یه کیک له شته زۆر خوشه ویسته کانی خال عه باس بوو. راده ی خوشه ویستییه که ی گه یبووه ئاستی شانازی. ئهو شانازییه له درێژخایه ن، کاری کردبوو سهر هه موو ئه و که سانه ی شانازی ناسینی خال عه باسیان به نه سیب ببوو، به جوړیک، بالتۆی ئالمانی بی خال عه باس و خال عه باس بی بالتۆی ئالمانی، له گه ره کی ئیمه شتیکی نامۆ بوو.

شانازی کردنه که ی به راده یه ک بوو که به هه موو تاقه ته وه، هه ولی به خۆمالی کردنی ئه و به ره هه مه بیگانه یه ی ددها به جوړیک سهرتۆپی قسه ی ئه وه بوو که ده ی کوت:

- ئه و ولاته ی ئیمه ش ئه وه نده بالتۆیه ی به که لک دی، دهنه ئه وی دیکه ی هیچی به زیاده نه بی.

ئهو ههسته تایبه ته ی خال عه باس بو بالتۆی ئالمانی، سالانیکی زۆر بوو هه بوو. کهس برۆای نه ده کرد جرج بکه ویته ئه و پیوه ندیه به سۆزه و خال عه باس بو ته ماحی مالی دنیا یه،

چاوپۆشی له ستاندارده کانی بکا. به لām ئەو ئیواریهی بهندی سه رماوهز که وه ک جاری جارن، به بی له ده رکهدان لی مان وه ژوور که وت، سه ره تایه ک بوو بو دابه زینی ئاستی شکۆی ئەو به ره مه مه ئیستا خۆمالیکراوه له میشکی خال عه باسدا.

ئەو ئیواریه هه رکه لیویکی به بزه مان له سه رووی دیمه نیکی ته واو که سک هاته بهرچاو تیکرا بستیک زارمان داچری. ئاخۆ چ قه و ماوه؟ لیی دزراوه؟ نا داخوا پیس بووه، شووردوویه تی. به لām نا کری، چۆن ده بی، خۆ هه تا ویشک نه بیته وه به دلنیا ییوه له مال نایه ته ده ر. هه ر ئەوه ی که به بی بالتۆی ئالمانی، به و ویشکه سه رمایه خۆی گه یاندۆته ئیره، دیاره پرسه که زۆر گرینگه. له نه مانی بالتۆی ئالمانی گرینگتر، بوونی کۆتی ئامریکایی بوو ئەویش له بهر خال عه باسیدا. خال عه باسیک که بیزی لیی ده بووه و نیوی نابوو کۆتی چه رچیان. به لām هۆی ئەوه ی که شانازی که ر و دا کوکی که ری به تینی بالتۆی ئالمانی، وا کو توو پر، خزیوه ته زۆنی سه وزه وه، ده بی چی بی؟

له گه رمه ی سلاو و چاک وخۆشی و سه رسو رماندا، به په له و له رووی نا عیلاجی، سو به ی نه وتی له باوهش گرت. لاروومه تی رۆچووی هه زار گنجی برده پیش و له مه ودای دوو بو سی میلیمتری سو به که رایگرت. سو به ی به سته زمان ئەو ئیواریه هینده ی درابۆیه که له ئاکامدا به و قه ناعه ته گه یبوو که

هه‌وای زۆر سارد، هه‌ربۆیه به‌وپه‌ری توانای خۆی دایسا و هه‌ردووک لا‌گووپی، له‌سه‌ری لووتی خال عه‌باس که به سه‌رما سوور ببۆوه چاکتر سوور ببوونه‌وه. پیموایه له‌تاو سه‌ری لووتی، سووری لا‌گووپی سووبه‌ی نه‌دیت، بۆیه به‌وجۆره، خۆی ئامبازی سووبه‌که کرد. ئه‌و به‌یه‌که‌گه‌یشتنه له‌ ئاکامدا سی له‌سه‌ر چواری لاسمیلکی هه‌لپرووزاند. سه‌ره‌رای ئه‌و خه‌ساره گه‌وره‌یه، ئه‌وه هاواری بینهران بوو که ئاگاداری کرده‌وه. ئه‌ویش به‌ پرسته‌یه‌کی تایبته کاردانه‌وه‌ی خۆی پیشاندا:

- گۆری بابی خێوی ... ئه‌وه بۆ وا سوور بۆته‌وه.

له‌دریژه‌دا هه‌روا که خال عه‌باس خه‌ریک بوو خاوه‌بووه و بۆ دواندن ده‌بوو، دایکم به‌ گوروتینیکه‌وه کوتی: چه‌ک ره‌بی موباره‌ک بێ! کاکه ئه‌و کۆته جوانته کهنگی کرپوه؟

بۆ کاردانه‌وه به‌و تاریفه، خال عه‌باس زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و سمیله ئیستا لاسه‌نگه‌کانی، سه‌روخواریکیان کرد به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی لاسایی ئه‌کته‌ره کلاسیکه‌کان بکاته‌وه، به‌ بێده‌نگی‌کی ماوه‌کورت، هه‌ستی پرسیارکه‌رانه‌ی بینهرانی به‌هێزتر کرد. له‌پیشدا به‌ گۆشه‌ی پشتینه‌که‌ی، کاریگه‌ری سه‌رمای ئه‌و ئیواره‌یه‌ی له‌ به‌ر که‌پۆی س‌ری. ده‌ستیکی بۆ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی برد و قووتووی تووتن‌وپه‌ره‌که‌ی هیناده‌ری. هاوکات که خه‌ریک بوو جغاره‌یه‌کی به‌ قه‌د قامکی شاده‌ی

ئەستوور ھەلەدەبەست، بیدەنگی شکاند و باسیکی تیروتەسەلی لەسەر شیوازی کرینی ئەو قاوغە نوێیە بوو کردین. گویا ساعەتیک لەمەوبەر لە بازاری دەسفرۆشان، نیوہ قیمەت، لە بە وتە ی خۆی، ھەتیویکی بەرەللائی کرپوہ. ھەلبەت ھیچ ئەو باسە ی نەوروژاند کە ھۆی ئەو سەنگەر گویژتەوہی چ بووہ. بوو کەسیک خال عەباسی ناسیبا، زوو تیدەگەشت کە ھەستی خال عەباس بوو ئەوہی وەک سەوداکەریکی چاک بناسرئ، زالە بە سەر ھەموو شتیکی تر. ھەرزانی کوۆتە کە ئەگەرچی ئەفسانە یەکی تەمەن کورت بوو، بیوو بە ھۆی ورووژاندنی ئەو ھەستە ی خال عەباس و پشتکردن لە شانازییەکی لەمیژینە.

بابم کە تا ئەوکاتە، کەشی شەری دووھەمی جیھانی بەسەریدا زال بوو و لە بەرە ی ھاوپەیمانانەوہ، بەردەوام خەریک بوو تەنیا سەمبۆلی لەبەردەستی ئالمانی دە کوتا، وەک کاردانەوہ یە ک بەو پرووداوە ئەویش سەنگەری گویژتەوہ و وەک دژایە تیە ک کەوتە لۆمە ی ئەو خیانە تە ی خال عەباس. ھەربۆیە لە دەربرینیکی لە ناکاو کوتی:

- وەللا کوتی ئامریکایی ھەر نموودی ھە یە، دەنا ترئ سەش ناگیریتەوہ.

ئەو دەربرینە ناجوامیریانە ی بابم، ئەگەرچی لە پێوہندی روژانە ی دەگەل خالم، شتیکی ئاسایی بوو، بەلام خال عەباسی

کافر کرد به جوړیک وه ک تایه تمه ندى ناسراوى خوۍ که
له کاتى قه لسى له راده به دهرى نوتقى دهبه سرا و کونى جنيوى
دېووه، هېچى بو نه کو ترا و به هينديک مایه وه، له جياتى جنيو
به دهنګيکى گالته ناميز کو تى:

- به لى فه رمايشته!!!

ئيسټا که بيرى ليده که مېوه، پيموايه ته وکاته هسوودى به
خالم ده کرد، چونکه تاريښى کو تى ئامريکاييم زورجار له زمانى
خوۍ بيستېوو، به لام به هوۍ ته وه يکه زور گران بوو بوۍ
نه ده کرد را. جاريک که مام يه کدانه ى کو نى کالېووه ى له
هوتې بازارى کړېوو، ته وېش چوو يه کدانه ى به ده لى کړېوو،
به لام هه رکه چاوى به جلکشور که وتېوو، رهنګى به به ريۍ وه
نه مابوو. پاش ته وه ئيدى وازى له کو تى ئامريکايى هينا و
چيروکى خوشه ويستان چووه باوېشى ميژوو.

هه لېه ت باېم هه ر به وه نده نه وه ستا و له دژې کار دانه وه يه ک،
گورزى ئاخري خوۍ به هه موو هيزه وه وه شاند و سوو کترين
رسته ى خوۍ، ئانگړاى کو ته که ى خال عه باس کرد:

- ته وه هسل نيه.

ته و وشه يه چ ئيسټا و چ ته وکات، يه کيک له گرينگترين
وشه کانى نيو هه نېانه ى وشه گه لى ئيمه مانان بووه، ته گه رچى
سه رچاوه ى په يدابوونى ناروونه. به پيچه وانه ى ته و باوېره ى

ئىستا ههيه كه لهو جوړه كاتانهدا په نجهى تومته بو ولاتى
چين راده دىرن، تهوكات ولاتى چين هيشتا بو تهو باسه
نيوبانگى دهرنه كړدبوو و به توندى سهرقالي شهرى
دهسته ويه خه ده گهل هه ژارى بوو. تهوكات پيوانهى نر خاندنى
هموو شتيك، ژاپون بوو. ته گهر ژاپون با تهوه باش بوو،
به لام ته گهر ژاپون نه با، تهوه گوماني تيدابوو و كهس بوى
گرينگ نه بوو ته رى له كوړا هاتوه. هه روا به ئاسانى!!!
هه چهند هينديك ئامراز و كه رهسه هه بوون كه وه ك قىلى
كه واى سپى وابوون و خويان به نيوى ولاتي كه وه به ستبوو.
كهس بىرى له وه نه ده كرده وه، بكرى تهو شتانه به نيوى
ولاتيكى ديكه وه نووسين. تراكتورى روماني، گازى پرووسى،
سيوى لوبنان، و له هه موان گرينگتر كوتى ئامريكايى.

له راستيدا بو بابم هسل بوون يا نه بوونى تهو كوته گرينگ
نه بوو، هه ره ته وهى كه لاتاويك به خال عه باس دادا يا وه
قيرهى خا مه به ستى خوى پيكاوه. هه ميشه ره وتى پرووداوه كان
ئاو بوون و هيچ كاميان قه بووليان نه ده كرد پيگهى تهوى تريان
به هيزتر بى.

ته ورژه بابم مه به ستى خوى زور به باشى پيكا، چونكه
ته واوى ئاماره كانى قه لسى تايه تى خال عه باس، له سهر
دهم وچاوى جيگير بوون. ليوى خوارى له سهر چه نهى
رېمازىنى ده كرد و هاوكات قامكى به جغار هوه، له بهرى

ده گيـراوه. زارى ده گهـل ههـر وشـه يهـك كه دهـهـاته دهـر،
ئاوپـرژيـنى چواردهـورى دهـكرد.

- قسهـى قوـر. به زهـمانهـتم كرـيـوه، ههـتيـو كوـتى برـو بيشـو،
بيـمنهـت، كالـ بوـوه مالى خوـم.

- ئهـوه كالـ بوـوه، كوا ههـتيـو؟ قهـتت ديـتووه؟ دهـيناسى؟ دهـبرو
بيـينهـوه.

- كورـه ئهـوه دهـليـى چى؟ وهـلـلا بزانه چوـنى دهـبينهـوه! عهـباسى
مروـتى نهـبم، ئهـگهـر لهـژووـريـى نهـهيـنمهـ دهـرى. بهـبووـكى
دهـبهـم... .

هيـشتا ههـسلـ بوون يا نهـبوونى ئهـو كوـتهـ ديار نهـبوو كهـچى
خالـعهـباس لهـ رقى بابم پيلانى كوشتنى كابراشى دارشتبوو.

لهـو كاتهـدا داىـكم كهـ ديتى زوـر گهـرم داهاـتووه لهـولاـشهـوه
خهـريـكه لهـ ئاست بابم زوـر كهـساد دهـبى، لغاوى باسهـكهـى
گرتهـدهـست.

-كوـرهـكاكهـ رهـبى موبارهـك بى! وهـلـلاهى زوـر جوانهـ. ئهـو سپـالهـ
چ بوو دهـبهـرت دهـكرد؟! مالهـ خوـ كـرووى ديـى ههـر پيوهـبوو.
رهـنگى بهـ بهـرهـوه نهـمابوو. دهـتكوت يهـخسـيرى مهـكهـ و
مهـدينهـى. ئهـوه جوان و لهـبار و سووك. قيت و قوـز بوـخوـت

دهبهری ده که ی. به خودای چلکهلگريشه، بیده به برانم
ئهوشو بۆت بشوا، به خودای ئه وهنده جوان ده بی.

دایکم بو ماوهیه ک وای لغاوی باسه که گرته دهست که نه ک
هر کاکي له دهست ئه و زالمه رزگار کرد، به لکوو ئه جیندای
کۆبوونه وه کهشی له بیر جهماوهر برده وه.

خال عه باس که له ژیر هیرشی درپندهی زاواکه ی، پشوویه کی
هاته وه بهر ی، دیار بوو له ههستی راسته قینه ی خو ی دلنیا
نه بوو. نه یده زانی به و وتانه ی خوشکی خوشحال بی یا
ناراحت. له ئاکامدا پاش تاویک، له نیو ئاپۆره ی مه چووه
شامی لیره بکه، به شیوهیه کی تهواو دردۆنگ، مالی ئیمه ی
جیهیشت.

لووتکه ی چیرۆکه که رۆژی دواتر بوو، کاتیک ده گهل دایکم
له بهر ده رگا راوه ستابووین. خال عه باس به سیمای ئاشنای
چه ندين ساله وه خه ریک بوو خو ی له بهر نیگای
پرسیار که رانه ی ئیمه ده دزیوه. وه ک ئه وه ی ئیمه ی نه دیتبی،
خه ریک بوو ده چووه ژووری. دایکم به بی به فیرۆدانی کات،
ئه گه رچی مه و دامان له په نجا میتر زیاتر بوو، به ده نگیکی به رز
هاواری کرد: کاکه به خیرییه وه!!

خال عه باس که دلنیا بوو پیوه بووه و له و دلنیا تر ئه وه یکه دایکم
له و مه و دایه را هه والی کوۆتی ئامریکایی لی ده پرسی، هه ر

به غاریک پروویکرده ده رکى ئیمه و له بن گوئی دایکم جوابی به خیر هاتنه که ی دایه وه.

- سه لامهت بی خوشکی. به و سه رمایه ی بو له ده رین؟

دایکم وه ک ئه وه ی پرس یاری خال عه باسی هه ر نه بیستی، خیرا پرس یاریکی ده پال کرده وه.

- ئی!!! ئه دی کاکه ئه وه کوا کوته تازه که ت؟

خال عه باس وه ک ئه وه ی سوړیکی گرینگ بدر کینی، خیرا سه ریکی به حه وشه ی ئیمه داگرت، نه وه ک که سی لیبی، به تایبهت بابم، ئه و جار لووتی داژهنی و فه رمووی:

- وه لالا، ئه وه له مالى فریمداوه. ئه و ژنه شه وی ده ئاوی ه اویشت، ئه وی رهنگ بوو پییه وه نه ما.

- ئه یارو بو؟

- کچی ئه و سه گبابه دروی ده کرد خو حه سل نه بوو.

- ئه دی وه دووی نه که وتی؟

- وه دووی چی که وم. کوتیان مو عتاده. ئه وه گرت باشم چم لیکردبا؟

- کوړه چاکت کرد، تازه لیگه ری له و سه گبابه ی، نه چی وه دووی که وی به خودای کوړه کانیش ت لی مو عتاد ده کا.

وهبزانه سهگ خواردی. بالتوی خوت جوان و لهبار چیه تی؟
گهرم و خوشه. ده به ریکه دهنگیش مه که. خو مالته دوینی
ههر وهختبوو سه رماش بتبا. جا چانی ئەوه تینیکی ههیه.

دایکم به دهرکردنی بهرگی دووهه می بیرۆکه کانی خو، دژ
به بهرگی یه که می که دوینی دهریکردبوو، دهستیکرد به
دلخوشیدانه وهی خال عه باسی، به بی ره چاوکردنی ئەو راستیه
که نرخى کۆتیکى ئامریکایى به قهه داهاى مانگیکی کارى
خال عه باس بوو. کاریک که ده سالدا چوارمانگی نه ده کرد.

خال عه باس وهک ئەوهی بیههوی زوو کۆتایی به باسه که
بینی، هیچ به شداری وتووێژه سه پیندراوه کهی دایکم نه بوو.
ته نیا گوئی راگرتبوو و چاوی بریبوو په له به فریکی قوراوی که
له سه رهز به یارمه تی سه رمای سه رماوهز، به ره بهر کانی
خوری بی تاقه تی ده کرد. له ئاکامدا بوو خو دزینه وهیه کی
خیراتر ئاوا کۆتایی به وتووێژه که هینا:

- ده لئی چی خوشکی!!! پیاو تووش ده بی. هه تا سه ره بژی،
قوون هه زار نه قلان ده بین.

ئەو نه قلانه له ژیاى خال عه باسدا ئاسایی بوون. سالی
به چه ندين جار له وجۆره سه ودايانه ی ده کرد. هه موو سالی
پاییز، ده گه له نه مانى کریکاری، خو و هاوته مه نه کانی، هه موو
رۆژی، له گوشه یه کی بازار خرده بوونه وه و به شیوه ی

هاوسه روکی بوورسیکی نافهرمی و رانه گه یینراویان
 هه لده سووراند. هه موو که لوپهل و ئامرازیک لهو شوینه به
 مه زاد سهودا ده کرا. هه ر له که واپانتۆل بگره هه تا مه له غان،
 داس و ته شوئی، بیژینگ و داژگیر. ته نانهت نیروئامووریش.
 ئەو ئامرازهی هه وه لجار که دیتم پیموابوو پاشماوهی توپی
 شه ره، که چی بابم به شیوهیه کی نه رم و نیان وه ک
 ئەو کاتانهی پوولیکی زۆرم کاسپی کردبی و کوتبم فهرموو بابه
 ئەو پووله ده خزمهتت دابی، باقیکه شی ئیشاللا به زوویی
 ده گات، بوئی شیکردمه وه ئەوه ئامرازی زهوی کیلانه. وه ختی
 خوئی، مانگیک، سی رۆژهی رهمه زانی، به زمانی به رۆژوو،
 جووتم پیکردوو. به سته زمانه وای به ئیشتیا ده گیراوه پیموابوو
 ئەمیش ئیستا ههستی کووری نادرشام ههیه، له پاش
 داگیرکردنی هیندوستان به دهستی باوکی.

خال عه باس سهری چووبا بازاره کهی نه ده چوو. وه ک ئەوهی
 فه رمانبه ری حکوومی بی، ده گه لکوو رۆژ سیوادی ده دا، لهو
 شوینه حازر بوو. نه ک هه ره وه، هه موو هاوکارانی هه روابوون.
 بو زۆربه یان هیچ قازانجیک ده گوړیدا نه بوو، ته نانهت بو زۆر
 کاران وه ک شوان گرتن، منداڵ خه ته نه کردن و شکه سته به ند،
 راویژی خورایشیان ده دایه ی. له باری ته مه نه وه زۆربه یان
 به سالآچوو بوون. ئەگه رچی له بابهت خال عه باسه وه دلنیا
 نه بووم. وه ک ئەوهی ئیکسیری لاوی خواردبی به دریژایی

تهمهني من، ئەو هەر وهك خۆي مايهوه. قهتي پيخۆش نهبوو له تهمهني بپرسی و له راستيشدا كهس تهمهني راستهقينه خال عه باسي بۆ يه كلايي نهبووه. ههركات ليت دهپرسی خاله چهند سال دهبي؟ يه كسه دهيكوت: وهلا پهنجا سال تهمهني خۆم وهبیردی. سهیری باسه كه دهوه دا بوو كه ئەو قسه به دريژايي بيست سال هەر بيستبوو. ياني سي سال له مهوبه هەر ئەو ولامه ي هه بوو، ده سال له مهوبه ريش هەر ئەو ولامه بوو.

دايكم دهيكوت: كاكه هوهل نوبه رهي دهگهل من شيري خواردوو، كه چي دوايه به خوليركان مردوو.

خال عه باس دهيكوت: راست ناك، ئەمن هەر ده سالان له دايكت گه وره ترم.

دايكم له دايكي ده گيراهه كه كوتوو يه تي: ئەگه سه ر به ههوي چووم، عه باسم به جيھيشت، عه باس سه رو ردينتاش بوو.

خال عه باس دهيكوت: وهبیرم نايه دايكم مي ردي كر دۆتهوه.

پوور ئامان خوشكه گه وره ي، ئەوكات كه مابوو، دهيكوت: هه راي مه لاخه ليلي، عه باس گويلكي پيده له وه را.

خال عه باس دهيكوت: ژن چووزاني سال چيه!!

ده گه‌ل بیستنی ئه وهه موو گێرانه وه دژ به یه کانه، ئه ژمار کردنی خال عه باس وه ک به سالآچوو، بی دلنایی ده خسته میشکی هه موو چاودیڕیک. نیودیڕ کردنی وه ک به سالآچوو، راست بی یا هه‌له، ئه وه وه ک ئه نـدامیکی به رده وام، له و بورسه وه رگیرابوو، ته نانه ت شوینی دانیشتنی تایبه تی خوی له سه ر لیواری شه قامه که هه بوو. به لام سه ره رای ئه و شوینه کاریگه ره ی، وه ک زۆربه ی هه والانی، ته نیا چاودیڕی زه ره ره که ر بوو. له هه موو شتیک کۆنه که ی پی باشر بوو. هه ره که شتیکی کۆنی ده دیت، وه ک ئه وه ی هه ستی نوستالژی بزوو تبی، سه ره رای لۆمه ی خاوخیزان، یه کسر ده یگری و یه که م شویتیش بو نه مایشکردنی مالی ئیمه بوو. بی هۆ نه بوو. ئه وهه موو متمانه به خو بوونه و تاریف کردنه ی دایکم ده میشکی خال عه باسی ده خزانده، ئه نجامه که ی هه ره ئه وه بوو.

سه ره رای ئه و ره وشته تایبه ته ی، سه ودا ی چاکیشی ده کرد، به لام به فه رمووده ی بابم:

– کاک عه باس له قه ده ر قوونی ناتری.

هه ر بۆیه ش، کاره زۆر شازه کانیشی له ئاکامدا هه ر ده بوون به تیریان.

بو من وه ک سه یرکه ری پرووداوه کان، له بیرنه کراوترین نمایشی به ره مه که ر دراوه نایابه کانی خال عه باس، ئه ورپۆژه

بوو كه بو يه كه م جار ديتمی و ده گه لم پيكه نی، ئە گەرچی
دواتر لیم بوو به به لا.

نیوه رۆیه ک، پیش نه هارخواردن، له پرا ده ركه كراوه و خال
عه باس به لیویکی به بزه و شتیکی عه نتيكه له بن هه نگیدا
لیمان وه ژوور كه وت. هاوكات وه ك لوكۆمۆتیوی هه لمی كه
خه ريكه هه ورازیکي زۆر ئەسته م ده بری، هه وریکی دوو كه لی
ئامال شینی جغاره ی، ده گه ل خوی هینا ژووری. یه كسه ر
روویكرده به ری چه پی سو به كه كه هه میشه بو وی مسوگر
بوو. هه لبه ت هه یج مه به ستیكي سیاسی له پشت نه بوو. سو به ی
نه وتی ته نیا ئاوری له كه سه نزيكه كان ده داوه، هه ربو یه
هه موو له ده وری سو به كه، كوړیكمان ده به ست. لای چه پ
كاك م داده نیشته، لای راست بابم. ده یوانی كاك م ده رپه ریئی،
به لام بابم هه ر له جیی خویرا به خیره اتنی ده كرد و
سه نگه ری چۆل نه ده كرد. هه موو رۆژی ده مان دیت، هه ربو یه
چاكوخوشیكي وا، نه بوو.

- خال عه باس به خیرییی.

- خودات لی رازی بی.

نه زیاتر نه كه متر. به لام ئەو رۆژه جیاواز بوو. وه بیرم نایه ئایا
پیشتر خه ونم پیوه دیتبوو یان نا، ئە گەرچی بو ئەوه ی ده بوو
خه ونی پیوه بینم. چاكوخوشیكي زۆر گه رم وگوری كرد.

هه موانی دیت. تهنانهت به پیکه نینه وه به منیشی کوت: چۆنی خاله؟

له بهر عهنتیکه ی بن ههنگلی، ئه وکات ههستم به گرینگی ئه و ساته وهخته نه کرد. ئه ی خودا ئه وه ده بی چی بی ئاوا له و لیچکه ره شه گول سوورده دا پیچاویه تیوه؟ به دلنیا ییوه ده بی شتیکی تایبته بی که خال عه باس به پیچه وانیه هه موو یاسا دارپژراوه کانی خوئی، به نویژی نیوه پویه، شانازی ئه وه ی پیداوین به ئاماده بوونی ئیمه، نمایشی بکا.

هه روا که خهریک بوو جیی خوئی له بن سو به ی گه مارو دراو خوش ده کرد، چاو یکیشی له هه لویستی خوشکی ئازیزی و زاوا ئازیز تره که ی بوو که چاوی له سه ر شاشه ی ته له ویزیونه که هه لئه ده گرت. به خاترجه می چاوه رپی پرسپاری که سیک بوو سه بارهت به و بوخچه ره شه گول سووره ی، تا کوو به شینه یی بو مانی شیکاته وه. ئه وه دایکم بوو که هه میشه له و کاته هه ستیارانه دا به فریای ده گه شت. به لام ئه ورپژه به هوئی ناله باری وه خته که و هاوکات بوونی ده گه ل جه می نیوه رپو، دایکم هیچ هوئی له دیاریه شازه که ی کاکی نه بوو و ئه ویش تیکه لی ئه و بیهه لویستییه به سامه ی ئاماده بوان بوو. ئه من وه ک ته نیا که سی به هه لویستی ئه و کو ره، چهند جار به ئیشتیا پرسپارم لیکرد: ئه ری خاله ئه وه چییه؟ به لام نازانم

نەبىست يان پىي قار بوو جوابم داتەو و بەبى ئەوئى دەستم
بوو ھەفتا سانتى ئەو بوخچەيەش چووبى، لەخۇرا دەيكوت:

- دەستى لىمەدە رۆلە خەرا دەبى.

پىموايە ئەوئى فېلىكى دىكە بوو بوو راکىشانى سرنجى
جەماوەر. بەلام بى سوود بوو. لە ئاکامدا پاش چەند
خولەكىك وەك ئەوئى ئوقرەي لى ھەلگىرابى، بوخوئى
ھەلدايە:

-دەلىم ئەرى خەجى! ئەوئىم ئەورۆ كرىو.

خەجى بەبى ئەوئى سەرى لەسەر سەبزی چاگردنەكەي
ھەلگىر، ھەر لە دوورەو كوتى:

-رەبى مبارەك بى كاكە! چت كرىو؟

خال ۋە باس ئەو پرسىارە بى زەوقەي خوشكى زۆر بە دل نەبوو
و فەرموئى:

-ئەتۆ وەرە ئىرە، نەديو، مبارەكى چى.

دايكم لە شىۋازى كوتنى خال ۋە باسرا، ھەستى بە ھەستىارى
بابەتەكە كرد و گورجىك خوى گەياندە كاكى كە خەرىك
بوو روونوئى لەو بەرھەمە نوئىيە دەكرد و تاراي رەشى گول
سوورى لە سەر دادەمالى.

-دادهي! ٽهوه چيه ڪاڪه؟ چهنديش لهباره! ٽهوه زهفته جوانت
کهنگي ڪريوه؟ ههڪ رهبي موبارهڪ بي. شتي چاکري به
دوودا بي. ٽهوه چهندت پيداوه؟

بو ولامدانهوهي پرسياره بي ٽهه ٽمارهڪاني دايڪم، خال عه باس
که ئيسٽا فيڪهي سميلاني دههات، به دهميڪي پريڪهين،
چووه سهر بهشي داخوازي خوي:

-ٽهوه بهيانيهيه له وهستا ٽهمه دم ڪري. پوولي پيوست بوو،
ههرزائم لي ستاند. چاوليڪه شهريڪهي ههسله. ههركاري
نه ڪردووه.

-دادهي! ٽادي، وهلا راست دهڪهي.

نهمدهزاني شهريڪه چيه ٽاڪوو بوم پروون بيتهوه ٽهوه
راستڪردنهوهي دايڪم بو شهريڪهيه يا خاويتي زهفتهكه.

بايم که وهک ههميشه چاوي لهسهر شاشهي تهلهويزيونه که
بوو و گوئي له وتوويزهکان، گورگ ٽاورپيڪي داوه و کوتي:

-ڪاريس دهکا؟

خال عه باس وهک ٽهوهي گيشهت لي ٽاور تي بهردابي،
بهوپهري قهلسيوه کوتي:

-چون ڪاري ناڪا؟ جا ٽهوه قسهيه دهيڪهي؟

دایکیشم بۆ پشتیوانی کاکی کهوته هه لۆیست وهر گرتن.

—مالته قسه ی وا ده کا، منداڵ نایکا.

ئه و قسه یه ی بابم ئه گهرچی بۆ سوو ککردنی زهفته که ی خالم بوو، به لام شتیکی پیچه وانه ی په یره وی ناوخوی ئه و جوړه دانیشتنانه نه بوو. ئیدی نازانم بۆ خال عه باس هینده ی له دل گران هات.

له و به ینه دا که دایکم خه ریک بوو به چاووبرۆیان پیلانی دواتری بۆ بابم ئاشکرا ده کرد، خال عه باس دهستیکی ده به ر پشتیندی نا و له گیرفانی هه ره خواری که واکه ی، له نزیک شوینه هه ستیاره کان، سیمیکی بۆری چلکنی، ده رکیشا.

ئه و گیرفانه ی ئه و سیمه چلکنه ی تیدابوو، ئه گهرچی زۆربه ی قه دیمیه کان گیرفانی له و جوړه یان هه بوو، به لام شتیکی ئاسایی نه بوو. زۆر تایبه تمه ندی هه بوو که له گیرفانی دیکه دا به دی نه ده کرا. یه کم، هیچ کهس بۆی نه ده کرا ئه و گیرفانه بیرئ، مه گهر ئه وه یکه خاوه ن گیرفانی ش ده گه ل خوی به رئ. دووه هم، ئه و شوینه جیگه ی هیندیک ئامراز و که ره سه بوو که پیویست نه بوو هه میشه له به ر ده ستان بن به لام بوونیان پیویست بوو. له و گیرفانه دا چه قوی زامندار، مقه ستی به رسمیلان، نینۆکگر و ئاوینه په یدا ده بوو. به لام ده کرا به پیی داخوازی خاوه ن گیرفان ئایتیمی دیکه ی بۆ زیاد بکری.

ئەگەرچی بەهۆی ئەستەم بوونی دەستپێراگەیشتنی، بو زۆر شتی وەک قەرەپوول نەدەبوو. بەلام ھەر ئەوەیکە خال عەباس سیمی زەفتەکە دەوی نابوو، مانای ئەوە بوو کە ئەو زەفتە لەلای خال عەباس زۆر پربایخە.

خال عەباس بو ئەوەی گەرماوگەرم دژی بابم بوەستیتەو، خیرا سیمەکە لە پشتی زەفتە بۆری دا.

–دا ھانی کورە! بیبە لە برقی دە.

نەک ئەوەی کە قەتیم زەفت نەدیتبئی، دیتبووم، بەلام عەتتیکە ئاوام قەت نەدیتبوو. ھەر بۆیە بەوپەری خوشحالیۆ، ھەرامکردە زەفتە بۆر و پرم پێداگرت. بەلام وادیاربوو زەفتەکە پری بەمن داگرتوو، بەجۆریک کە یەکسەر ئامبازی بووم و کەللە سەری تازە تاشراوم، بەوپەری توندیۆ دە سووچی زەفتەکە کوتا. خەتای من نەبوو، زەفتەکە زۆر قورس بوو، نەدەبزووت. بو ساتیک بەبیرمدا ھات کە قورسی زەفتەکە دەبی پێوەندییەکی بە وشە شەریکەو ھەبی کە پێشتر باسی کرا. بەلام ھێشتا سەرم ھەلنەھینابوو و ھیچ زانیارییەکی لەسەر ڕادەیی خەسارەتە کە ئاشکرا نەبوو کە چەپۆکی دایکم، ئامبازی شەریکەکی کردمەو.

–ئەو سەرت دە قورئ نیی! بابانت خەرابی! خو زەفتەکەت شکاند.

هه ركه به چه پۆكى دايكم سهرم بۆلاى زهفته كه دهورى
هه لگرته وه، توند چاوم قوچاند، تاوه كو بهرگه ي ئيشى
دووباره ي ئه و ويككه وتنه نامباره كه بگرم، كه چى خال عه باس،
خوداى لى رازى بى، يه ك و دوو، زهفته بۆرى راگويست و له
ئاميزى گرت. ئه گهر چى ئه وهى دهبا له ئاميز گيرابا و
ژير كراباوه زهفته كه نه بوو.

خودا به نه سيب دوژمنى نه كا. نيوانى ههردوو چاوم، سى
قامك سه رتر، به مه زهنده ي ئيستا، جى حهوت گاو، وا
هه لدره كه ئيسكى سى وهديار كهوت. دياره ئه و كات، خوين
دهبا بۆخوى ويشك بووبا و نهخۆش و بريندار ههتا چاوى
بزوتبان، ئوميدىك هه ر هه بوو و پيوستى به دكتور و دهوا و
دهرمان نه ده كرد. شكور بۆخودا ئه من كارم نه گه يشته چاو
بزووتن و له سايه سهرى سووته سىگارى خال عه باس و تفى
دايكم، خوين هه ر زوو راوهستا. شويى برينه كه واى كرد تا
ماوهيه ك مامۆستاكانم به گاي قه شانيان ده شو بهاندم. ديسان
هه ر باش بوو، خودا روحمى كرد زهفته كه م خويى ناوى نه كرد.

دوا به دواى ئه و زنجيره رووداوه دايكم ههستى بزووت.

-حه ك ره بى دايكت كويز بى! فه قيره مرد. حه ك دهستم
شكى! ئه من ئه و چه پۆكه م بۆ پي دادا!

نازانم بۆ له مالى ئيمه هه ميشه كاره كان ده کران، دوايه
فکره كان ده هاتن و له پاش هه مان، هه ست و سۆز، به
له نجه ولار سه ره قوته يه کيان ده کرد.

خال عه باس که به وردى پشکينىکى ته واوى بۆ زه فته کهى
کردبوو و له ساغبوونى دلنيا ببوو، ئيستا ده هه ولى ئەوه دابوو،
زه فته بۆرى بکاته وه ئەجىنداي کۆبوونه وه که، هه ر بۆيه به
بزه يه کى بى هه سته وه کوتى:

-هيج نيه رۆله مه گرى، خه تاي تۆ نيه، ئەو زه فته هه روا
قورسن. هسل ژاپۆن بۆيه وان. پيت وايه وه ک ئەو زه فته
پيسانهى ئيستا ده چن. ئەوه دوو شريتان ده خوا. يه ک ده يلئى،
يه ک زه فته ده کا. پيت خوش بوو ئەوه بيلئى، ده نا نا، با ئەوه
بيلئى. ئەگه ر هه ر هه زت لئى نه بوو، بيکه به رادۆ. کويت
پيخوش بوو بيگره. جا چاو ليکه.

هاوکات ده گه ل ده برينى زانبارى ورد و درشت، ته نيشتى
چه پى سۆبه ي بۆ منى تازه ژيروهبوو جيھيشت و چوو له
ته نيشت کونى کاره با دانيشت. سيمى زه فته کهى ده کونى
کاره با رۆکرد و هه ليکرد. هه رکه ته زووى کاره با، بۆ زه فته بۆر
جاله بووه گرگه گر پيدا بوو. به متمانه به خوبوونىکى زۆر،
گه رپک هه تا سه ر بايدا. که ديتى هيج ده نگىکى لئى نايه،
ئەو جار به شينه يى گه رانديوه، که چى ده گه رانه وه شدا هيج

باس نەبوو. چاوەڕوان دەکرا لە بارودۆخیکی ئاوا، پەیکەری
متمانە، زوو جەرجی تیکەوێ، بەتایبەت کە ئیستا، بابیشم
تەلەویزیۆنە کە قەپات کردوو و سەرنجی تەواوی خستۆتە
سەر خال عەباس. بەلام بەپێچەوانە چاوەڕوانی خال عەباس،
ئەوجار بابم نەک وەکوو لۆمە کەر، بەلکوو وەک ھۆگریک،
ھاتە پیش و کەوتە یارمەتی.

- کاک عەباس مۆجە کە ی بگۆرە.

ھەول و تیکۆشانی ئەو دوو کۆلنەدەرە لەسەر مەوجی دووھەم
پیداگرانە تر بوو و لێی ھەستابوونە سەر چۆک. ئەگەرچی
مۆجی دووھەمیش سەراسەر گەران و ھیچیان نەدیتەو.

ئاخری بابم پالی لێداو و کوتی:

- کاک عەباس رادۆکەت نایێ، لێی گەرێ، شەرتێکی
تێھاوی.

بەلام خال عەباس لێی بیوو بە کوردەنامووسی و دەستبەردار
نەبوو، تەنانت پەنای بردە مۆجی سیھەم و چوارەمیش.
ئەوانە ی کە لەسەر زەفتە کۆنە کە ی خۆمان، ھەموو جاری بابم
لە ولامی پرسیاری من دا دەیکوت:

- ئەوانە ھیچ نین.

مۆجى سى بوو يا چوار نازانم، ئەوھى كە زۆر گرینگ بوو، ئەوھ بوو دەبا دەنگىكى ھەر ديتباوھ و لە ئاكامدا ئەوھندەى سووراند، تا دەنگىكى دیتەوھ. لەسەرەتادا لەبەر لەرزى دەستى بۆى راست نەدەبوو. راست لەو جىيەى كە دەبا رايگرتبا، قامكى گەورەى جيفركى لەخۆى دەدا و ئاوەژووى ئەودى دەكرد. بەلام بە پىداگريكى زۆر راستى ھەر كەرد. لەو كاتەدا ھەك براوھىەك، بە زەردەخەنە سەرى لەسەر زەفەتەكە ھەلبىرى و كوتى:

-دايكى خىوى جا چۆن نايلى!!!

ئەگەرچى دەنگى سەر كەوتنەكەى بۆ گوئى ئىمە، زۆر نامۆ بوو، بۆ ماوھىەك ھەموومان بە بى ئەوھى ھىچى لى تىبگەين گوئىسى بووين. بەلام لە درىژەدا بە ھەست پىكردنى بىكەلكى ئەو كارە خەرىك بووين تامى زارمان بۆ دەربىرى بىرۆكەكان و را گۆرپىنەوھ خۆش دەكرد كە لەپەررا، يەكەم وشەى ئاشنا، كە (بەغدا) بوو لە زارى ويژەر دەرپەرى و بابم و خال عەباسى لەسەر يەك رستە كۆك كەرد.

-دا بىدەنگ بن بزائىن دەلى چى!

ھەلبەت ھىشتا كەس قسەى نەكردبوو و ئەو رستەى تەنبا ئاگادار كەرەوھ بوو.

به‌غدا بوو به ره‌مزی عه‌مه‌لیات و هه‌ردوو لی چوونه‌وه پیش و دووبه‌دوو سپه‌ریان له زه‌فته بو‌ر گرت و گو‌ییان هه‌ل‌خست. له‌دری‌ژدها هه‌ر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستان و جار‌جار سه‌ریان وه‌ک ئاماره‌یه‌ک بو‌ر راستی بابه‌ته‌کان، ده‌له‌قاند. به‌چا‌ویش یه‌کتریان تیده‌گه‌یاند که وادیاره باسه‌که زو‌ر هه‌ستیاره.

لوتکه‌ی باسه‌که ئه‌وکاته بوو که وی‌ژهر له گه‌رمه‌ی قسه‌کانیدا به‌ده‌نگی‌کی پر‌حیماسه‌ته‌وه‌کوتی: قائدنا الصدام الحسین.

له‌وکاته‌دا ئه‌و دوو مامۆستا عه‌ره‌بی زانه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بی‌نه‌ری راسته‌وخۆی کرده‌وه‌یه‌کی تی‌رو‌ریستی بن، لی‌کرا رم‌بی‌ک بل‌یند بوون و ده‌نگی ئه‌ها ئه‌ها!!! یان وه‌سه‌ر ده‌نگی وی‌ژهر که‌وت. ئه‌و کار‌دانه‌وه‌یه‌ بوو به‌ ئاماره‌یه‌ک که بی‌ده‌نگی ئاماده‌بووان، هه‌تا کاتی‌کی نادیار، ده‌بی‌ی پار‌یزراو بی، چونکه باسه‌که زو‌ر گر‌ینگه.

له‌به‌ر هه‌ستیاری بابه‌ته‌که بی یا تر‌سمان، بو‌ر ما‌وه‌یه‌کی زو‌ر بی‌ده‌نگ دان‌یشتین و چا‌ومان بر‌یه‌یه زه‌فته‌که و به‌بی ئه‌وه‌ی که‌سمان عه‌ره‌بی زان بی، گو‌ی‌مان بو‌ر بابه‌ته‌کان را‌گرت. نه‌ بابم و خال‌عه‌باس نه‌هاریان له‌بیر بوو نه‌ ئیمه‌ وی‌رامان دا‌وا بکه‌ین.

له‌ئا‌کامدا نا‌وبری بابه‌ته‌کان که پارچه‌ موزی‌کی‌کی نامۆ بوو، بوو به‌فری‌شته‌یه‌ک تا له‌ کو‌ل ئه‌و بی‌ده‌نگی‌یه‌ به‌سامه‌ بی‌نه‌وه.

بهوجوره دهره تانيكيش بو گويگران ره خسا تا هيچ نه تاسين و به بي شهرمه زاري، خو له وهوله كولتوورييه بدزنه وه.

خال عه باس ههركه دلنيا بوو له لاچووني تيژايي سرنجي ئاماده بووان له سهر زهفته كه، خيرا كوژانديوه و هاوكات كه خهريك بوو سيمه كه ي بو جيگرتن له گيرفاني تايهت ئاماده ده كرد، دهستيگرد به رافهي بابه ته كه:

- پيموايه دهلي سه ددام خهريكه هيرش دينتته وه.

- ئه يارؤ!!! هيرشي چي كاكه؟

- ئه ي ديتته وه چون. پييده كري پي! وه لا ئه وچار هه تا ئه ولای تارانيش ده روا، له وانه يه بگاته شيرازيش.

- جا خو خاله بو سه ددامي شيراز له پيشتره.

- پيشتري چي هه تيوه. ئه تو چووزاني! شيراز ريگاي دوازه ساعه تان له تاراني دووره.

پيويست نه بوو بووي شيكه يه وه كه سه ددام به ئوتوو بووسي كرماشان تاران، ناچي بو شهر، چونكه له ئانوساتدا بابه ته كه ي ده گوري و ويژهر وهك داعباي نيوه زهر له نيواني مه نتق و خال عه باسدا ده ماوه.

- وه لّلا رۆلهیه. رهحمهت لهو دایکهی لی بووی. ههتا دنیا
دنایه دایک دانایشیتهوه رۆلهی ئاوی بیتهوه.

ئهوکاته، سههرهپای ئهوهی خال عه باس خهریک بوو به
پچهوانهی هه موو یاسا نه نوسراوه کانی بابم، له مهیدانی
سیاسهتدا مهیدانداری ده کرد، بابم هیچ بهرامبهری نه وهستاوه
چونکه به دلناییه ئه وهندهی وه بیرم دی، ته نیا شتیک که
بابم و خال عه باس هه میسه له سهری کۆک بوون سه ددام
بوو.

خال عه باس شهیدای که سایهتی سه ددام بوو و بهردهوام
ستایشی ده کرد. به ئاوات بوو مندالکی به نیو بکات به لام
ئهوکات کورپه کانی گه وره بوون و خیزانیشی توانای به دیهینانی
ئهو ئاواتهی نه مابوو، هه ربویه دواتر به زۆری زۆرداری،
نه وهیه کی نیونا حوسین و له هه موو شوین و دانیشتناندا باسی
ده کرد. دواي وهر گه پانی ده سه لاته کهی سه ددام و
گه شه کردنی را گه یاندن و گیرانه وهی کاره ساته کانی سه
کوردان به ده ست سه ددام، خال عه باس وه ک بینهری
بهردهوامی ئه و را گه یاندانه، ته واو بیرو پای گۆر ابوو. بوو به
زردایکی سه ددام و جندی لی هه لده دا.

جاریک که له دانیشتنیکى بنکه فراواندا، خەریک بوو به
 حیماسه تهوه، بهوپه‌ری رِق و بی‌زاری، به‌زمانی تایبه‌تی خۆی
 سو‌ری لێ ده‌درک‌اند و جینیوی پیده‌دا، یه‌کیک کوتی:

-ئه‌دی خال عه‌باس ئه‌گه‌ سه‌ددامت پی خه‌راپه، بو‌چی
 نه‌وه‌که‌ت به‌نیو کردووه‌؟

خال عه‌باس به‌ بی‌ ره‌چاو‌کردنی سیاسه‌تی سه‌بریک و دوو
 فوو و به‌بی ئه‌وه‌ی له‌ زه‌بری حیماسه‌ته‌که‌ی که‌م کاته‌وه،
 فه‌رمووی:

-هه‌رسیک ته‌لاقم که‌وی درۆیه ده‌که‌ی، قه‌ت وانه‌بووه.

ئیدی ئه‌و دۆسییه به‌و جو‌ره به‌سرا و له‌و ساته‌وه تا کو‌تایی
 ژیا‌نی پر‌شکو‌ی، که‌س نه‌یو‌یرا ئه‌و باب‌ه‌ته بو‌رووژینیته‌وه.

ئه‌و زه‌بر و حیماسه‌ته له‌ گفتو‌لفتی خال عه‌باسدا ئاسایی بوو.
 له‌راستیدا ئه‌و قه‌ت ده‌گه‌ل حیماسه نامۆ نه‌بوو و ده‌کرئ
 بو‌ترئ به‌شیک له‌ که‌سایه‌تی ئه‌و بوو. له‌وانه‌یه ئه‌ویش وه‌ک
 زو‌ر شتی تر، میراتی قو‌ناغیکی تایبه‌تی ژیا‌نی بی. ئه‌و
 قو‌ناغه‌ی وه‌ک ئه‌که‌تریکی چاک، رۆ‌لی دۆن کیشو‌تیکی
 خو‌مالی به‌ باشی گێ‌را و به‌ حیماسه ئاشنا‌ی کرد. ئه‌و
 قو‌ناغه‌ی خال عه‌باس، چیرۆکه‌کانی ژیا‌نی شو‌رشگێ‌ری خۆی
 لی هه‌لدیتجا. شو‌رشگێ‌ریه‌ک که‌ دواتر خال عه‌باس له‌سه‌ر
 بنه‌مای پێنج وشه‌ شیکاری بو‌ ده‌کرد: هه‌رچی عه‌جه‌مه

دەولەتە، ئاغاش خەراپىن. ئەگەرچى لەراستىدا ھىچكام لەو
وشانە، ھۆى بوونە شۆرشگىرى خال عەباس نەبوون. ھۆكارى
راست، قسەى بابم بوو كە دەيكوت:

- كاك عەباس بە بارىك رەژى و لوشكە ئىستىرك بوو بە
شۆرشگىر.

ئەو قسەى ئەگەرچى شىوازى گىرانەوھى گالتەئامىز بوو و بە
زارى دژبەرىكى رىق ئەستوورى خال عەباس كوتراو بەلام
بەدلىيائىوھ راستە. لە بابەت رەژى ئەگەرچى دلىا نىم بەلام
پىموايە لوشكە ئىستىر دەتوانايدا ھەيە گۆرانكارى گەورە
بقەومىنى. ھەروەك چۆن رەخشى رۆستەم بە لوشك و قەپال
شىرى كوشت و گىانى رۆستەمى پاراست و فىردۆسى
يارمەتيدا كە خۆپارىزى لە نووسىنى ئەفسانەيەكى دىكە كە
تەيدا رۆستەمى نووستوو، بەدەم خەوھەو، شىرىكى زەلامى
زەبەلاح بەنووكى شىرەوھ دەكا.

ئۆستوورەكان ھەراوا سازدەبن، بەمەرجىك كە ھىچ بىنەرىك
جگە لە قارەمانى چىرۆكە كە يا لايەنگرانى نەتوانن رەوتى
رەوداوە كە بگىرنەوھ. ھەر بۆيە دەكرى بوترى ئىرە
دوورپىيانىيەكى سەختە كە ئايا بۆ خال عەباس، بەپەرۆش بىن،
يا خوشحال بىن بە دەستراگەيشتمەن بە راستى رەوداوەكان.
ھەرچەندە پىموانىيە خال عەباس پىويستى بە پەرۆشى كەس

هه-بووبی، نه ک له بهر رهوشتی تایبه تی، به لکو له بهرئه وه یکه هیچ کهس نه بووه بویرئ به حیاتی خوئی، ده قیکی جیاواز له ده قی فهرمی له حزووری جه نابیاندا بگپرته وه و ئاگاداری گیرانه وه جیاوازه که ی بکا.

- هه موو رۆژئ باری خۆم لیده دا و به پیش چاویاندا ده هاتمه وه. کاریان پیم نه بوو. نه ک بلئی کاریان به کهس نه بوو، نانا کوره ئه وده می شه بکه توند بوو! که ل به موو به ند بوو. ئه منیان ده ناسی، ده یانزانی له قه ده ر خۆم شته که ی دیتم.

هه رکه ده گه یشته ئه و به شه ی گیرانه وه که ی، وه ک ئه وه ی بلئی له میشکی خویدا به گیرانه وه کانی پیشووتری به راورد بکا، وه ستانیکی کورتی ده کرد. چاوی له سه ر گوینگران هه لده گرت و به شیویه کی شاعیرانه ده یروانییه دوور. ئه گه ریش جغاره ی تووتن و په ری به ده سته وه با مژیکی قوولی لیده دا.

-رۆژیکی یه کی ره قی، چرچی، دریژم لی پهیدا بوو. نیوه راستی رییه ی لیگرتم. هه تمه هه ر ده بی قۆلبه ست کریی. ئه وانی دی ده یانناسیم، گویم لی بوو به عه جه می ده یانکوت ئه وه پیاویکی سه دا قه ته لی گه ری با برؤا. ملی نه دا. به سه ری تۆ رۆبووه چه که که ی، سیره ی لیگرتم.

وہي ٻيڙم نايه ڦهت ٿو به شه له چيڙو ڪه ڪي يه ڪ جوور
 بووڻي. هه ميهه به پي ٻارو ڏوخي مه جليسه ڪه، ڳوڙانڪاري به
 سه ردا دهات. جاري واپو سيري ليده گرت. جاري واپو
 زلهي ليده دا و ٿه گهر شهو درهنگ ڳوڙا بيهو، ٿه وه زوڙي
 ٿاموڙگاري ٽاندرمه ڪه ڪردوه.

- وه لا به سهرى تو ٿه ميهه هيج نه تاسام، خوڻ ده ڦهراغ
 رييه هاوشت. چارده خوڙي ڇاڪم پيو، له بهر پشتينديم
 ده ڪيڻا، دوو فيشه ڪم به سه ردا هه ٿو ڦاڻند. ڪاڪه بوو به روڙي
 هه شر. هه ٽاندرمه بوو هه لدهات.

ٿه وه و چهند جوڙي ديڪه، ڳوڙانهوي تايه تي ٿهوي بوون.
 خال ٺاڻ يا نه يده زاني ڪه هه موو ڪهس ده زاني، يا له خوڙي
 ده ڳوڙي ڪه دوو روڙ دواتر ٽاندرمه، رايان سپاردبوو ڪه
 پووليڪ بيني ٿيستره ڪه ي ده دهينه وه. ٿه ته نيا نيوه روڙي ڪي
 پيوست بوو، ٿاوه ٿووي ٿه وديوي سنوور بيته وه. ٿه وڪاتيش
 نه ڪهس هه بوو ده خه مي دابي و نه ڪهس سوراغي ده ڪرد ڪه
 پي بلئ، ڪاڪه وه ره وه خو بو رهڙي هه ٿناوه سن. ديسان خو
 خه تاي تو نه بووه، ٿيستره، به سته زمانه، لوشڪانيش داوي،
 ده سلهمي ته وهش. با لوشڪي له بهر زگي ٿه سبي ٽاندرمه ش
 دابي، با ٽاندرمه شي له سهر ٿه سبي فريدي، با جله ويسي
 به ده ست تو بووڻي، خو هيجي ليته هاتووه. به رتيلي خوت بده
 و قيت هه لپهره.

ئەو لىكدانەو بە بى سوود بوو. لوشكە ئىستىرك ژيانى خال
 عەباسى گۆرى و كردى بە شۆرشگىرى خەيالانى خۆى. لە
 بى بەختى خال عەباس، ئەو لوشكە ئىستىرك ھاوكات بوو لە
 گەل ئالۆزىيەكانى پاش ئىسلاحت. ھەر بۆيە بەبى ئەوھى
 بزائى چ باسە، بۆ ماوھىەكى كورت تىكەلى ئەو ئالۆزىيانە بوو
 و خۆى لى قايم كردن، ھەلبەت بەھۆى چەند كەسى
 خوولانى و بەتايبەتى جىران دى. ھەر ئەوانەى دواتر لى
 بوون بە شەھرزاد و چىرۆكى ھەزاروھەك شەھوى ژيانى
 شۆرشگىرى خال عەباسيان، وەك شەھوچەلەى كۆر و
 شەونشینیەكان دەگىراوھ.

بەھرى خودا پىداوى خال عەباس لە راھاتن دەگەل ھەموو
 بارودۆخىك، يارمەتیدەرى بوو بۆ ئەوھى، نەك وەك
 ئاوارەھەك، بەلكوو وەك خاوەن مال، دەگەل ئەو دۆخە نوپىە،
 ھەلسوكەوت بكا.

- ھەر وەك لە مالە خۆم بم وا بوو. ھەمووى دۆست و
 برادەر بوون. زۆريان بەخىر ھىنام و دەستخۆشيان لىكردم.
 وەللا ئىدى لەوى گىرسامەوھ.

لە ئاست خال عەباس ھەموو وشەھەك دووبارە ناساندنى
 پىويست بوو و پىش ھەموو داواكارىيەك پىويست بوو بۆى

شى كەيەو ە مەبەستى راستەقەنەت چىيە، دەنا ئەو بە شىوھى خۆى، بۆى لىكدەدايەو.

بۆ ھاوړپپانى ھىندىك كاتى پيويست بوو ھەتاكوو بە ئەم راستىيە بزانن و لە قەدەر خۆى بۆ ھەر ئەركىك رايىسپرن. رايان سپارد:

-كاك عەباس، چەند رۆژىك لەو دىيە بمىنەو چاودىرى ئەو چوار كەسە بكە ھەتا دەگەريينەو.

كەچى خال عەباس بۆخۆى واى لىكداو ە بەلى، ئىستا ئەو بەرپرسى زىندانەكانى ئەو شۆرشە چىنايەتییە. ھەر وەك دەگىراو:

-بەسەرى تۆ سى مانگى رەبەق، بەتاقىتەن، بەسەر زىندانان رادەگەيشتم، ھىندەى تىدابوو ھەر جمەى دەھات.

لە ھەوسەلەى كەسدا نەبوو شك لە ئەژمارى كات و كەسى ئەو رۆوداو ە بكا چونكە لە ئاكامدا باسەكەى وا بەلاپیدا دەبرد كە كەم كەس بۆى ساغ دەبۆو، لە سەرەتادا باسەكە چ بوو.

-كۆرە بابم!! ئەودەمى بۆ وەك ئىستا بوو، كى دەيزانى رۆژ و سال چىيە. پياو دوو مانگى درويىنە دەكرد رەنگى ئاوى نەدەدىت. دەگەل مەلا دەيكوت اللە اكبر ئەو ەدەر دەكەوتى، ھەتا ئەستىرە وەديار دەكەوت. ئەدى چۆن كاكە.

به خودای جووتیکمان گا هه بوو جووتی ئەو دێیه م پێده کردن مه نزووریان نه بوو. ئاخری ئاغا به زۆری لێی ستاندين. بۆیه ده لیم ئاغا... .

و هه روا درێژهی هه بوو هه تا کونی باسه که ی لێ کویر ده کردیوه و سه ری لیده شیواندی. قهت خۆی زه حمهت نه ده دا له ههستی گویگری ئاگادار بی، له کاتی که دا زۆربهی گیرانه وه کانی، له ماوهیه کی کورتدا، دژبهیه ک ده رده چوون. ته نیا خالی هاوبه شی گیرانه وه کانی، بوونی زاتی پیروزی لهو کات و شوینه بوو.

له راستیدا به ئەو ئه رک وه خوگرته، خال عه باس ههستی به بهرپرسیارهتییه کی زۆر کرد. بیر و هۆشی ته واو چووه نیو ناخی بابته که وه و به ته واوی تیکه لای رۆلی خۆی بوو. ئەو به له خو بردووییه کی له راده به ده ر، ئه رکه کانی راده په راند و شه و و رۆژی ته رخان کړدبوو بو پارێزگاری له زیندانی و زیندان.

- به قهبری ئەو بابهم سه ری ویکردوو، به سی رۆژ، چاوم له سه ریه ک دانه ده نا. ئەو زیندانه ته حویلی من بوو. خو نه ده کرا به رهلای که م، گویی نه ده می.

زیندانی که زۆرتر له شوینی دیوه زمان ده چوو. ئاغه لیکي دووره دی، که به مۆره ساز کرابوو. چۆل کرابوو و دارماني له

ئان و سات دابوو . پەلە سوانی وا داچۆرَابوون، دەتکوت چاوه‌روانی یە کەم بارانی پاییزی دەکەن هەتاکو بە دیداری ئەرز، شادوشکۆر بێنەو. داره‌پاکە ی لە زۆر شویتنی، پاش سالانیکی زۆر، چاویان بە دیتنی خۆرەتاو ڕوون ببۆو و ببوونە شویتنی هیلانە ی پاساری و ڕەمبازیتی توولە ماران. لەمێژ بوو کەس ڕووی تینەدەکرد. تەنانت وە ک شویتنی جندووکان، ببوو بە ئامرازی ترساندنێ مندالانی لاساری ئاوەدانی.

سەرەپای ئەو گەرفتە تۆقینەرە، وە ک خۆی دەیکوت، خال عەباس بەرپرسیاریتی ئەو کۆشکی جندووکانە ی زۆر بە هیند وەرگرتبوو و ئەو شویتە بوو ی شویتیکی ستراتیژیک بوو. بوو گەشتن بە ئامانج، هەموو ئامرازیکی بە ڕەوا دەبینی و لەبارە ی ئاکامی هەلسوو کەوتی خۆی هیچ نیگەرەن نەبوو. لە کاتیکیدا زۆربە ی خەلکی ئاوەدانی، لەترسی تۆلە کردنەوێ دواتر، خۆیان پیشانی ئەو دەرەبە گە زیندانیا نە دەدا، بوو خال عەباسی گرینگ نەبوو ئەوانە کێن؟ چ کارەن؟ بوو گیراوان؟ هەربۆیە وێرایی ئازاردانیان، یە کدا یە کدا سینگی دینا پیش و دەیکوت:

–دەلیم ئەمن، عەباسی مەرۆتیم پیدەلین!

عەباسی مەرۆتی، کە پاسەوانە کانی زیندانە کانی گیشتاپۆی نازی، لەبابەت تازە گەرییە کانی لە بواری ئەشکەنجەدان،

ئیره‌ییان پیده‌برد، به‌وپه‌ری ماندوونه‌ناسی خه‌ریک بوو هه‌موو شیوه تاقینه‌کراوه‌کانی ئازاردانی زیندانیانی، به‌پی ئیستاندارده خو‌مالیه‌کان، تاقی ده‌کرده‌وه. هه‌ر له شوبه‌اندنیان به‌چوارپیرا بگره، هه‌تا لاسایی کردنه‌وه‌ی گویدریژ. له‌وانه‌یه لاسایی کردنه‌وه‌ی گویدریژ، به‌به‌راورد به‌شوبه‌اندن به‌چوارپی، به‌پیوه‌ری لایه‌نگرانی مافی ئاژه‌لانیس، کاریکی زۆر زۆر ناحه‌ز نه‌بی. به‌لام ئه‌وه‌یکه تو که‌سیک مه‌جبوور بکه‌ی بزه‌پیتی و قه‌پال به‌وینجه داگری، له‌پاشان پیی به‌رمووی ئیستا تو که‌ری، ته‌لاقت نه‌ماوه و بۆم هه‌یه خوازیینی له‌کوئه‌ خیزانت بکه‌م، به‌پیوه‌ری کورده‌واری، ده‌چیته‌ چوارچیوه‌ی ئه‌شکه‌نجه هه‌ره سه‌خته‌کان. دیاره ئه‌وه ته‌نیا به‌شیکی چکو له‌په‌ره‌وی کاری رۆژانه‌ی خال عه‌باس بوو. زیندانییه‌کانیش که‌ترین گرفتیان، ئه‌و به‌شه‌بوو و له‌ترسی له‌شکری کیچی نیو کوئه‌ ئاغل، زۆریش مه‌منوونی خال عه‌باس بوون که‌ ده‌یه‌شت بینه‌ ده‌ری و له‌نیو ویتجه‌دا به‌وه‌پین.

وه‌ک سه‌گ، سه‌وله هه‌لگرتنه‌وه، وه‌ک که‌ر زه‌راندن و قه‌پال به‌وینجه داگرتن و شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه ده‌گه‌ل کیچان، هیچییان به‌قه‌د رۆژووی به‌زۆری، ئه‌ویش له‌جۆری چله‌گرتن، وره‌ی ئه‌و کوئه‌ ده‌ره‌به‌گانه‌یان دانه‌به‌زاند. ئه‌و ده‌ره‌به‌گانه‌ی تاکو ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر، له‌سه‌ر زگی خه‌لک رایان ده‌بوارد و وه‌ک شا ده‌ژیان.

خالّ عه‌باس ئه‌وکات هیشتا نه‌بیوو به‌ده‌روی‌ش، به‌لام له‌ره‌سمی چله‌ی چاک ده‌زانی و به‌ته‌واوی ورده‌کارییه‌کانیوه، وه‌ک په‌یره‌وی زیندان، بردیه‌ی بواری جیبه‌جیک‌ردنه‌وه. به‌و جیاوازییه‌ی که‌ ئه‌وکات له‌و لی‌ره‌واره‌ خورما ده‌ستنه‌ده‌که‌وت، و ئه‌و وه‌ک جیگ‌ره‌وه‌یه‌ک می‌وژه‌ره‌شه‌ی هه‌لب‌ژارد. به‌لام ته‌جروبه‌ی پێشانیداوه‌ی زگی‌ک خووی به‌گوشت قه‌ل گرتبی، به‌رگه‌ی چله‌ی که‌هیچ، شه‌شه‌کانیش ناگری و لی‌ره‌دایه‌ی که‌ وه‌ک چا‌وروان ده‌کرا، خالّ‌عه‌باس تووشی یه‌که‌م قه‌یرانی به‌رپر‌سیاریتی خو‌ی بوو.

ئه‌و به‌یانیه‌ی وه‌ک رۆژه‌کانی دیکه‌، ده‌گه‌ل تاریک و پروونی به‌یانی، خالّ‌عه‌باس له‌ ده‌رکی ئاغه‌لی قوت بووه‌ و به‌ دابی جارن، ده‌رکی ئاغه‌لی وه‌به‌ر شه‌پاندا.

- وه‌رنه‌ ده‌ری سه‌گابینه‌.

نه‌که‌س هاته‌ ده‌ری، نه‌هیچ ده‌نگیک هات و نه‌ خالّ‌عه‌باس وێرای بچێته‌ ژووری.

- سه‌گباب خێوینه‌! ئیستا بو‌ نایه‌نه‌ ده‌ری؟

بو‌ ماوه‌یه‌ک ده‌رکی ئاغه‌لی وه‌به‌ر پێلاقان داوه‌، هه‌رچی جنیو له‌ هه‌نبانه‌ی می‌شکیدا هه‌بوو، به‌وپه‌ری خه‌ستی، ده‌کاری کرد. ته‌نانه‌ت سه‌ردانیکه‌رانی ئه‌و به‌یانیه‌ی کانی پیاوان، دامای و لاوانده‌وه‌کانیشی پشتراست ده‌که‌نه‌وه‌، که‌ گویا وێرای نه‌رمی

نواندنی، به لینی ته واو کردنی چله شی پیداون، که چی هیچ سوودی نه بووه.

له نه نجامدا، ته وهی چاوه پروان نه ده کړا کړدی. برنؤ شره ی که بوخو شی له کار کردنی گومانی هه بوو، له شانی دامالی و یه کم فیشه کی ژیانی شوړشگیر ی خو ی، به ره و ئاسمان ته قاند.

دهنگی فیشه کی خال عه باس، به خیرایی ئاوه دانی بری و له گهر مه ی قاوه قاوی چوارپی و زهر پر ی گویدر یژ و هوړه ی گاران که خه ریک بوو ده رده کرانه ده ری، خو ی گه یانده گو یی هه موو تاکی ئاوه دانی. هه ربو یه وه ک ته وه ی لو تی مه ناف و ورچه کانی ئاوه دانیان به سه ر کړ دیتته وه، بو دیتنی، تیکرای خه لک له مالان وه ده رکه وتن و پروویان له شوینی به زمی لو تی مه ناف کړد.

- ها کاک عه باس چ باسه؟ چ بووه؟

- ته و سه گبابانه خو یان لی حه شار داوم، ده یانه هو ی چه کم که ن.

هه ر ته و مه زه نده یه ی خال عه باسی بووه هو ی ته وه ی که ده سته جی، کو نگره یه کی راو یژکاری سه ربه خو دابمه زری و هه لسه نگاندن بو ته گه ره کان بکا.

- وه لا هه لاتوون ده نا بو ده نگیان نایه.

- نهو ٺلا ناویرن بیڻه دهري.

.... -

له ٺاپورهی ترس و گومان، کونگره بهردهوام بوو هه تا کوو
تیشکی رږژ، بالی به سهر ٺاوه دانی کیشا و سوراغی کی کون و
که لیننی زیندانی خال ٺه باسیشی کرد. یه کهم کهس که
له سهر دهستی ٺه و پرووناکیه، سهیری کولانه ی کرد، چوار
که لاکي هاته بهر چاو که یه کی مهیدانی خویان پراکیشاوه.
ئیدی دهستبه چی لیکدانه وهی یه کلا که ره وهی خوی پراگه یاند:

- به مهرقه دی هه زره تی غهوس، قهت تاقه یه کیان نه ماوه.

لیکدانه وهی ٺه و پزیشکه داده ی ٺاوه دانی، بووه هوی ٺه وهی
خال ٺه باس، له پشتین به ره ژیری بمری و هاوکات که به دوو
چه پوکان به خویداده دا، هه ول بدا به هه موو توانایه وه، دهوری
پیاویکی بیگوناحی زولم لیکراو، بگیږی.

- ٺه ی هاوار! چوئم خو مالویران کرد! چوئم خو به ... دا. خو
به خودای که سوکاریان ٺه تکم ده کهن، ده مکووژن. گوږی بابی
ٺه وهی ٺه و چه که ی دا دهست ٺه من. ٺه من چم به و به زمه ی
دابوو. له ماله خو م بیخه م دانیشتبوو. لیت ناگه رین. بابه
ٺه من چکاره م؟ بابم چه کدار بووه؟ باپیرم چه کدار بووه؟ بو
لیم ناگه رین؟ هاتن لیم وه ژوور که وتن، هه تمه هه ر ده بی بیه
گه لمان، ٺه تو نه بی هه ر نابی. به سهری تو که ریان کردم

له گهرمه‌ی شین و رۆرۆی خال عه‌باسیدا، چه‌ند که‌س بو پشتراستکردنه‌وه‌ی بابته‌که، چوونه نیو ئاغه‌له‌که. هیشتا خال عه‌باس خه‌ریکی کوته‌وه‌ی دیالۆگه پر سۆزه‌کانی بوو که یه‌کیک له نیو ئاغه‌له‌که‌را هاواری کرد:

- کاک عه‌باس مزگینیم ده‌یه چاک ده‌رچووی، ماون نه‌مردوون.

ئهو ئاماژه‌یه به‌س بوو بو ئه‌وه‌ی خال عه‌باس ده‌ستوبرد، به‌بی تاسان، بابته‌ی ده‌ورگیرانه‌که‌ی له پارانه‌وه و لالانه‌وه بگۆری بو خویندنه‌وه‌ی وتاریکی پرچۆشی حیماسی، چینه‌یه‌تی.

- لیان گه‌رین له‌و سه‌گبابانه با پتۆپن. وهرن لیان گه‌رین. ئه‌وانه خوینخۆرن، خوینی هه‌زار ده‌مژن. هه‌رده‌بی نه‌میین. مه‌رگ و نه‌مان بو زۆرداره. چینی چه‌وساوه هه‌ر له هه‌لکشانه.....

خال عه‌باس خه‌ریکی وتار خویندنه‌وه‌ی خۆی بوو که که‌لاک به‌خیشکه خیشک راکیشرا نه‌ده‌ری. هاوکات پرووناکی خۆر و هاتوچۆی جه‌ماوه‌ر بو نیو ئاغه‌ل، بووه هۆی ئه‌وه‌ی که گومانلیکراوانی سه‌ره‌کی، ئه‌وه‌هول بو کوشتنه، به‌شیوه‌ی شلغه‌میش، هه‌ولی راکردن بده‌ن. له ئه‌نجامی ده‌رپه‌رینی ئه‌و شلغه‌میشه، وه‌ک ئه‌وه‌ی لۆتی مه‌ناف ورچی له‌ده‌ست به‌ربووپی، ئه‌ندامانی کۆنگره‌ راویژکارییه که به‌وپه‌ری خیرایی،

بۇ چواربەرى سەرەكى رايانكرد. بۇ ماۋىيەك كەس كەلاكى
لەبىر نەما و ۋەك شىتان دەستيان بە چواردەورى خوياندا
دەۋەشاندا.

ھەر كە شلغە مىش بلاۋى كرد، جەماۋەر كەوتنە سوراغى
كەلاكان. كاتىك كە بە دلنپايۋە پروون بۋۋە كە ئەو كەلاكانە
ئەنجامى پىۋەدانى لەرادەبەدەرى ئەو مىشانەن، بە تەگبىرى
بەسالچوۋان، كەلاك بۇ ماۋىيەكى دىيارى نەكراۋ دە
قورەسوور گىران. ئەو كەلاك سواغ كردنە بوۋە ھۆى ئەۋەى
كە ئاۋەدانى بۇ يەكەم جار لە مىژۋى خويىدا، بىيىتە خاۋەنى
چوار پەيكەرى پروۋتى بە قور سواغكراۋ كە ھەتا كاتى
ۋەھۋش ھاتنەۋەيان لە دەركى مزگەۋتى ئاۋدانى، تەنپا
شۋىننىك كە ژنان بۇيان نەبوۋ سەردانى بكەن، درىژ كرابوون.

كارى قورەسوور بى يان ھەر ھۆيەكى تر، چوار زىندانى
داماۋ، پاش تاۋىك، ھۆشيان ھاتەۋە بەرى و پەردەيان لەسەر
نەينىيەكانى پاسەۋانى خال ۋە باس ھەلداۋە.

گىرايانەۋە كە چۈن ئەشكەنجەكانى خال ۋە باس، تۆلەى ھەفتا
سال ئاغايەتى لىكردوۋنەۋە. بەتايىبەت دابى چلە گرتنەكەى
كە بە پىچەۋانەى ھەموو داب و نەرىتان مەجبورى كردوون
پىنج رۆژان بە مىۋژە رەشە بەربانگ بكەنەۋە، ئەۋانىش لەتاۋ
برىسيەتى دەستيان بۇ ئەۋ شانە مىشەنگوينە بردوۋە.

به هۆی ههولێ خال عه باس لهو ماوهیهدا بۆ رێگری له
 پیوهندی ئه و زیندانیانه دهگهڵ خهڵک و خو شاردنهوهی
 خهڵک لهوان، هه موو ئه و گیرانه وانه بۆ خهڵکی ئاوه دانی وه ک
 چیرۆکیکی سرنجراکیش وابوون و وه ک راستیه کی بی دژ به
 سه لمیندران. ته نیا که سیک که له بهرژه وهندی دابوو
 وه درۆیان بخاته وه، خال عه باس بوو که له کاتی ورچ
 به ربوونه که وه کهس نه یدیتبوو. حه وتوو یه کی پیچوو هه تا
 سه رله نوێ ئاوه دانی به سه رکاته وه.

بۆخۆی ده یکوت:

- ئیشی ته شکلاتیم هه بوو ده با زوو رۆیشتبام!!

به لام پاش ئه و چوون و هاتنه وه، نه ئه و پرسى کوا
 زیندانییه کانم نه کهس بۆی گیراوه که ئه و کوونه
 ده ره به گانه ی که قه رار وابوو وه ک بارمه ده گه ل چه ند کهس
 ئالوگۆریان پیکری، بۆ دلخۆشی دانه وه، بی به رام به ر ئازاد
 کراون.

ئه گه رچی ئه و رووداوه به جارێ هه ژالانی خال عه باسی له
 بابته تواناکانی، بی هیوا کرد، به لام ئه رکیکی
 شکستخواردووی دیکه ی پیویست بوو، تا به جارێ کوتایی به
 قوناغیکی کورتی ژیا نی خال عه باس بینى و مۆمی ته مه نی
 شو ر شگیرى ئه و بکووژین ته وه.

- کاک عه باس سهردانیکی گوندی... بکه و داوا له کهریم
ئاغای بکه هه تا ئیره بی.

واویدهچی خال عه باس ئه و داوایه ی به شیوه ی خو ی
تیگه یشتی، چونکه ئه وه ی دواتر کردی، نه ک تیگه یشتن،
به لکو و له بیستنیس نه ده چوو. به پیی بیره وه ریه کانی خو ی،
ئه و ئه رکیکی گرینگی دراوه تی، ئه ویش له کاتیگدا، به ته نی
بو ئه و ئه رکه راسپیژدراوه، که ئاماره یه که بو گرینگی
که سایه تی وی.

- بو کاری ئاوا، ده کهم کهسیان راده دیت. ئیدی ده لئی
ئهمیان پی هه و بوو. به سه ری تو هه ر به و شه وه ی، به پیان،
به و نیو لیږه واره یدا خوم گه یاندی. هیشتا رۆژ سیوادی نه دابوو
ئه گه خوم ده نیو ئاوه دانی هاویشت. یه کسه ر له پشتی
کولانه ی سه ر سوانی به رامبه ر ماله ئاغای، سه نگه رم گرت.

ئه و به شه له به سه رهاته که ی، له و به شه که مانیه که زۆربه ی
شایه دحالا ن گیرانه وه کانی پشتراست ده که نه وه و جیاوازییه کی
ئه وتویان نیه. هه موو پشتراستی ده که نه وه که چون خال
عه باس ویستی، به وپه ری توانایه وه، به برنو شره که ی،
پاشماوه کانی نیزامی ده ره به گایه تی سووک بکا.

- وه ره ده ری گه واد. زوو خو به ده سه ته وه نه ده ی ئه و
خانوبه رهت به سه ردا ده رووخیتم.

نەرپرەى خال عه باسى، جموجوؤلىكى له ماله ئاغاي ساز كرد. كورپى ئاغاي به دەم خەووە هاته بهربىلايه و بهبى ئەوەى بزانی چ باسه، هەر كه چاوى به خال عه باس كهوت، دەپیشدا وىستى جنيوه كهى بى ولام نه هيليتتهوه:

- ئەوه ده گەل كىته دهويت باب؟

خال عه باس كه ويدەچوو چاوه پروانى ئەوەى نهبى، له كاتيكدا چه كى به دەسته، كه سيك بتوانى به رامبهرى بوهستيتتهوه، خويى وه كول هات و يه كسه ر دهستى له سه ر په لاپيتكه داگرت.

له نيو خەلكى ده يانكوت، خال عه باس پيش ئەوەى فیشه كى باوى، چاوى ده قووچينى، هه ربويه كه ريشى له بن دەمى بو داكەى، نايههنگيوى. ئەو ههش رووداويكى راست بو پشتر استكر دنه وهى ئەو راستيه. هه موو خەلكى ئاوه دانى گويان له دهنگى فیشه ك بوو، ته نانه ت چەند كه سيان ئاگايان له سهنگه ر گرتن و سيره گرتنى خال عه باس يش بوو. به لام ئەوەى راستى بى، كهس سوراغى ئەو فیشه كهى نه كرد كه وه كوى كهوت و بو كوى چوو.

فیشه ك ئەوەى باشه ئەگه ر هيج كويش نه ههنگيوى، ديسانيش هه ر به سامه و كارى خوى ده كا. لانيكه م لهو شوپته بو خال عه باس ياريدەدهر بوو و بهبى ئەوەى هيج

زەرەریک بدا، کورێ کەریم ئاغای دەرورێ کردەو و کەریم
ئاغای دەرپەراندە دەرێ.

- بەلێ کاکە فەرموو! چ کارە؟ چت دەوێ؟

- دەستوورم پێیە. دەبی بتەم.

- دەستووری چی؟ بۆ کوێ؟

خالّ عەباس لەو جوۆرە کەسانە بوو کە لە راویژی ئاسایشدا
قەتیی بە پێویست نەدەزانی ولامی زۆربەیی پرسیارەکان
بداتەو. وەک ئەوێ گویێ لێ نەبووی، ئەگەرچی بە
دلنایێو هەمووی گوی لێدەبوو.

- دەستوور دەستوورە، وەپیشم کەو.

زەبر و حیماسەتی گەتولفتی خالّ عەباس، زوو کەریم ئاغای
بەو قەناعەتە گەیاندا کە وەدوو کەوتنی زیادی بێ کەلکە و وا
باشترە وەدووی کەوێ. بۆیە هەر لەوێرا داوای کرد
ئەسپە کە بۆ زین بکەن.

- حە حە!! ئەسپی چی؟ پێموایە هێشتا نەترانیو چ باسە.
زیندانی و ئەسپ؟

- دە حە کاکە ئەسپیکیش بۆ تۆ زین دەکەن.

- نابێ. ئەمن سوار دەبم ئەتۆش وەپیشم کەو.

دەروونناسیکی زۆر شارەزای پێویست بوو تا کوو ئەو راستییە
 ئاشکرا بکا کە تەواوی بیر و فکەرەکانی خال عه باس شتیکی
 نەگۆرێ. هەر فکریک هەوێ جار بە میشکیدا هات، دەبیته
 خانەخوێ و لە ئاکامدا تەرازووی لیکدانەوه‌کانی بە جوړیـک
 لاسەنگ دەکا کە هەموو مەنتقی سەلمیندراوی مروّقایەتی لە
 ئاستی، سووک دەنوێنی.

ئەگەرچی خال عه باس لە ئەرکە کەیدا تەواو سەرکەوتوو بوو و
 کەریم ئاغای بە بی زەحمەتیکی زۆر لە ئاوەدانی هینابوو
 دەری، بەلام بە داخه‌وه خالێکی زۆر گرینگ کە خال عه باس
 ئەوکات پێی نەزانیبوو یا فکری لێ نەکردبوو ئەو بوو کە
 کەریم ئاغا، ئاغای گوندیکی عێراق بوو نەک ئێران. بە
 دلنایاو خەباتی چینایەتی خال عه باسیش ئەودیوی سنووری
 نەدەگرتەوه، بەو هۆیە کە لەودیوی سنوور، لەمیژ بوو
 خەباتی نەتەوه‌یی هەموو ولاتی تەنیبوو.

خال عه باس لە کاتی گەڕانه‌وه‌یدا بوو کە بەو باسە‌ی زانی و
 بۆی دەرکەوت کە داواکردنی کەریم ئاغا تەنیا بۆ مەبەستی
 ناوێژیوانی سەبارەت بە پرسێک بوو. بەلام ئەوکات تازە
 زانیی بێ کەلک بوو، چونکە هەر لەدوای بردنی کەریم ئاغا،
 لەشکریک لە خزم و کەسی ساز بوون و کەوتنە شوێن پێی.
 لەولاشه‌وه هەڤالانی کە بەو هەلەیان زانی و بۆنی لەشکریان

ڪرد، يه ڪسهر خويان لي بي بهري ڪرد و ڪهريم ٿاغيان بهو
قناعته ته گهياند ڪه مه بهستي خال ٺه باس چته گهري بووه.

ٿيستا ٿه وه له عيراق و ٿيران قاجاغ و وه ڪ جوويه ڪهي له
ههردووک دينان بووه. چهند مانگيڪ بهسهر لوشڪه ٿيستره
چاره نووسسازه ڪيدا تي پهر بيوو و ٿه وه به ههلهيه ڪ له
رڙيڪدا له شور شگيره وه بيوو به چته. وي پراي هه بيووني
ڪوشيڪ مندالي سهروپيچڪه، غيره تي ٿه وه ي نه بوو بچي ته وه
ٿاوه داني و ٿاواي به باش زاني بو ماوهيه ڪ خو بشاري ته وه.

باپيرم بهر حمهت بي هه ميشه دهيفه رموو:

- رڙله ٿه گهر له شاري غهريب مايه وه، دوو جي بيمنه ته و
خه رجي ناوي، مزگهوت به رڙ و خانه قا به شهو.

دياره ٿه وه ته جروبهيه ڪي ڪونه و خال ٺه باسيش بهو نه قلهي
زانيوه، ههر بويه دواي چهند رڙ روو ده ڪاته خانه قايه ڪ و
لهوي ده گيرسي ته وه. به پي گي پرانهوي خوي، دوا به دواي ٿه و
گيرسانه وهي، خو ده خزيني ته نيو ڪوري دهرويشان و توبه
ده ڪا. له ماوهيه ڪي ڪورتدا وا تي ڪه لاوي عيرفان ده بي ڪه
خهريڪه جهوت شاري عيشق دوودوو ده روا و ڪوري زيڪر
داده مه زريني. واي ليدي ڪه خهريڪه به دهنگي ديزه و گوزه ي
چيشخانه ي خانه قاش جهزم ده بي. ههر لهو سهروبه نده دايه
ڪه يادگاريه ڪي هه ميشه يي له لاي چه پي ڪه له ڪهي، له بن

په راسووی، بو خوی دیلیته وه. برینیک به دریژی قولا نجیک
که له کاتی جهزم بوونیدا خه نجهری پيدا هینابوو. ئه و
کاته ی به وته ی خوی:

- جهزمه چاکي نه گرتبووم.

که منداڵ بووم له و قسه ی خال عه باس تینه ده گه ی شتم و بوم
بوو به پرس یاریکی گه وره. جهزم چیه که وا به پیچه وانه ی
هه موو شتیک، ئه گه ر نه تگری تووشی ئازار ده بی؟ ته نیا
جاریک که هه و لمدا به زمانی مندا لانه له دایکم پیرسم، له
ولامدا کوتی:

- بلی خودایه ... خوارد، دهنای کویر ده بی.

هه ره وه ی که پیش نیاری کرد به پیسترین شتی ناسراوی
ئه و کاتی زهوی، خوم له یه کیک له دوو دهردی هه ره گه وره ی
ئه وده می یانی کویری و گولی پاریزم، تیگه ی شتم که خال
عه باس خه تایه تی.

ئه و برینه ی خال عه باس لی بوو به به لا و هه جمینی لی
هه لگرت. تووشی ئازاریکی زوری کرد و خستی. ماوه یه کی
زور له جیدا که وت و له ئاکامدا له بهر ئه وه ی که س نه بوو
له سه ر جیگا خزمه تی بکا، ترسی وه لا نا. خانه قای جیه یشت و
رووی ده مالی کرده وه.

شه‌ویکی ساردی پاییز، مال و منداڵ بیخه‌م گه‌مارۆی کورسیان داوه که له‌پرپا خه‌لیفه‌یه‌ک به‌ میزه‌ریکی که‌سکه‌وه، برنۆیه‌ک ده‌شانیدا، وه‌ک په‌یکه‌ری بودا، لوور بووه ژووری. هاته‌نه ژوور و که‌وتنی یه‌ک بوو و دوو که‌وتووی پیچوو هه‌تا روو‌حی هاته‌وه به‌ری.

به‌ درێژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که‌ له‌ مالی له‌سه‌ر جێیه که‌وتبوو، ترسی ژاندرمان و برنۆ شه‌ره‌که‌ی قه‌راریان لی بریوو. بو سوکنایی خۆی و خێزانه‌که‌ی، وای ته‌گبیر کردبوو که: سال دره‌نگه، ساردی کردوو، مه‌گه‌ر راپۆرتی برنۆم لیه‌ده‌ن، ده‌نا ژاندرمه‌ ناگه‌رین، وا باشته‌ زوو چاره‌ی برنۆکه‌ی بکه‌م.

له‌ هه‌موو ژيان‌ی خال عه‌باسدا بالتۆی ئالمانی و برنۆی چی‌کۆسلواکی له‌ جووری پینج تیره‌که‌ی، دوو شتی خاوه‌ن زۆرت‌رین گرینگ‌ی و کاریگه‌ری بوون. خال عه‌باس هو‌گریه‌کی له‌را‌ده به‌ده‌ری پی هه‌بوون، به‌جو‌ری‌ک له‌ زۆربه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانیدا یا شوین پینان دیاره‌ یا جیی خالیان هه‌ست پیکراوه. بو وینه له‌ کاتی گێرانه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی ژيان‌ی شو‌ر‌ش‌گێ‌ری، هه‌ر جێیه‌ک باسی سه‌رمای تێدابوو، ئیشتیای بالتۆی ئالمانی ده‌کرد.

- کوره‌ بابم ئه‌وده‌می چ هه‌بوو. وه‌خت بوو سه‌رما بمانبا، شتیک نه‌بوو ده‌به‌ری که‌ین. ئیستا شکور شت هینه‌ زۆره‌.

ئەمن ئەودەمی ئەو بالتۆیەم پێبا چ مەنزوورم بوو؟ بە خودای دەبەفریدا دەنووستم.

ئەو کاتەش کە خەریک بوو قاچاگی دەکرد دەیکوت:

- ئیستا با برنۆیەکت پێبا و دەولەت وێرابای بێتە سەر رێت.

ئەو ھۆگرییە بۆ برنۆکە ی ھەیبوو، ببوو بە لەمپەر لەبەردەم فەوتاندنی و دلی برۆای نەدەدا لە یەخە ی خۆی کاتەو، ھەر بۆیە ویستی بشاریتەو. بۆ ئەوێ دلیا بی ھیچی لینایە، بە ھەستیاریکی ئەندازیارانە، بە رۆنی زەنگ دەر و ژووری چەور کرد. ئەو جار پێستە یەکی تازەیان ھەبوو جوان بۆی خاوە کردووە و دە برنۆکە ی پێچا. لەپاشان، دەگەل مال نوستانان بردی و لە باشترین شوینی نزیک ئاوەدانی، بە فکری خۆی، لە لاخریک دە ئەرزى خست.

بۆ سبەحەینە کە ی، تازە لەسەر نانی کشابۆو و خەریک بوو یە کەم جغارە ی تووتن و پەری ھەلدەبەست کە سی چوار مندالی ھاروھاج خۆیان بە ژووری دا کرد:

- کاک عەباس بگە یە. تەنە کە تمان دیتەو. لەو لاخەر یە. ئەو سە گانە خەریکن دە یخۆن.

به بیستنی ئەو خەبەرە، خالّ عه باس له پشتین بهرەژێر دەمری و وه ک یه کهم کاردانهوه، نکۆلی له ههر جووره پیوهندییه ک بهو چه کهوه دهکا.

- برۆن توخمه سه گینه. ئەمن تفهنگم له کوی بوو؟ بو ناچن بهدبه ختم کهن، به سه رمی دابرین.

ئه گهرچی منداڵ به هوی کاردانهوه تونده کهی خالّ عه باس بڵاوه یان کرد، به لام چهند خوله ک دواتر ده رکی مالی خالّ عه باس بوو به شوینی قهره بالگی ئاوه دانی. خه لک به تکا و ههر شه، خالّ عه باس به حاشا و سویتد و قورئان، کهوتنه بهر به ره کانی.

- کاک عه باس کاکه ئەو برنۆیه ت لابه ره، ده ولت پیی بزانی گۆنگه لیکمان بو ساز ده بی.

- برنۆی چی بایم. جا بو سه رم به فه ته رات نادهن. برنۆ بو ئی منه؟

- کاکه ئەتۆ نه بی کی برنۆی هه یه. ئی تۆیه و ده بی لای به ری.

ئه و هروژم و زه خته وایکرد خالّ عه باس بو ده رباز بوونی په نا به ریته بهر سویتدی یه کلا که ره وه و بارودۆخه که تووشی چه قبه ستوویه کی درێژ خایه ن بکات.

- هه رسیک ته لاقم کهوئ مافی منی پیوه نییه، ئیدی بو
خه ریکن به زوری زورداری به سهر ئه منی داده برن.

ته لاق خواردنی خال عه باس هه میسه خالی یه کلاکه ره وه بووه
و مانای ئه وهی ده که یاند که پاش ئه و سوینده هه ر جوهر
له سهر رۆشتنیکی زیادی، کاردانه وهی خه راپی لیده که ویتته وه.

به وپییه خه لکی ئاوه دانی که له هه ر جوهر پیشکه و تنیک له و
دانوستاندنه دا بی هیوا بوون، بلاوه یان کرد و خویان به
ئه که ره کان ئه سپارد. تاقانه یادگارییه که ی ژیا نی شوهرشگیری
خال عه باسیش که به هوی بوونی پیسته ی تازه وه، ببووه جیی
سرنجی چوارپی ئاوه دانی و له بن گل ده ریا نکیشابووه ده ری،
چه ند رۆژیک وه ک هه تیوی دهستی زردایک، به
هه ناسه ساردی، له لاخر که وت. له ئاکامدا به یانییه ک برنۆ
نه مابوو. خال عه باس کوتی خاوه نه که ی بردوو یه تیوه. خه لک
ده یانکوت له ترسی ته لاقه که ی به دزی هه لیگرتو ته وه. ئیدی
که س له راستی رووداوه که ی نه زانی.

هه رچونیک بی، برنۆی له کۆل بووه و ویستی وه ک یه که م
قوناغی رزگاری سهیری بکا که چی رۆژیک، ژاندرمه پیوه ر
بوون و له ئاپوره ی شین و رۆرو ی ژن و مندالدا قۆلبه ستیان
کرد و بردیان. به و جوهر نه یانه یشت قوناغی دووه می
رزگاری به ساغی ده رباز بکا.

لهو رۆژهوه کهس ههوالی نهزانی ههتا سی سالان، جگه لهو
تاقهجارهی به چهرحیه کدا ههوالی ناردبووه.

- بۆم به گهوهری بلی، کچی ماوم نه مردووم. مهردی خودای
بی، نهچی بلی مردووه، میردی بکاتهوه، ئه و مندا لانه م لی
هه لوهدا کا. ئه وه ده مبه ن بۆ سه ربازی. خودا راست بینێ
ئیشاللا زوو دیمه وه.

خال عه باس چهند ورده تاوانی جوراوجۆری له سه ر ساغ بۆوه
و به هۆیه وه به سالیکی زیندان سزا درا. ئه گه رچی به وته ی
خۆی، بیتاوان گیرابوو و ئه وه ئاغا ئه و به زمه یان بۆ ساز کردووه
ده نا ده ولت چی به وی داوه. له پاش ته واو بوونی
زیندانه که ی چونکه سه ربازی نه کردبوو به سه ری پیری، دوو
سالیشیان سه ربازی پیکرد.

جیی سه رسورمانه هه موو ئه و له پرا ونبوونانه و ونکردنانه له
نیو بی هه لویستی خزم و که سوکار پروویاندهدا و هیچ کهس
نه بوو له مان و نه مانی پرسیته وه و سوراغیکی بگری. خال
عه باس وه ک شاره زایه کی ده رووناسی له و کاتانهدا ده یکوت:

- خۆ رۆله ئه وده می روحم نه بوو. ئیستا ئه و شتانه په یدا
بوون. ئاغا به چله ی زستانی، له سه ر که له بایکی، نه مبوو
بیده می، به مال و مندا له وه وه ده ری نام، کاکم شه ویکی وه خو
نه گرتم.

هه ر ئه وهی که کهس له و ماوه یه دا له چاره نووسی نه پرسی،
 ئه و به شه له ژیا نی به شاراو هی هیشته وه به تایبته ژیا نی
 نیو زیندان. بوخو شی قهت مه یلی لی نه بوو باسی بکا، جگه
 له و کاتانه ی که پیویست بوو وه ک به لگه بو گه رانی هه موو
 ئیران، ئه و که سانه ی پی وه دروخاته وه که به دلی وی قسه
 ناکه ن. ئه و کاتانه ی له لای ئیمه به (ئه تو چووزانی) ده ناسرانه وه.

ته نیا جاریک که له مالی ئیمه، به ره چاو کردنی هه موو
 پروتو کوله کانی تایبته به دواندنی، باس له سه ربازی خال
 عه باس کرا، ئه و کاته بوو که خال عه باس به بو نه ی
 هاتنه وه ی کاکم له سه ربازی، به سه ریکرد بووینه وه.

ئه و شه وه خه ریک بوو به ئیشتیا خویندنه وه ی به راورد کاری
 تایبته به چو نیه تی سه ربازی ئیستا و رابردووی ده کرد و
 ته واو قسه ی خو ش کرد بوون که کاکم لی پرسی:

- خاله له کوئ سه رباز بووی؟

خال عه باس به پیچه وانه ی خووی تایبته تی خو ی که ویده چوو
 پیی قار بی جوابی پرسیا ری دمو ووتان بداته وه، به هو ی ئه وه ی
 که پرسیا ره که له خزمه تی خو شکردنی باسه که دا بوو، به
 لیویکی به بزه وه کوتی:

- ئه من له کن ئیسفه هانی سه رباز بووم. دوو سالی ره به ق
 له وی مامه وه.

بهو پييهي كه هه موومان جگه له خال ٺه باس له بابته
 پيوهندي ٺه وشه بهو شويتهي كه له دنياي راسيدا ههيه
 يه ك ويته مان له ميشكدا هه بوو، گويمان بو خويندنه وه
 به راوردكارييه كه ي راگرت. به لام هه رچي زياتر ورده كاري بو
 ده دركاندين زياتر گومانمان له سهر راستي گيرانه وه كان له لا
 پهيدا ده بوو و ئاستي متمانه مان بهو خويندنه وه به راوردكارييه
 لاوازتر ده بوو.

- چون بوو نه ده هاتيوه؟

- ئيزيان نه ده داين، ماشين نه بوو. ده با به پيان دانك
 روښتباين چووبايه سهر ريگاي تاراني. هفته ي ماشينيكي له
 تاراني را ده هات، ٺه ویش يا نه مانده زاني كه نكي ده گاتي يا
 جيگامان نه ده بوو.

- نا خاله ده چوو تاراني.

- ده چووي چي روله، له ويرا ده هات. ٺه تو چووزاني.

ئيره مان وه كه هه له يه كي نيو وتار ليكداه به لام هه له كان هه
 به وهنده نه ده وهستان و ريچكه يان ده به ست.

- ٺه دي بو خه رجي چت ده كرد؟

- هه موو شتيكيان ده دايئي. به لام پياو پوولي هه ده وي.
 ده گهل عه جه ميكي بووينه برادره، زور زرنگ بوو، كوتى وهره
 ته گهر مهره خه سيان دايئي ده چينه تاراني كارى ده كه ين.

- جا دوور نه بوو؟

- كورپ نه وه لالا دوورى چى. لى سوارى ميني بووسى ده بووين
 به دوو ساعه تان ده گه يشتيني.

ئه وه به شه له گيرانه وه كه ي سى ريانى كي پر مه ترسى بوو.
 ته گهر پيكه نيبيان تووشى شه ري دايكم ده بووينه وه. ته گهر
 گومانمان له راستى گيرانه وه كه ي كردبا هه تا به ده ردى
 گاليله ي نه بردباين، ده ستى لى هه لنه ده گرتين. ته گه ريش
 هيچمان نه كوتبا، ده با وه ك پيرى كي خه رفاو مه زنده مان
 بو كردبا، يان ته وه يكه له به شى خو مان دابريبا و كوتبامان به
 شيتمان ده زانى. به لام كاكم به له خو بردوويى، له ئاست
 زانست و ميژوو، هه ستى به بهر پرسيارى تي كرد و كوتى:

- جا خاله كوا وايه. خو به فروكه ش له ئيسفه هانيرا بچى بو
 تاراني، هه تا هه لده ستى و ده نيشي ته وه ساعه تيك زياترى
 پيده چى.

بابم كه به دلنيايوه به حياتى خو ي له مه راغه بو ته ولاتر
 نه چووبوو، بو يه كه م جار متمانهى به سه وادى ئيمه كرد و
 پشتى پي به ست.

- کاک عه باس کورپه کان راست ده کهن، ئیسفه هان له تارانئ
دوووره.

چاوهرپوان ده کرا ئه و قسه ی بابم، کاریگه ری شاراوہی له سهر
دهروونی خال عه باس زۆر بی. هه ربۆیه وه ک کاردانه وه یه کی
خیرا، هاوکات که خه ریک بوو کوله قه ندی وه ک شوینی
شاره کان له سهر فه رشه که ریز ده کردن، به شیوه یه کی ئامال
قه لسی، کوتی:

- کورپه رۆله ئه تو زۆر سه یری! خو نه چووی، چووزانی. ئه وه
تارانه... ئه وه قه زوینه... ئه وه ش ئیسفه هانه.

ئهن به ش به حالی خۆم کاتی دیتم ئیسفه هان چۆته باوه شی
قه زوین، هه ستم کرد خال عه باس خه ریکه به هه موو تاقه تی
خۆی ده زانستی جوغرافیا ده ری. ده یه هه وی ئه ویش به
ده ردی گۆی زه وی به ری که هه موو عومری، حاشای له
سوورانی کردوو و په نجه ره ی ماله که ی وه ک به لگه یه ک
داناوه که بیسه لمینی زه وی نابزوئ دنا ئه و په نجه ره یه بو
هه ر له سهر جیی خۆیه تی.

دایکم وه ک شارازایه کی کارامه تر له ئه خلاق ی خال عه باس،
بو ئه وه ی بارودۆخه که ته شه نه نه ستینی و کورپه کانی به ده ردی
گاليله نه چن، خۆی هاویشه نیو باسه که و کوتی:

- ئەرئى كاكە دەلئىن ئىسففەھان زۆر خۆشە، ئەودەمىش ھەروا
خۆش بوو؟

- كچى خۆشى چى! بە قورپىم گرت! ھەر دووسەد مال دەبوو
نەدەبوو. دەيانكوت تازەى بوومەلەرزە لىھاتوو دەنا زۆرتر
بوو.

ئەو كاتە ھەر كەسىكى دىكەش لە جياتى ئىمەبا، ئارەزووى
دەكرد گاليلە بى و چىتر ئەو بىشەرمىيە لە ئاست راستى
قەبوول نەكا، ئەگەرچى پىويست بى ياساى نەنووسراوھى
گەرەوچووكەش پىشىل بكا. ھەر بۆيە بە پشتىوانى متمانە
بەخۆبوونى تازەلاوى ھەلمدايە:

-حەح! كۆرە خالە ئەو دەلئى چى! ئىسففەھان چەندسەد سالە
شارە، نيوھى تارانى دەبى.

پىموايە لەو كاتەدا خال عەباس پەشىمان بىوۋە كە ھەوھل
جار ولامى پرسىارى دىمرووتانى داوھتەوۋە و بۆتە ھۆى ئەوھى
كە ئىستا غىرەت بكەن ئانگژاى زانىارىيەكانى بن، چونكە
بەبى ئەوھى سەرى بو لای من كە لەلای راستى دانىشتبووم،
بىوورپىنى، بە گۆشەى چاوى نىگايەكى سوو ككەرى لىكردم و
فەرمووى:

- رۆله ئەمن ئەودەمی که له ئیسفەهانی دەرک بە دەرک له کیتەله ماستی دەگەرەم، هیشتا دایکت له بابت مارە نەکرابوو. ئیستا ئەتۆ بەمن دەلی ئیسفەهان کوێه!

خال عه باس ئەوەندە بە زەبروزەنگ قسە یە کلاکەرەوێ فەرموو که بۆ ماوێهێک ئیمەش دێدونگ بوین که له وانهیه ئەو راست بێ و ئیمە بەههله چووین. له بابەت ئامادەبووانی تر نازانم، بەلام ئەو باسە دواي ئەو شەوێ بۆ ماوێهێکی دێژ بیری منی بە خۆی سەرقال کرد و له هۆیه کی راست بۆ ئەو سەداسەد دلیابوونە ی خال عه باس دەگەرەم. ناکرێ که سێک، هەرچەند ناشارەزا، دوو سال له شارێک بمییتەوێ و تەنانهت ئاسایترین شتەکانی له بیر چوو بیتەوێ.

بە فەرموودە ی پیشینیان، بەرخ هەمیشە لەبن سەوێتەیدا نامییتەوێ و راستی، رۆژێک هەر قوت دەبیتەوێ، ئەگەرچی بە هەلکەوت. بۆ من، راستی ئەو بابەتە، راست له شوینی جی ناکۆکی وەدەر کەوت، ئەو کاتە ی وەک رێبوار بەرەو تاران دەرۆیشتم. دووروزیکی قەزوین بیووم که له پرا چاوم بە تابلۆیه کی قەراغ رێگا کەوت که له سەری نوسرابوو: دان ئیسفەهان سی کیلۆمیتەر. بۆ چەند چرکە یە ک وەک ئەوێ که داریان له سەری دابم گێژ بووم و تەواوی وردە کارییه کانی ئەو شەوێم بە پیش چا و داها تەوێ. ئەو کاتە بەدڵەوێ هەستم بە

قورسی مانای ئەو قسەى فارسان کرد که دەلین: (همه چیز را همگان دانند).

خالّ عه باسى به سته زمان شاروچکەیه کی چکۆله ی نزیك قهزویتی به نیوی دان ئیسفه هان، ده گهل ئیسفه هانی گه و ره تیكه ل کردبوو، دهنه هه موو زانیارییه کانی راست بوون. ئە گه رچی هه ردوو لا حه قمان به ده ست بوو به لام ده بی شوکرانه بژی ری خودای بین که له کاتی ژیا نی به و راستییه ی نه زانی که به ری ک حه ق به وی بووه، دهنه به خاترجه می ده ی کرد به به یاننامه یه ک و له ملی سه گه به ره لایه کی ده کرد بو ئە وه ی هه موو که لین و قوژبنی شار له و سه رکه و تنه ئاگادار بن له پاشان وه ک مامۆستایه کی لی زان و وه ک پیریکی دل سو ز، بو ماوه یه کی نادیار، سه رقالی ئامۆژگاریمان ده بوو. خالّ عه باس به و جو ره سه ودای ده کرد.

بو که سیکی ئاسایی، چاوه پروان ده کرا سی سال ژیا ن له بارودوخیکی وه ها ناله بارد، زو ر شتی فی ر بکا، یه ک له وانه به رپر سیاری تی له ئاست بژی وی مال و مندال. به لام له بابته خالّ عه باسه وه هه ر زوو مه علووم بوو که ئە و جو ره چاوه پروانییه ته نیا مه زهن ده ن و گو رانی هه ل سو که وتی وی، پیویستی به هانده ریکی به هی زتره یا لانی که م جیا واز تر. هانده ری ک که خالّ عه باس به و قه ناعه ته بگه یینی که نا کری

هه تا سهر، دلخۆش به تاقه په له زهوی بهر بهر پوچکهی ئاسمان
و سی مانگا رهقان بی و ده بی ئیستا زیاتر هه ول بدا.

به خوشحالیوه پاش ئه و هه موو چه رمه سه رییه، خودا روحمی
به مال و مندالی کرد. هه وتوو یه ک نه بوو هاتبووه که پرووداوه
نه خوازراوه که، بوو به هاندهریکی زور به هیز که وهه وۆش بیتهوه
و هه ول بدا هیندیک له هه ژاری بسله میتهوه. ئه و هاندهره ی
که خال عه باسی له و یاری خو مالییه کرد که هه میشه تییدا
بالاده ست بوو. ئه و هاندهره ی خال عه باس، جیاواز له هه موو
هاندهریک، ته نیا هاندهر نه بوو، به لکوو بو ی بوو به خالیک که
پیناسه ی به شیکی گرینگ له ژانی ده کرد و تا ئه و ساته
وه ک بیر هه وه رییه کی نه خوازراو له میشکی جه ماوه ردا ماوه ته وه.

خال عه باس هه میشه وه ک یاریکه ریکی هوگری یارییه
خو مالییه کان ده ناسرا، به تایبته دامه. هوگرییه که ی تا ئه و
رادهیه بوو که هه میشه لوچیک سه ره پیپسی بو دامه،
ده گیرفانی پانتۆله که یدا ئه و دیواو دیویان ده کرد و به قهت
دهنگی زهنگوله ی نیری، ئاگادار که ره وه بوون. (غه نیم) ی
سه ره کیشی ئه وه نه ده ی جیرانی ئیمه بوون، هه ر بابم بوو.
بابیشم له باری هوگریوه له خال عه باسی دانه ده ما به و
جیاوازییه ی که بابم نوو ریسکینیشی ده کرد. ته خته فیبریکی
هه بوو که له سیپه چای کرد بووه. دیووی ژووری که لووستر

بوو بۆ دامه‌ی تهرخان كردبوو، ديوى دهره‌وه‌ی كه نوسراوه‌ی له‌سه‌ر بوو بۆ نۆريسكىن. له‌بابه‌ت هۆكاره‌كه‌شى ده‌يكوت:

- ديوى دهرى نوسراوه‌ی له‌سه‌ره، كاك عه‌باس چاوى چاكى نابىنى.

له‌ كاتى دامه‌ كردندا ههر كامه‌يان جوړىك لى راده‌ما. خال عه‌باس پشتى له‌ ديوار ده‌كردوه، لاقىكى بۆ بن خوى خرده‌كردوه ئه‌وى دىكه‌ى ده‌چه‌قاند. ده‌ستى به‌ جغاره‌ى داويشته‌ سه‌ر چۆكى. جارجار مژىكى له‌ جغاره‌كه‌ى ده‌دا و له‌به‌ر دوو كه‌له‌كه‌ى كه‌ ئامبازى چاوى ده‌بوو، لاچاوىكى ده‌قووچاند. ده‌سته‌كه‌ى دىكه‌ى كه‌ بۆ بزاوتنى داشه‌كان تهرخان كرابوو له‌ كاتى چاوه‌روانى نۆره‌دا كونى لووتى پىده‌پشكنى. باهم فيگۆره‌كه‌ى جياواز بوو. بۆ لايه‌ك خوار ده‌بووه و ده‌ستىكى ده‌چه‌قاند. ده‌سته‌كه‌ى دىكه‌ى ئه‌گه‌ له‌ جولاندنى داشان ده‌بووه، ده‌بىرده‌ بن پىچوكلاوه‌كه‌ى و نه‌رم نه‌رم سه‌رى ده‌خوراند.

ئه‌گه‌رچى ئه‌وه‌نده‌ى به‌بىرى منه‌ خال عه‌باس ههر دامه‌كه‌ر بووه به‌لام به‌وجۆره‌ى ده‌گىرنه‌وه، يارى سه‌ره‌كى خال عه‌باس له‌ پىشدا مېشىن بووه و مېشىن له‌ دلى ويدا پىگه‌يه‌كى تايه‌تى هه‌بووه. بۆ سه‌لماندينشى ده‌كرى بكوترى، ههر ئه‌وه‌ى كه‌ خال عه‌باس دواى سى سال دووره‌ ولاتى و گه‌رانه‌وه‌ى

پر شکوی له ئاپۆره‌ی سه‌ردانیکه‌راندا، به‌ پیری سه‌ری، ملی له‌ می‌شین ناوه‌ته‌وه، بۆخوی به‌لگه‌یه‌ بۆ بایه‌خی ئه‌و کایه‌ ره‌سه‌نه، له‌ دلی خال عه‌باسدا. هه‌لبه‌ت تا ئه‌و کاته‌ی بۆته‌ بازه‌رگان.

به‌دریژایی می‌ژووی هاوچه‌رخ‌ی ئاوه‌دان‌ی، جگه‌ له‌و چه‌ند ساله‌ی دوا‌یدا، به‌حوکمی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌رکی مالی خال عه‌باس ته‌نیا شوینی گۆری ئاوه‌دان‌ی بوو و ده‌کرا می‌شینی لی‌بکری، سی شت گری‌دراوی یه‌ک بوون: خال عه‌باس، ده‌رکی مالی خال عه‌باس و می‌شین.

هه‌موو پاییزان ده‌گه‌ل تفاق خرده‌کراوه‌ و سه‌ری گیشان ده‌گیرا، می‌شین ده‌ستی پیده‌کرد. به‌بی ره‌چاوکردنی ته‌مه‌ن هه‌رک‌ه‌س که‌لایه‌کی پیا بۆی هه‌بوو بچیته‌ ده‌نۆره‌ی. ئه‌وه‌ی زۆری ده‌خویرا دیتبا به‌ دوو که‌لا به‌شداری ده‌کرد. هه‌موو رۆژی پاش بانگی ئیواری، جه‌ماوه‌ر که‌لا به‌ده‌ست و قه‌ره‌پوول له‌ گیرفاندا، به‌ره‌و ده‌رکی مالی خال عه‌باس ری‌چکه‌یان ده‌به‌ست. به‌لام کی پیشینی ئه‌وه‌ی ده‌کرد ئاوا به‌ رۆژی‌ک سی‌سوچکه‌ی می‌ژووی ئاوه‌دان‌ی به‌جاری‌ک له‌یه‌ک ترازا بن و خال عه‌باس بی‌ته‌ له‌مپه‌ری‌ک له‌سه‌ر ری‌ی گه‌شه‌کردنی یارییه‌ خو‌مالیه‌کان.

دیاره‌ ئه‌و رۆژه‌ چاره‌نووس‌سازه‌ که‌ تیدا وه‌رچه‌رخانی‌ک له‌ ژیا‌نی خال عه‌باس و ره‌وتی گه‌شه‌ی یارییه‌ خو‌مالیه‌کان

پروویدا، له سهره تادا رږڅيكي ئاسايي بوو. به لام له راستيدا
هه موو كار هساتيک هه ر له رږڅيكي ئاسايدا دهقه ومي ودواتر
دهبي به رږڅيكي جياواز.

ئەو رۆژە تايبەتە، خالّ عەباس بەپيى رەسمى رۆژانى قەدیم،
ئەگەرچى ماندوویەتی چەند سالّ دووری ھەر پيۆھبوو، ئەركى
میواندارییەتی یاریگای بەجی ھینابوو و جگە لە خاویتکردنەو،
ئاو پرژینیکی چاکیشی کردبوو.

هەر له زوووه، خالّ عه‌باس هه‌ستی به‌ خاوه‌ندارییه‌تی یاریگا ده‌کرد. قسه‌ی ده‌رۆیی و هه‌میشه‌ بو‌خۆی مه‌لّا بوو. پاشمه‌لّا و نو‌ره‌کانی تریش به‌ پێی کاتی ئاماده‌بوونی یاریکه‌ران دیاری ده‌کران.

ٺه گهرجي ٺه وه يه كه م ياري وه رزي خال عه باس، پاش چهند
سال دابران بوو، به لام به پي ٺه و فشاره ي خستيه سهر
خوي، ده كري راده ي گرنگي ٺه و ياريه هه ست پي بکه ين.
له وانه شه وه ک سهر چاوه يه کي بزيوي کاتي سه يري کر دي.

میشینکه ران هه موو به ریز وه ستاون و چاوه رپی نۆره ی خۆیانن.
قه ره پوول به ریزدا کراون و چاوه رپی ویکه وتنی که لاکان
ده که ن. خالّ عه باس هه لّتروشا کاهه و وه ک مه لّایه کی
متمان به خو، وستی به یه که م هاویشتنی یادی
سه رکه وتنه کانی رابردووی بکاته وه. به لام یه که م تاقه تی

ٽيڪهَل به دهنگيڪي نامو ٻو و ٺامادهبواني خسته دردونگيڪي
 تاهت پروڪين. زور به ٺاسپاي و به نه رمي سهريڪي ههلهينا،
 وهڪ ٺهوهي بيههوي ههلويسي بيسهران بزاني. لهدريرهدها
 بهبي ٺهوهي خو بشلهژيني چاوي خستهوه سهر كهلاڪهي و
 هاويشتي. خوويست بي يا له شهرمان، كهلا مهيلي له
 قهرهپوولان نهبوو و لاري رويي. ٺهو لاري رويشتنهي، وهڪ
 ههليڪ قوزتهوه و خوي گهيانده كهلاڪهي. پريپداگرت و
 ٺهوهندي تاهتي ههبوو، گرتي، به ديواري دادا.

- گوڙي بابي خيوت... بو كهلات، كهس نازاني به كويدها
 دهروا. ٺهو ٺهرزه بو ههموو بوته قور؟ ٺهو پوولت بو ٺاوا
 خوار داكردوهه؟ ٺهو بو دوو كهلات پيهه؟ بهتوم نهكوت
 ميهوهه دهركي من ميشيني مهكه. ٺهنگو بو ليرهن بو ناچنهوه
 مالاتي تاهت كهن؟ خو دهركي من قاوهخانه نيه ههموو
 روڙي ليره قوت دهبنهوه، ههستن بلاوهي كهن... .

زور شت ههن كه ههست پيڪردني كاريگهرييان، تهنيا به
 رهچاوگرتي كات و شوييني قهومانيان دهكري. بو ٺهو كاتي
 ههلهيه كي ٺاوا، ههرچهند نهخوازراو، ليكهوتهي زور قورسي
 ههبوو. لانيكهمهكه ٺهوه بوو كه بو ههلهكار دهبوو به
 سهرهتاي ميڙوو و ههموو رووداوهڪاني ڙيانان به بهراورد به
 كاتي ٺهو ههلهيه دياري دهکرد. وهڪ چون بام دهيكوت

کاک عه باس له پاش تره کهیرا به شاری زانی و فیږی کاسبی بوو.

ئهم هه له یه تایبته به خال عه باس نیه و له ژيانی هه موو که سیکدا له و جوړه رووداوانه هه ن که وه ک خالیکی هه میسه بهرچاو، به دریژایی ژيانی خوډه نویتن و میژووی ژيانی پیناسه ده که ن. به لام ناکړی باسی ژيانی خال عه باس بکه ی و خو له گیرانه وهی ئه و رووداوانه بیاریزی. بو خال عه باس، گیرانه وهی ژيانی شوړشگیری به بی وه بیرهیڼانه وهی زیندانه که ی، ژيانی ده رویشی به بی وه بیرهیڼانه وهی جه زم بوونه که ی و ده سپیکی ژيانی نوی وه ک بازهرگان، به بی وه بیرهیڼانه وهی ئه و روزه نامباره که ی ناکړی. هه رچه نده له ئاکامدا ئه و رووداوه ناخوشه بو ی بوو به هانده ریک تاوه کوو چتر گیروده ی میشین نه بی و خه می بژیوی خو ی و مال و مندالی بخوا.

ئو له پرپرا دابرانه ی له میشین چه خماخه ی بیرو که یه کی نوی له میشکی خال عه باسدا لیدا و هه ولیدا تواناکانی خو ی له بواری بازهرگانی تاقیکاته وه.

یه کیک له تایبته مندییه هه ره ناوازه کانی خال عه باس، که شبینی له راده به ده ری به سه رکه وتنه کانی خو ی بوو. ته نیا که سیک که ده توانایدا هه بوو، لوړیه ک کوله که ی شقه باغی، به ریته ئاوه دانییه کی چل په نجا مالی و به فروشتنی ته واوی

هه ر لهو ديه گه شبن بي، خال عه باس بوو. ده كرى بكوترى
هه ر تهو گه شبنيه بوو كه واى ليكر دبوو به پيوست نه زانى
خو به ورده كاريه كان و نه جامى كاره كانى، ماندوو كات.
هه ر كه دهيوست كاريك بكا، به بي هيچ نه خشه ريگايه ك،
دهيبرده بواري جيه جيكر دنه وه. به شهوي پيلانى دارشت
بيته بازه رگاني پيخور، به ياني كه ره كه ي جل و به ر كرد.

هه موو ئامرازي پيوستي باز رگاني پيخوري خال عه باس،
توريينيك و كه ريك بوون. ده سمايه كشي قهرزي هه تا
ئيوارى بوو. ماست و په نير و روئي ئاوهداني به قهرزي هه تا
ئيوارى وه رده گرت و ده گهل رور سيواى ديدا به سوارى
پيره كه ر به ره و شار جاله ده بووه.

تهو پيره كه ره ي خال عه باس، خاوون چيروكيكي تايهت بوو و
له باري وه فاداري و ته مه گناسى، له ره خشي روسته م
دانه ده ما. چه ندين سال بوو، به سه ري پيري، به به نديو
سه رماش، بوى نه بوو رهنگى تهويله ي بينى و ده گهل
ده سپيكي به فرو سه رما، به ره لا ده كرا. مه به ست ته وه بوو
گورگ بيخوا، چونكه تفاق نه بوو بيده ني. به لام پيره كه ر زور
خوراگر بوو. هه موو سالي، وه ك ته وه ي هه ست به قه يرانى
خوراك له مالى خال عه باس بكا، ده گهل سه رما ده هات،
غه يب ده بوو و كه س سورايى نه ده كرد. به وه ي دلخوش بوون
گورگ ده يخوا و له يه خه يان ده يته وه، كه چى وه ك ته وه ي

به جهوت كهسان رايكيشن، ههركه ئهرز رهش دهبووه،
لهدهركي مالي خال عه باس قوت دهبووه.

ئهو سالهش پيرهكه خهريك بوو ملي رپيه بگري و برهوا،
كهچي به ئهوپهري سهرسورمانهوه سهيري كرد خال عه باس
خهريكه بو نيو تهويله خولقي دهكا. به چاوپوشي له ئامانجي
ئهو خولق كردنه و ئهوهيكه پيچهوانه ي سروشتي شهرتي
بووي ئهو ئازله بوو، دهكري بكوترى سهودايه كي دووسه
براهه بوو.

به يارمهتي پيرهكه، خال عه باس چهند وهري به وجوره
تيپهركرد. وردهورده كهچه تيگيشتنيكي له ههلسوكهوتي بازار
پهيدا كرد و خهريك بوو وهك چهرچي به دييانيشدا دهگهرا.
ئهگهچي له باري داهاتهوه خهريك بوو دهبووژاوه، بهلام
سروشتي تاييهتي خووي وهك ههميشه ريگر بوو له
گهشهسهندي زياتر. پارچهكرداري لهناكاوي ههميشه له
ئاكامدا توشي گرفتيان دهكرد.

وهك ههموو شتي تر، بازهرگاني خال عه باس، سهرهتايهك
و كوئاييهكي ههبوو، به تريك دهستي پيكرد و هيشوو
تريهك، بووه هووي كوئايي پيهاتني.

خال عه باس به حوكمي ئهوهيكه فيري بازار ببوو و دوست و
ئاشناي پهيدا كردبوو، به متمانه بهخوبوونيكي زورتر

هه لسو که وتی ده کرد. ورده سه وداى ده کردن و شوین و شتی تازهی تاقی ده کرده وه. هه میشه هه روایه، که سیک که خو به شوینیک یا که ساینیک ده گری، پاش ماوهیه ک متمانه ی به خو ی زیاتر ده بی و جیاوازییه کانی له بیر ده چته وه، به تایبته ئه و جیاوازییانه ی سه رچاوه که یان میشکی نه خو شن.

کابرا مه جو حمه یه ک تری سپی به ئیشتیا هه لچنیوه به جوریک که ده لی ته مای نییه بیفرۆشی و بو جوانی دایناوه. خال عه باس لی خو ر ده بیته وه. ده ست بو هی شوویه ک ده با بو ئه وه ی ده نکیک لیکاته وه و تامی بکا که به هویه وه هی شوویه ک به رده بیته وه.

- کاکه ئه وه کیلوی به چه ندیه؟

کابرای تری، وه ک ئه وه ی هوکاری که لینی قوولی نیوانی تروپۆز و گیرفانی دیتبته وه، له پرا گری گرت و نه راندی:

- بو وا ده که ی با بم بو وا ده که ی؟ بو پرده ده یه شته که ی؟ تی ریای. هه مووت خه را کرد.

خال عه باس به بی ئه وه ی هیچ بلی، هی شوو که ی له جی خو ی داناوه و پرووی وه رگیرا که بر وا.

- که ره کرمانجی سه گباب ئه وه بو خواردنی تویه!

به دلیایوه ئه گهر کابرا زانیبای بیستنی ئه و وشانه، موله تی
چ کاردانه ویه ک دها به خال عه باسی، قهت ئه و قسه یه ی
له چولگه ش نه ده کرد.

خال عه باس که به وته ی خو ی، هه لبهت به وشه ی تایبه تی
خو ی، به واتایه ک په رو شی یه کسان ی کومه لایه تی بووه، ئه و
سووکایه تی پیکردنه ی زور له دل گران هات، هه ربویه ش
به رده بیته سه رو گو یلاکی ئه و لایه نگره ی چینه یه تی. تا ئه و
جیه ی بو یکراوه به هه موو تواناوه دهنگی دوژمنی یه کسان ی،
کپ کردووه و له و ریگایه دا تا که ئامرازی به رده ستی، یانی
گوچانه که ی، به جوړیک تییدا وردوخاش کردووه که به
شایه دی شایه دحالا ن، له ئاکامدا بو دهسکه چه قوش نه ده بوو.

واویده چی خال عه باس به و کاردانه وه ی رقی چهن د سال
به دبه ختی خو ی به کابرای رشتی، بو یه نیگه رانی ئاکامه که ی
نه بووه.

- ئه من کاری خو م کرد، جا چ ده بوو با بی!

پاسه بان پیوه ربوون خال عه باسیان به تی هه لدان راپیچی
شههربانی کرد و کابرایان به که لاک بو نه خو شخانه
گوازه وه.

- هه ر له بانگی نیوه رو یه را هه تا بانگی ئیواری کوتایانم.

تهنیا خال عه باس ده توانی کوتانیشی به شیوهی حیماسی
بگیریتتهوه و به وه بیرهینانهوهی ئەو رۆژه بزه بیتته سهر لیوی.

- لای ئیواری کابرایان به سه روگویی پیچراوی هینا به رامبه رم
دایاننا. کوتیان ده بی رهزایه تی لیوه رگری دهنا ده چیه زیندانی.

لهو به شهی گیرانه وه کهیدا رهنگی پیاوی مه سلّه تانی ده گرت و
دهنگه زه لامه کهی نهوی ده کرد.

- کوتم کاکه رهزایه تی چی؟ ئەوه جنیوی به من داوه ئەمیش
تیروپرم تیهه لداوه. ئیوهش هاتوون ئەمنتان گرتووه، دوو
ساعه ته ده مکوتن، جنیوم پیده دهن، کوتانه کهم به
کوتانه کهتان، جنیوه کانیش زیادی، ئیدی چیتان لیم دهوی؟

هاوکات که به دهم و لیوی لاسایی شیوهی قسه کردنی
به رپرسی شههربانی ده کردهوه به رسته یه کی به دهنگ کوردی
و به ناوه روک فارسی، قسه کانی به رپرسه کهی ده کوتهوه.

- چاولیکه غوربه تی یا رهزایه ت میگیری یا میری زیندان.

بو که سیک که خال عه باسی ناسیبا، لهو کاتانه دا تهنیا شتیک
که چاوه پروانی نه ده کرد، پاشه کسه کردنی بوو. هه لبه ت
پاشه کسهی ئیستراتیژیک جیاوازه.

- کوتم نایدهم ده چمه زیندانی. یه ک لهوی دهینووسی، هاته
بن گویم کوتی: ئەتۆ سابقه ت خهراپه، بجیه زیندانی تازه

نايه دهري. دووسەد تمەنى بدهيه، رەزايەتت بو وەر دە گرم. تمەنيکم شک نە دە برد. حاجيه ک له بازاری، دە يناسيم، به قەرز بوى دام.

له کو تايدا، هيچ شوينه واريک لهو حيماسه تهى سەرە تاکهى نە دە ما و گيرانه وه کهى تیکه لاوى سەرله قانديکی بيههست دە بوو به جوړيک گويگري له بارهى ئاکامى راسته قينهى چيرو که که، دە خسته گومانه وه.

له شههربانى که هاته دهري، تازە به دەردى خوى زانى. سەر و بنى شارى پشکنى، به لام نه پيره کەرى ديتە وه نه تورينه کهى. به يانى که هاته شارى، خاوهنى گويدريژيک و باريک پيخوور بوو، به لام ئيستا نه ته نيا گويدريژى نه ماوه، به لکو دووسەد تمەنىش قەرزداره. لهو بارودوخەدا ئە گەر توانيباي بگهريته وه دواوه، پيموايه بوخوشي بزاردهى زينداني، بو بزيوى مال و مندالى، به باستر دە زانى.

- ئە و دە مى زور بوو بابم. به ده که بخودايان په نجا تمەنيان ده گيرفاندا نه بوو.

له ئاکامدا به نائوميدي به پييان ملي ريگاي گرت و گهراوه ئاوه داني. ئە وشه وهى به شهري دەسته ويه خە دە گەل فکرى مايه پووچ بوون روژ کرده وه و برپايدا ته رکى بازەرگاني بکا. به يانى هەر که ده رکى حەوشه ي کرده وه سروه هات و بونى

پیره که رکەى بۆ هینا که هاتبووه و بهرامبەرى حەوشەکیان
چەقیبوو.

خال عه باس به دیتنى پیره که، کهوتە دوورپیانکی سەخت.

- کوتم: ئیستا چت لیبکهەم نه تازه دهچمهوه شاری پیخورت
لی بارکهەم، نه بۆ فروشتنیش دەبی.

بۆ ریزگرتن له ماندوو بوونه کانی، خال عه باس به لێنیدا زستانی
دایکاته ژووری. به لام ئیستا زووێه. به فر نه کهوتوو. له دهري
تیر دهخوا. با چەلی له دهري بی.

پیره کهر چەند رۆژیک له دهوری ئاوه دانی سوورپاوه و
چاوه روانی خوڵقی خال عه باس بوو. که دیتی هیچ باس نیه،
رۆی.

- ئەگەر خودا مهیلی لی بی، دروو زەردکەت بۆ دەکا به
سەری. بیخەبهەر له ژووری دانیشتبووم، مام سەعیدی ئالانی
لیم وهژوور کهوت. کوتی: چم لیدە کهی؟ که ره کهم له سه
ریه تۆپوه. کۆلێکم گوێز و میوژ پیه بیبهەم بۆ شاری. دەلین
که ریکت ههیه دهیفرۆشی.

خال عه باس که یه کیک له گه وره ترین هه له کانی میژووی
ژیانی بۆ ره خسا بوو، کوتی:

- که ره کهم ده گه ل گارانی دیه. هه تا چایه ک ده خویه وه و سه رخه ویک ده شکینی ده چم ده یهینمه وه.

له خوشی ئه وه هه له زیږینه ی، خال عه باس وه ک فیشه ک ده رپه ری و بو دیتنه وه ی پیره که ره که ی، هه ر باسکه ی به شه قاویک ده بری. ده بی له و کاته دا زور په شیمان بی که هیوای بو قه پالی گورگ خواستی. له ئاکامی هه ول و ماندوو بوونیکی زور، پاش چند ساعه ت گه ران، پیره که ری له دهم چومی دیته وه و باوه شی ته ماح و بووژانه وه ی به ملی دا کرد، چونکه په تکی له بیر چوو بوو.

که ری راکیش راکیش هیئاوه و له بهر ده می مام سه عید نمایشی کرد. مام سه عید خولیکی به ده وری پیره که رداییدا و به بیمه یلی کوتی:

- کاکه ئه وه ده لپی به چهن دی؟

وادیار بوو مام سه عید چاوه ری ئه وه ی بوو خال عه باس شتیک بلی و ئه و بلی زوره نامه هوی. به لام خال عه باس به زیره کی ریگای هه لاتنی لی گرت و کوتی:

- خو به مه رقه دی شیخی قسه ی لی ناکه م. بوخوت وه کیل به، چهندت دانا، دانا.

مام سه عید که بوخووی خووی پیوه کردبوو و ویده چوو تازه
 قسه که ی لی بوته کورده ناموسی، به خه یالی خووی ویستی
 نرخیکی وایلی که خال عه باس دلی ییشی وایلی نایدهم،
 هه ربویه به مینگه مینگیک کوتی:

- کاک عه باس ده لیم که ره که ت زور پیره خو بکوژی هه
 سه د تمه نی ده کا.

خال عه باس له خودا ویست، به بی ئه وهی وای پشانیدا که
 شاگه شکه بووه کوتی:

- یه ک قسه شی لی ناکه م یاره بی خیری لی بینی.

مام سه عیدی بیچاره که کیش و مات بوو، دیسان هه ولیدا
 خو دهر باز کاته وه.

- کاک عه باس ئیستا هیچم پی نییه بدده می. ده بی قهرز بی.

- کوره هیچ خو ت ناراحت مه که. ئه وه ده چییه شاری،
 ئه گهر شته که ت فروشت پووله که م بو بده به فلان حاجی،
 دوکانی هه یه، لی ئه وه قهرزه که ی عه باسی مروتییه. لی
 ئه وی دیکه شی بو له سه ر چاوم داده نیم.

به ناچاری مام سه عید پیره که ری وه پیش خویدا و رویی و
 بووه هووی ئه وهی که یه کیک له سه ر که وتووترین
 بیره وه رییه کانی خال عه باس بخولقی.

- به سهري تو پيره كهرم والي قايم كرد كه ره كesh بوخوي
پي سهير بوو.

پاش ئه و زنجيره رووداوه خال عه باس مهيلي شاري نا و
مه گهر به هه لكهوت دهنارووي تينه ده كرد و كوره كاني كه
ئيسا جيل بوون له جياتي وي، وه دوای كار و
پیداويستيه كان ده كه وتن. ژياني خال عه باس به و جوړه
به رده وام بوو تا ئه و كاته دهنگوي ئه وه بلاو بووه كه شار
شيواره و خلك ده يانه وي پادگاني شار تالان بكهن. ههر
ئه وه نده كورته دهنگويه، بهس بوو بو ئه وه ي ههستي
كيشه پي خوشي خال عه باس وه خه بهر بيته وه و خو بگه ينيته وه
شار.

پيوسته بو ميژوو پشتر است بكره ته وه كه خال عه باس به
پي ئه و زانياريانه ي ئيسا له ئارشوي نه خوشخانه ي شار
دهست ده كه ون، دهوريكي يه كجار كاريگهري له شوړشدا
هه بوو. يه كه م كهس بوو كه له تالاني پادگاندا تايه كي
گه وري ئارد به كولې هينا وه ته دهري، كه چي له ئاكامي
هرووژمي له راده به دهري جه ماوه ر وه بهر پيان كه و تووه، له
هوش چووه و سي په راسووي شكاوه.

ئەو گێرانه‌وه‌یه، هیچ کات بەشیک لە بیرە‌وه‌رییه‌کانی فەر‌می خال عه‌باس نە‌بوو و قەت قاییل نە‌بوو لە ح‌زووری خۆیدا باسی لێ‌وه‌ب‌ک‌ری. وە‌ک گێرانه‌وه‌یه‌کی د‌ژبەر هە‌میشە دە‌یکوت:

- ک‌ورە خۆ ئە‌من ئا‌گام لە‌و بە‌زمە‌ی نە‌بوو. چ‌وو‌بووم س‌جیلی ب‌گۆ‌رمە‌وه.

کە‌س مە‌یلی لێ‌نە‌بوو باسی چ‌ۆنییه‌تی س‌جیل گ‌ورپ‌نە‌وه‌ ب‌کات، چ‌ونکە وە‌ک هە‌میشە لە‌ئا‌کامدا وای سەر لێ‌دە‌شی‌واند کە واش نە‌با هەر دە‌یکوت وایه.

ئە‌گەرچی ئە‌و س‌روش‌تی کێ‌شه‌پێ‌خۆشی هە‌تا ئا‌خ‌ری تە‌مە‌نی هەر دە‌گە‌ڵ بوو، بە‌لام چ‌ە‌ند سا‌ڵ د‌واتر ش‌ه‌ری هە‌زاری وای لێ‌کرد سەر‌ه‌رای ئە‌وه‌ی کێ‌شه‌ و ئالۆ‌زی با‌لی بە‌سەر و‌لات کێ‌شابوو، تە‌رکی مە‌وتە‌ن ب‌کا و بو‌ ئە‌وه‌ی کێ‌شه‌ی ز‌گ چ‌ارە‌سەر ب‌کا، لە‌ ک‌وورە‌خا‌نه‌ ب‌گیر‌سی‌تە‌وه. ئە‌و شو‌یتە‌ی کە خ‌وله‌کانی عێ‌رفانی بە‌سەر‌کە‌وتوو‌یی لێ‌ تێ‌پە‌راند و تا ما‌وه‌یه‌ک پێ‌ی‌وابوو بو‌خ‌ۆی تە‌نیا سەر‌چا‌وه‌ی گێ‌رانه‌وه‌ی هە‌موو کارە‌ نا‌وا‌زه‌کانییه‌تی، بە‌لام د‌واتر ه‌اته‌ سەر ئە‌و ب‌ر‌وا‌یه‌ی کە ب‌لی:

- ئە‌گەر خ‌ودا خ‌ۆشی نە‌ویستی ژ‌ن و م‌ندالێ‌ش لێ‌ت دە‌بن بە‌ س‌یخ‌و‌ر و لێ‌ره‌وله‌وێ س‌و‌رت دە‌در‌کێ‌نن.

كووره‌خانه تهنيا شوينيك بوو كه چركه‌چركه‌ي كاته‌كاني
گرينگ بوون. رۆژه‌كاني بوو خوافلاندن و شه‌وه‌كاني بوو
به‌خه‌به‌رمان نه‌ده‌بوون. هه‌ر ئه‌وه‌ وايكرديوو هه‌تا ماوه‌يه‌ك،
سروشتي خال‌عه‌باس تووشي شله‌ژان ببي و له‌ ئه‌نجامدا
كاردانه‌وه‌ي توندي هه‌بي.

له‌تاريك‌و‌رووني به‌يانيرا كه ده‌ست‌به‌كار ده‌بوو، له‌ بن‌ ليوان
قسه‌ي ده‌كرد هه‌تا رۆژه‌له‌ده‌هات. ورده‌ورده‌ كه تاوبان خوش
ده‌بوو ده‌نگي قسه‌كردنه‌كه‌ي بليندتر ده‌بوو. نزيك گه‌رمای
نيوه‌رۆ، ئيدي نه‌راندن بوو. ناوه‌رۆكي هه‌موو ئه‌و سي قوناغه،
جنيو بوو كه به‌ شي‌وه‌يه‌كي سه‌رس‌وره‌ينه‌ر تازه‌گه‌ري
تي‌دا‌كردبوون و ئه‌و شتانه‌ي ده‌گرت‌ه‌وه‌ كه به‌ جنيوداني ئاسايي
ده‌رباز ده‌بوون. نه‌يده‌هيشت داروبه‌رديش بي‌به‌ش بي.
هه‌ر كه‌سيك به‌ هه‌رجۆريك له‌و پيلانه‌دا به‌شدار بووه‌ و بوته
هۆي ئه‌وه‌يكه تووشي كووره‌خانه ييت، پريشكه‌يه‌كي به‌ر
ده‌كه‌وت.

خال‌عه‌باس كه هه‌موو عومري رقي له‌ خه‌وي پاش
نيوه‌رۆيان بوو و به‌ فيعلي ئاغياني ده‌زاني، نيوه‌رۆيان
سه‌رخه‌ويكي چاكي ده‌شكاند. پاش له‌خه‌و هه‌ستاني هي‌ور
ده‌بووه‌ هه‌تا رۆژي دواتر.

چه نـد جار به ربـوونه وهی پیچ و کلاوه هه میـشه ئالۆزه که ی و ده قورێ که وتنی، وایکرد چیدی له سهـری نه نیته وه و به به ئامانج گرتنی گورێ خـوی، مائاواپی لی بکا. وه ک جیگره وه یه ک بو پیچ و کلاوه که ی لیچکه یه کی که سکی له سهـری ده هالاند بو ئه وه ی سهـر پرووت نه بی. یه کیـک له و دوو شته ی که بو بهـرگ پۆشینی پیاوی، به عهـیب دهـزانی. ئهـوی دیکه، دهـبهـر کردنی کراسی بی کهـوا بو.

خال عه باس ئه گهـرچی وه ک سالان نهـمابوو و عهـجهـمی زۆر دهـدیت، ئیسـتاش پیـیوابوو ههـرچی عهـجهـمه دهـولهـته. کاریگهـری بهـرماوی ترسی ژاندرمان ده ناخی میـشکیدا بی یا شتیکی تر، به دیتیان له ئانوساتدا دهـگۆرا و دهـبوو به پیاویکی دیکه. هیـدی و لهـسهـرخۆ به شیـوه یه ک که ههـر وشه ی چهـوت قولتی دهـدا ههـتا له قورگی دهـهاته دهـری.

خاوهـن کوورهـخانه که ئهـو روالهـته ی دیتـبوو، ئاوا پیاویکی لهـسهـرخۆ و هیـدی، لهـولاشهـوه شالیکی کهـسک به سهـریوه، ویـدهـچوو باوهـری کردبی که پیاوچاکه، ههـربۆیه زۆری قهـدر دهـگرت و له کاران راویژی پیـده کرد.

خال عه باس که بو سهـلماندنی خـوی له مهـیدانی راستی و پاکیدا ههـموو ههـلیکی دهـقۆزته وه، شازترین دهـوری خـوی ئهـو رۆژه گیرا که کاتژمیر دهـی بهـیانی خهـریک بوو شیلانگی

ئاوى له سهرى شيره كهى ده به ست. به هوئى ئه وه يكه
 شيره كه ده قوولدا بوو، له سهر چوك دانىشتبوو و سهرى بو نيو
 قولكه كه بردبووه خواري. له دوورپا ديتى كابراى خاوهن
 كووره خانه خهريكه به لاي ويدا تپه پر ده بى. خال عه باس به بى
 ئه وهى بزاني چ ده مه، يه كسهر حاله تى نوئزى گرت و واى
 پيشاندا كه خهريكى نوئز كردنه. كابراى عه جه م به
 سه رسورمانه وه به تهنىشتيدا تپه پر بوو و كوتى:

- ماشالله ماشالله!! چه فرشته اى؟! حاجى التماس دعا.

پاش ته واو بوونى له و خو نواندنه، كوره گه و ره كهى كه له
 كابراى زياتر سهرى سورما بوو كوتى:

- بابه ساعت دهى به يانى نوئزى چى؟

خال عه باس به سرتىكى ئامال قه لسى فهرمووى:

- بىدنگ به هه تيوه! نوئز ساعتى بو چيه. ئه تو فيرى
 خوشوردنه وهى به له نوئزى من گه رى.

ئه و ريز و روانينهى كابراى عه جه م، وه ك ته نيا هو كارى
 سه لميندراو، ورده ورده كاريكرده سهر هه لسو كه وتى
 خال عه باس و له ماوهيه كى كورتدا جبه خانهى له جنيو خالى
 بوو. وا چووبوو ده ناخى ده ورگيرانه كهى كه دواى دوو مانگ
 كهس خال عه باسى راسته قينهى له بير نه ما بوو. كاريگه ريه كه

به‌جۆرِیک بوو که ئەو دەوره تایبه‌ته‌ی هه‌تا دوا‌ی ته‌واوبوونی کاری کووره و گه‌رانه‌وه‌شی هه‌ر گێرا. ئەو کاته‌ی هه‌رچی له‌ دێ هه‌یبوو، جگه‌ له‌ پارچه‌ زه‌وییه‌ک، هه‌مووی فرۆشت و هات بوو به‌ جیرانی ئیمه‌. هه‌ر ئەو سه‌روبه‌نده‌ش بوو که هه‌ستی شانازیکه‌رم به‌ بوونی هه‌لکه‌وتوویه‌کی ئاوا له‌ نیو خزم و که‌سدا، وه‌کۆل هات.

پیشتر چه‌ند جارم زیاتر نه‌دیتبوو، به‌لام ئەوکات دلنیا بووم که قه‌ت شالی به‌سه‌ره‌وه نه‌بووه و ئەو ئۆینه‌ی تازه‌گه‌رییه‌. هه‌ر وه‌ک دواتر که ورده‌ورده‌ خاو ده‌بووه و ده‌هاته‌وه سه‌ر فۆرمی پیشووی، بینیم شاله‌که‌ی غه‌یب بوو.

خال‌عه‌باس وه‌ک ئەوه‌ی چاوه‌روان ده‌کرا، له‌ماوه‌ی ئەو خاو بوونه‌وه‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو پروویده‌دا، یه‌که‌م نمایشی خۆی له‌ قۆناغی سه‌رده‌می نوێ، برده‌ سه‌ر شانۆ و له‌وکاته‌وه‌ تیزایی سرنجی منی خسته‌ سه‌ر خۆی.

مانگی‌ک نه‌ده‌بوو ببووینه‌ جیران که چه‌خم‌اخه‌ی سه‌ردانیکردنی ئیوارانی لیدا و هه‌تا له‌ ژياندا مابوو نه‌یه‌یشت وه‌ره‌زی بکه‌ین. وا راه‌اتبووین که شوینی چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی خال‌عه‌باسیش هه‌ر مالی ئیمه‌یه و ده‌بی به‌ کیشه‌ی خۆمانی بزائین.

وهك له بیرمه پاش کیشهی نیشتهجی بوونی، دووههم کیشه که هاته نیو ئه جیندای کۆبوونهوهی ئیواران، پرسى قوربانیکردنه کهى بوو. هیشتا له ژیر کاریگهري عیرفانی هاوردهی بوو که بو پرس ورا هاته کن دایکم.

- ئیشاللا ئه وه به تهمام قوربانی بکهه. خیری بابم.

دایکم له بابی خوێ برای نه بوو ههه بویه هه میسه ئهه کاکه ی له لا گرینگ بوو، به لام ئهه قسه ی کاکى زۆر وه به رچاو گرینگ نه هات، چونکه بابی وی نه بوو.

- خودا بۆت بگه یینیت.

خال عه باس وهك ئه وهی ههستی بهه بیهه لویستییه کردبى، ئهه جار له بهه خوێه وه به بى ئه وهی رووی قسه ی ده گهل کهس بى، به لام به جوړیک ئاماده بووان بییسن کوتى:

- ئه رى وه لالا! با خیری دایک و بابم بى.

کاریگهري ئهه قسه ناراسته وخویه له سهه دایکم، له کاریگهري رووخانى یه کیتى سوفیهه له سهه بلوکی رۆژئاوا زیاتر بوو. به جوړیک دایکم، به پیچه وانیه رۆژئاوا که ههتا ماوهیه که به گومانه وه دهیانروانییه ئهه پرسه، به وه پری خیرایی هه لویستی گرت و به بى سرنجدان به بارى ئابووری خال عه باسى، پالپشتی ئهه کاره خیرخوازییه کرد.

- يارهبى خودا بۆت بگهيڻى. وهلاهي زۆرم پيخوشه. ئيشاللا
چ ده كه يه ي؟

خال عه باس كه ديتى پالپشتيكي ئاوا به هيڙى له لايهن
دايكمه وه ليده كرى، نوتقى كراوه و ورده كارييه كانى خسته روو.

- ده لييم جوانه گايه ك بكه مي ئه ويش ئه و ژنه تيوه ده لي دايكم
مرى، بام مري، نه مهيشتووه و ناهيلم.

- ئه يارۆ بو؟

- ده لي هه تا قهرزى ئه و زه مينه ي نه ده يه وه، كارى وا بكه ي
ئاور ده خۆم به رده ده م.

كه نيوى قهرزى هات، بام قوت بووه و هه ر قوونه جولە ي
بوو بو ئه وه ي به جوړيک خو ده باسه كه ي باوى.

- جاكاك عه باس خو مه جبوور ني هيڻده فشار بوخۆت بيڻى،
جوانه گايه ك بو؟ له قه ده رخۆت. ئه گه ر نيشته ئه و سال مه يكه
چيه، با بو ساليكى ديكه بي.

ده و به يڻه دا چاووبرۆيه ك له نيوانى دايك و بامدا ئالوگۆر
كرا كه چى لي تيڻه گه يشتم.

- كاكه براژنيشم هيڻده ي دل چكۆله يه، ده نا ئه وه ي بو چيه.
خيڙه ئيدى با خيڙى دايك و بابى ئه ويش بي.

خال عه باس که ویده چوو هۆشی له جیه کی دیکه بی، هه روا
که خه ریک بوو دهنکه دهسحیه کانی ئه و دیواو دیو
ده کرد، کوتی:

- پیاو بلێ چی! کهس ده ژنان ناگا.

بابم که لکی لهو ولامه کورتهی خال عه باس وهر گرت و نۆره
قسه ی گرت دهست.

- کورپه جا کاکه ئه ویش راست دهکا. به قه دهه تو به کاریوه
ماندوو بووه. نه چی بلێی ئه وه له بهر پووله که ی خوی وا دهلی.
خو به مه رقه دی هه زره تی غه وس، ئه و پووله م هه ر به
خه یالیش دانایه. به تو بی و ده ده زانم به خومه. ئه وه شکور
زه مینت پی کریوه. هه زی ده که ی ده سالی دیکه بمده وه. خو
ئیمه مالمان به ش نه کردوو!

ئه گه رچی بابم مه به ستی راسته قینه ی ئه وه نه بوو و ئه و
قسه یه ی له ترسی دایکم وه ک پاکانه یه ک کرد، به لام
خال عه باس ئه و هه له ی زور به باشی قوزته وه.

- کورپه بابم ده زانم! له تو خاتره م.

بۆم پرسیار بوو که خال عه باس به راستی مه به ستی هه ر ئه وه
بوو یا خوی له گیژی دابوو، چونکه سه روسیمای بابم، له
دوو رپا دیار بوو، خه می پووله که ی به قه رز دابووی به وی،

هـووى هه وهـل و ئاخري له دژايه تى ئه و قوربانى كرده بوو.
ئهو كات بابم و خالعه باس تازه ببوونه خزمى چاك و
هاتوچويان زور ببوو و كاتى زورتر پيوست بوو، بو ئه وهى له
يه كتر حالى بن و بو مالى دنيا، تخوون يه ك نه كه ون.

ئەورۇژە خالّ عەباس بە بى ئەوھى لە برپارى خۆى،
سەداسەد دلّيامان کاتەوہ رپوشت، بەلام وەک ناوہندەى
عەمەلىات، چەندجارى دیکە بەو دەستوورەى، لە مالّى ئیمە
دانىشتن ھەبوو. ھەلبەت لە مالّى خوشتیان دانىشتن دەکرا
بەلام بەھوئى ئەوہیکە ھەرزوو توندوتیژى تیدەکەوت،
کۆبوونەوہکە بو مالّى ئیمە، وەک یاریگای پىلايەن دەگوازراوہ.

له سه‌ره‌تادا شه‌ره‌که له‌سه‌ر بوون و نه‌بوون بوو. قوربانی
 هه‌بی یا نه‌بی، پرسه‌که ته‌وه بوو. یه‌که‌م جار که خال‌عه‌باس
 ته‌و پرسه‌ی ورووژاند، له‌لایه‌ن بنه‌ماله‌وه کاردانه‌وه‌ی زو‌ر
 در‌ندانه‌ی لیکه‌وته‌وه و به‌توندی ئیدانه‌یان کرد. ده‌یان‌کووت
 ته‌وسال له‌کووره‌خانه‌ی پشتمان شکاوه دوو‌تمه‌نمان په‌یدا
 کردووه، چووی زه‌مینت پیک‌ری‌وه، کو‌ل‌یک‌یشی له‌سه‌ر
 قه‌رزدار، قوربانی چی! کاتی‌ک خال‌عه‌باس نه‌یتوانی‌وو به
 پشتیوانی حاله‌عیرفانییه‌که‌ی قه‌ناعه‌تیان پیننی، هاته‌ماله
 ئیمه‌و وه‌ک باس‌کرا به‌و مه‌رجه‌ی خیری دایک‌یشی بی،
 پشتیوانی دایکمی مسو‌گر کرد، هه‌رچه‌ند پشتیوانیه‌که‌ی
 دایکم دواتر به‌هوی بو‌له‌ی باهم جرجی تیکه‌وت و ته‌وجو‌ره‌ی

شایانی هه یه تی قسه ی خالّ عه باس بوو، پیداکری له سه ر نه کرد.

خالّ عه باس له ژیر کاریگه ری باری دهروونی ئەوکاتی، قایل نه بوو بستیک پاشه کسه بکات، به تایهت که تووشی هه رکه س ببوو ئەو نه قلّه ی بوّ کردبوو و هیوای به شه خیری ده دلّی هه موو جه ماوه ر هاویشتبوو. ئەو باروودوخه چه قه ستوویه بوّ دوو هه وتوو هه ر ئاوا ماوه و به بی هیچ تیکه ه لچوو نیکی یه کلاکه ره وه، له شکر به رامبه ری یه ک وه ستابوون. بابم وه ک که سیّک که ئەو قوربانیکردنه به دلّیا ییوه کاریگه ری راسته وخۆی له سه ری هه بوو، که وته ناوبژیوانی و له هه لیک ده گه را تاوه کوو خۆی به و سه ردیره پیناسه بکا.

ئەو کات پاش چه ندین سالّ دابراڻ له یاریه خو مالییه کان، خالّ عه باس دهستی به دامه کردبووه و تاونا تاویک ده گه لّ بابم بوّی داده نیشان. به هۆی سروشتی دامه وه، بابم چارووی له ئاست خالّ عه باس که ده پیشدا هیندیکی شهرم لیده کرد کرابووه و ناراسته وخۆ زۆر قسه ی ده کرد.

- کاک عه باس چاکیشی ده که ی!

- کو ره به مه رقه دی شیخی ئیشتیام لی بی، نایه لم ببزووی.

بابم قهت عادهتی نه بوو تاريفی کهس بکا به تايهت
خالّ عه باس. به لام لهو کاته دا بوّ ئه وهی زه فەر به سه نگه ری
به رگری خالّ عه باس به ری پيويستی بهو تاريفه بوو.

- ئه ری کاک عه باس ده گه لّ قوربانیه کهی چت کرد؟

- ده يکه م ئيشاللا.

- ئه دی مالی ده لين چی؟

بابم وه ک ئه ندامی فه خری و به رده وامي ئه نجوومه نی
چاره سه ری کيشه هه لپه سيړاوه کانی مالّ خالّ عه باسی، زانیاری
سه داسه دی له سه ر بابه ته که هه بوو و ليړه دا مه به ستي ته نیا
خولقاندنی که شيکی له بارتر بو پيناسه کردنی خو ی بوو.

- مال ... خوارد. چ کارهن؟

ليړه دا ده رکوت که تاريف کردن، وه ک خالی لاوازی
خالّ عه باس لهو بابه ته دا کاریگه ر نيه و بهو فه رمایشه ی
پيشانیدا که زور پيس سه نگه ری گرتووه. به لام بابم قاييل
نه بوو پاشه کسه بکا و له سه ر ئامانجی خو ی پيداگر بوو.

- ئه ری بو نه چين سه ريکی کاک سمایلی بده ين. ئه ورؤ مه ره
ئه ستیوريکی هينا بوو، ماشه لّلا ده تکوت که له. دوسته، مایه مان
بو داده نی.

خال عه باس که تا ئه و کاته بابمی وه ک یه کیک له سه ربازانی له شکری دژ بهر ده ناسی، بهو پیشنیاره تووشی شوک بوو، به جوړیک سه ره تاي دوو پرسته ی تیکه لاو کرد و له پیشدا ویستی هه لویستی رابردووی بابمی وه بیر بیخته وه، به لام هه ر ئه وه ندی کوت که (ئه تو نه دده کوت)، و دواتر پرسته که ی گوړی و کوتی:

- کاکه مه رم بو چییه؟ ئه من جوانه گای ده کرم.

له شیوه ی کوتنه که یرا ویده چوو زور پیداگر نه بی، ئه گه رچی بابم وه ک ئه وه ی قسه ی وی هه ر نه بیستی، ئه وه ی بوخوی مه بهستی بوو، وه ک بابه تی سه ره کی خستییه وتووێژ.

- کوړه کاری وه ی نییه! ئه تو وه ره بیینه، بزانه چون دلت ده یگری! زه لامیکه...

له دریژهی تاریافته که یدا په ریوه سه ر بابه تی ئایینی و قسه ی ماموستای له باستر بوونی مه ر، وه ک به لگه هیئاوه. ته نانه ت به ئاماژه به وه یکه ئینسانی نه دار بو ی هه یه که له باب قوربانی بکا، مه ری له پیش چاوی خال عه باس هینده زه لام کرد که یه کسه ر قه ناعه تی پی هیئا ده سته رداری جوانه گا بی.

هه رچه ند بابم به ئامانجی خوی که پیشگرتن له قوربانی خال عه باسی بوو نه گه یشته، به لام وه ک ده لین زه ره ر له

نيوهشرا بگهريتهوه ههر قازانجه. لانيكهم خالّعهباس
تهوهندهى ديكه قهرزدار نابى.

ئهو فەلسەفەى زەرەر و نيوه زەرەرى بابم بوّ ئهوهى ده‌بوو
ده‌گه‌ل بنه‌ماله‌ى خالّعه‌باسى دانوستاندنى له‌سه‌ر بکرى.
هه‌ربويه بابم وه‌ک به‌رپرسيارىتيكى نافه‌رمى شانى وه‌به‌ردا و
بوّ وتوويز و هه‌لسه‌نگاندنى، دوور له‌ چاوى خالّعه‌باس،
سه‌ردانيکردن. ئه‌گه‌رچى ناوه‌روكى به‌رنامه‌ پيشنيارکراوه‌کەى
بابم بوّ من ديار نه‌بوو، به‌لام ويده‌چى ههر به‌و فەلسەفەيه
قه‌ناعه‌تى پى هينابن. هه‌رچه‌ند بوخوشيان ليسان سوور بوو که
ئه‌گه‌ر خالّعه‌باس کوتووويه‌تى قوربانى ده‌که‌م، ههر ده‌يکا،
که‌وايه‌ ئهو که‌له‌ى بابم ئاماژه‌ى پيک‌دوووه‌ ده‌توانى
جيگره‌ويه‌کى باش بى.

به‌و جوّره‌ هه‌ول و ماندوو بوونه‌کەى بابم تا راده‌يه‌ک
سه‌رکه‌وتوو بوو و قه‌ناعه‌تى پى‌هينان که‌ وه‌ک يارييه‌کى
دووسه‌ر براوه‌، به‌ که‌له‌کەى بابم رازى بن.

که‌ل ک‌ردرا و له‌ مه‌راسيميکى پرشکودا به‌ ئاماده‌بوونى
ده‌روجيران نمايش کرا. زانيارى ته‌واوى له‌سه‌ر بلاو کراوه‌ به
جوّريک که‌م که‌س له‌و گه‌ره‌که‌ هه‌بوو که‌ نه‌زانى خالّعه‌باس
ئيشاللا ده‌ ر‌وژى ديكه‌ قوربانى ده‌کا. ئهو چه‌ند که‌سه‌ش که
به‌ ههر ه‌ويه‌ک ئاگادار نه‌بوون، ده‌يانتوانى له‌و چه‌ند ر‌وژه‌يدا

که ههتا جیژنی قوربان مابوو، به تیپه‌ربوون به کۆلانه‌که‌ی ئیمه‌دا زانیاری ورد وه‌ده‌ست بخهن. هه‌لبه‌ت هیچ نوسراوه‌یه‌ک یا شتیکی له‌و چه‌شنه‌نهبوو هه‌تا زانیاری بداته ریبواران. له‌راستیدا ئه‌وه‌که‌له‌که‌ی خال عه‌باس بوو که به‌دریژی رۆژ له‌ده‌رکی مالییان ده‌به‌سراوه‌به‌پاساوی ئه‌وه‌یکه‌حه‌وشه‌که‌پیس ده‌کا. له‌وانه‌یه‌هه‌ر واش بووبی، به‌لام که‌ل ئه‌گه‌ر که‌ل بی ده‌توانی کۆلانیس پیس بکا. ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌که‌له‌ی ئه‌من دیتبووم ده‌توانی سی مانگیس به‌بی ریان بله‌وه‌ری، به‌لکوو په‌راسووی بشاریته‌وه‌.

رۆژ و نیویکی مابوو بۆ جیژن کاتیکی به‌کۆلاند تیپه‌ربووم و به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و شته‌ی چاوه‌روانم ده‌کرد، مه‌ر نه‌مابوو. کاتیکی ئه‌و رووداوه‌م ده‌گه‌ل دایکم هینا به‌رباس، به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ کوتی:

– ئه‌یارۆ! بۆخۆیان نه‌یانکوژیته‌وه‌ به‌ ئیمه‌شیان نه‌کوتبی!

ئه‌و کاردانه‌وه‌ی دایکم زۆر جیاواز بوو له‌و شته‌ی پیموابوو له‌و جو‌ره‌کاته‌نه‌دا مه‌زه‌نده‌ی بۆ ده‌کری، بۆ وینه‌دزرابی. به‌لام ئه‌من وه‌ک مندالیک زۆر له‌دنای سیاسه‌ت ناشاره‌زا بووم و هیشتا هه‌ستم به‌پیگه‌ی قوربانی و به‌شه‌خیر له‌کیشه‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ناو کۆمه‌لگای کورده‌واری نه‌کردبوو.

یه که مجار بوو که دایکم به هه والیک له زمانی منه وه، ئاوا هه ستیار ده بی و پیداکرانه له چوئیه تی هه واله که ده کولیته وه. سرتوخورتی تهو ئیواریه ی ده گهل بابم وادیار بوو به قه ناعه تی نه گه یاندبوو، به تاییه ت که تهو ئیواریه خال عه باسیش دیار نه بوو. هه ربویه ده گهل مال نووستانان چوو ده رک ی مالی خال عه باس و گوئی به ده رک وه نا بو تهو ی دهنگیک بیسی که مه زنده که ی پی پشتر استکاته وه. کاتیک هاته وه له ولای پرسیاری بابمدا تهو ونده ی کوت:

- چرایان دایسی به لام هه ست وخوستان نایه.

بابم تهو جار هاتبوو هه ر باری که یخودایه تی و چهند مه زنده ی به قازانجی خال عه باس خسته پروو. وه ک: چت لیداون مالی خو یانه! کابرا پی خۆشه ئاوا قوربانی ده کا به توچی! یا خو تهو که یخودای کابرای نی... به لام دایکم وه ک کاردانه وه یه کی خیرا بابمی به تهوای چه ک کرد و لهوئی دانا.

- تهو دهنگی مه که مه! تهو به زمه هه موو ده بن سه ری تو دایه. چووی تهو دیله مه ی موونه ت هاندا له سه ر کاکمت کرده که یخودا، ته لانیش له ئاست وی فزه ی نایه.

ته گهرچی بابم هیچی له دوو نه هات و به هه ر هویه ک نه یو یست دم به دمه ی ده گهل دایکم بکا، به لام تهو

پاشه‌کشه‌یه‌ی بابم، وی‌ده‌چوو له لایه‌ن دایک‌مه‌وه وه‌ک
 هه‌ل‌کردنی گ‌ل‌وی س‌ه‌وز، ب‌و پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی یه‌ک‌لاکه‌ره‌وه
 ده‌گه‌ل خال‌وژنم، ئەژمار کرابی، چونکه ده‌گه‌ل بلاو‌کردنه‌وه‌ی
 به‌شه‌خیر له‌ر‌وژی دوات‌ردا و راست ده‌ر‌چ‌وونی
 مه‌زن‌ده‌که‌ی، دایکم، ده‌ستی کرد به‌بلاو‌کردنه‌وه‌ی
 پروپاگان‌دای ژه‌ه‌راوی له‌دژی ئەو خیر‌وخیراته. سه‌ره‌پای ز‌و‌ر
 شتی گرینگ‌تر، تیزایی گازنده‌کانی دایکم، که‌وت‌بوو سه‌ر‌پاده‌ی
 قورسایی به‌شه‌خیره‌که، به‌ج‌و‌ریک له‌هه‌ر وتوو‌یژیکدا ده‌پیشدا
 ئەوه‌ی وه‌بیر که‌سی به‌رام‌به‌ر دیتاوه.

- به‌قه‌د لا‌گونیک‌ی چه‌رمه‌چه‌قالت‌ه، ده‌کاغه‌زی پ‌ی‌چاوه! ئەوه
 به‌شه‌خیری ب‌و خوشکی هیناوه!

دایکم وه‌ک ته‌نیا خوشکی ماوی خال‌عه‌باس که‌دراوسیشی
 بوو، چاوه‌پروانی ئەوه‌ی ده‌کرد که‌له‌و ب‌و‌نه‌یه‌دا نه‌ته‌نیا به‌شدار
 بی، به‌ل‌کوو فه‌رمانی‌شی به‌ده‌ست بی، به‌تایبه‌ت پاش ئەو
 پشت‌گیریه‌ی که‌لی‌کرد‌بوو. به‌لام به‌پ‌ی‌چه‌وانه، ئەوه‌دژبه‌ری
 سه‌رکی ئەو قوربانیک‌ردنه‌بوو که‌له‌ئاکامدا ج‌له‌وی گ‌رت‌ه
 ده‌ست و به‌ج‌و‌ریک ج‌یبه‌ج‌یی کرد که‌چه‌خماخه‌ی شه‌ریکی
 ساردی چه‌ند سال‌ه‌ی لیدا.

ئەو شی‌وه‌قوربانیک‌ردنه، له‌ئاکامدا پ‌ی‌گه‌ی سیاسی دایکمی ز‌و‌ر
 به‌ه‌یز کرد به‌تایبه‌ت که‌ده‌ر‌که‌وت ج‌گه‌له‌و ده‌دوازده‌مال‌ه‌ی

دراوسيمان، كه سى تر به شه خيڙى خال عه باسى نه بينيوه. به
ره سى كورده وارى ته و جوړه كاتانه هه موو كه س په نجهى
تومته بو لاي خزمى خيڙانى راده ديږي.

له وانه يه ئه من ته نيا كه سيك بووبم دواتر توانيښام تهو
تومته تانه ره كه مه وه و تهو شه ره سارده له سهره تاكانى
هه لگيرسانى بكووژينمه وه، به لام كه س گويي نه ده دامى كاتيک
ده مكوت: ماله خال عه باسى مانگي كيشه بوني گوشتى برژاويان
له مالى دي.

ته نيا شتيك كه دهيتوانى له زهبرى تهو شه ره سارده
كه مكاته وه، دوورى بوو. به خوشحالپوه بو به هاري تهو
درفه ته ره خسا و خال عه باس به دووباره چوونه وهى بو
كووره خانه. بووه به كاكي دايكم.

به هوى بارودوخي تهو كات، كوپره وى جه ماوهر بو كووره خانان،
زور به رچاو بوو. تهو كاره ته نيا سهرچاوهى داهات بو به شيكى
زورى كومه لگا ته ژمار ده كرا. خال عه باس ته و ساله ش چوه
كووره خانه و سالى دواتر و ساله كانى دواتريشى به لام ئيدى
راهاتبوو. تير به دلى خوى عه جه م ديتبوو و هيچ شتيك
تواناي ته وهى نه بوو گورانكارى دهروونى گه وره ي تيدا ساز
بكا.

چەند سال ھەلاتھەلاتی بێحەسانەو، قەناعەتی پێھێنابوو کە ھەتا منداڵی لە دەورووبەری ھەییە، دەبی تەکبیری بۆ پیری بکات. ھەر نەبی خانوویە ک پیکەوہ بنی. ھەر بۆیە لەناکاویک، بریاریدا خانووی ساز بکات.

بە بیستنی ئەو بریارە، کەسانی کە بریارەکانی خال عەباس، راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ کاریگەری لەسەر یان ھەبوو، کەوتنە راویژ. لەو بەینەدا خال عەباس ئەرکی پێوەندی نیوان ئەو دوو گرووپە لەسەر شان بوو. ھەرشتیک لە مالی خۆیان وتووێژی لەسەر دەکرا، بۆ سبەیی ئیوارێ لە مالی ئیمەش سەرلەنوێ دەخراوہ بەر باس. راوێژوون زۆر ئالوگۆر کران، بێخەبەر لەوہیکە ئەو بۆچوونانە بۆ خال عەباس، دەوری مەجلیس خۆشکردنیان دەگێرا و بۆخۆی لەمیژ بوو ھەموو قوناغەکانی پڕۆسەکە دارشتووہ. بەشی ئەو کەسانە کە بریارەکانی خال عەباس، راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ کاریگەری لەسەر یان ھەبوو، دواتر، تەنیا شەرەچەقە بوو بۆ رازیکردنی خال عەباس بۆ نەرمی نواندن و ئەنجامدانی ھیندیک ریفۆرم.

پاش سەنگ و سووکی زۆر، بە رەزامەندی خال عەباس، وەستا رەحیم بانگھێشت کرا بۆ ئەوہی ھەتا سەرما نەھاتووہ، خال عەباسی دامەزراو بکا. خال عەباس کە پێوابوو شانازی بە جەماوەر داوہ کە خانووی سازدەکا، دەگەڵ گەیشتنی

وهستاره حيم هه ر له رپوه قسه ي كهلا كه ره وه ي خوي ده گهل
كرد.

- وهستا گویت لیبي ده لیم چی! زیاترم لیوه رگره و به دلی
منی بکه. ئیدی به مه رقه دی شیخی، موده و موته م لی دانییه وه
نایه لم خشتی له سه ر خشتی دابینی.

وهستا به مودی ئه و کاتی که وهستا و شاتر و شوفیر تاکسی
ئاغایه تیان ده کرد، پیو ابوو ئه و کارهش هه ر به و پرواینه ده کا،
به لام به و زه بره ی خالّ عه باس نیشانیدا هیچی پینه ما،
سه یر کردنی خالّ عه باس نه بی.

- چاوم بو لیده که ی، هه ر وایه ئیدی! خو به ماچم بو ناکه ی!
ئه گه ر پیت ده کری بلی ده یکه م، نوکه ریشت ده که م. ئه تو
وهستای، له شته که ی ده زانی، پیمخوشه شته که م وا بو بکه ی،
سبه ی ئیرادی له من نه گرن، نیوی بابم نه هیئن بو وهستای
گرتوومه. ده نا ئه من له سه ر دلی توّم، چوونی چاک ده زانی
ئاوای دانی. پیاو نابی هیندهش جوابی ژن و ژالان داته وه...

ویده چوو وهستا کوتوپر تووشی حه به سان بووبی و له
کار دانه وه ی شیاو دردو نگ بی، چونکه ده گهل کوتایی پیه اتنی
وتاره که ی خالّ عه باسی، پری به گیچه که داگرت و به بی
ئه وه ی هیچ بلی، ده ستیکرد به کیشانی نه خشه که ی له سه ر
ئه رزی.

وهستا ره حيم خهريك بوو به ئىشتيا ئه رزه كهى دهنه خشانده و
هاوكات به شينهيهى ورده كارييه كانى باس ده كرد، كه له پرا
خالّ عه باس كوتى:

- وهستا كوتت ئه وهه كوى بوو؟ ئه وهه ئه قولينچكهى؟

وهستا وهه كه ئه وهه به زورى ملت سوړاندې، ئاوړيكى له
شوينى ئامازه كراوى خالّ عه باس داوه و زور به بيمنه تى كوتى:

- ئه وهه چيستخانه يه.

- مدهق؟

- نا چيستخانه.

- هه ره هه وه ئيدى! ئه دى بو له وييه؟

وهستا كه ديتى ئه وه ولامه كورته به شى خالّ عه باس ناكه و
پيوسته زياترى بو شيكاته وه، دهستى له گيچه كه دهرهينا و
رووى له خالّ عه باس كرد.

- ئه دى له كوى بى باشه؟

- بوم له هه سارى دابنى.

به بيستنى ئه وه قسه يه نه كه هه ره وهستا ره حيم، به لكوو هه موو
ئاماده بووان چاويان برييه خالّ عه باس.

- کاکه چیشخانه چوَن له هه ساری دهیی! خو ئه وه جیی
تهندووری نییه جیی قاب و که چکانه.

- چيشتخانه چوَن له ژوورئ دهبئ! ئه وه سبجه يني چوار
ميوان له و ژوورهي دانستن، دهنگي قاپ و كه چكان هات، ليم
به ئيراد ناگرن. نالين سه گباب خيريه، ده سه لاتي
ژن و منداله كه ي نيه.

بابم که له‌بن سیبهری راوه‌ستابوو و خه‌ریک بوو دوو‌که‌لی
به‌با ده‌کرد زۆر به تیرادیوی کوتی:

- کوره وهستا به قسه‌ی مه که. خانووه که‌ی سه‌قه‌ت ده‌ی.

به‌لام، خالعه‌باس زور له‌سهر قسه‌ی خو‌ی پید‌اگر بوو و به
سویندی تایبه‌تی خو‌ی که له‌ئه‌گه‌ری هه‌ر شتیکی پیچه‌وانه
حه‌لالی دنیا‌یه‌ی له‌ خو‌ی حه‌رام ده‌کرد، هه‌ره‌شه‌ی کرد له
روودانی هه‌ر پارچه‌کرداریک که به‌ دل‌ی وی نه‌بی. به‌و
شیوه‌یه، چیشتخانه‌هاته‌ه‌ساری و ده‌رفه‌تی هه‌رجوره
ناره‌زایه‌تی ده‌ربرینیک له‌ ئاماده‌بووان گیرا.

به دَلنیا یّوه ئه‌وپه‌ری چاوه‌روانی وه‌ستا ره‌حیم بۆ داواکاری
سه‌یروسه‌مه‌ره هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو و کاتی‌ک دواتر ئاستی
حیاوازی بیر کردنه‌وه‌ی خاڵ‌عه‌باسی دیت سه‌ری‌سورما.

- وہستا ئاودہستہ کہی گہورہ پیو جار جار شتی لی دادہ نی.

وهستا ويّدهچوو له كاردانهوهی سهيرتري بترسني ههربوئيه به پاريزهوه کوتي:

- كاك عه باس زهمينه كهت زوره، دهليي عه مباريكت بو لهو سهري ساز كه م.

خالّ عه باس كه خهريك بوو وهستاي رام ده كرد و به دلي خوئ ههليده سوړاند، به شيويه كي متمانه به خو کوتي:

- خه رجي زيادي لي ناكه م، هه ر ئاودهسته كه ي زه لام ساز كه ته واوه.

وهستا يه ك و دووي لي نه كرد و هه موو فه رمايشه كاني خالّ عه باسي ته واو برده بواري جي به جي كردن. نه خشه كي شرا، بناغه تي كرا، ديوار هه لاچوون و كار گه يشته داره پايه. لي ره دا بوو كه يه كه م نيشانه كاني دژايه تيكي قورسي ناوخويي، له مالي خالّ عه باس ئاشكرا بوون.

له وه تي كور گه يبووني و كاسبان ده كرد، خالّ عه باس ده سه لا ته كه ي له كزي دابوو. سه رچاوه ي دارايي وه ك گرينگترين كارتی فشار له دهستي چوو بووه ده ري. ته نيا ئامرازي به ردهستي كه تا رادهيه ك دهيتواني كاريگه ر بي، زيړه و زمانه شره كه ي بوون.

خانوو ساز کردن مهیدانیکی گرینگ بوو تا کوو خالّ عه باس،
 رادهی کاریگه‌ری ته‌نیا ئامرازی به‌رده‌ستی له قوئاغی نویدا،
 تا قی بکاته‌وه. هه‌رچی خالّ عه باس بوو ده‌یکوت:

- هه‌لّی دنیا‌یه‌م لی حه‌رام بی، ئاسنی ده‌خانوی هه‌لّنا کیشم.
 نو‌ره‌ی ئه‌وه‌یه به‌سه‌رمدا پرووخی. ئه‌وانه ته‌ما‌حی میراتی
 گرتوونی، ده‌یان هه‌وئ بمکووژن. ده‌نا ئه‌تو ئه‌گه خانووت
 ده‌وئ، ئاسن ده‌لّی چی و دار ده‌لّی چی.

هه‌تا شه‌ری قسان با، به‌دلّیا ییوه که‌س بوئ نه‌بوو سه‌نگه‌ر به
 خالّ عه باسی چۆلکا. به‌لام توانا‌کانی خالّ عه باس له شه‌ری
 نه‌رمدا هیشتا به‌چاکی تا‌قینه کرابوونه‌وه. بنه‌ماله‌که‌ی به
 هه‌ست‌پیکردنی ئه‌و که‌لینه تا‌قینه کراوه، زو‌ر نا‌جوامیرانه به
 شه‌ری نه‌رم رووبه‌رووی بوونه‌وه و بو‌ماوه‌یه‌کی رانه‌گه‌ییندراو
 لی لالووت بوون. مانیان گرت و خو‌یان له هه‌موو
 هاو‌کاریکردنیکی بوارد.

خالّ عه باس وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌پیشدا خوئ ئاماده‌ی هه‌موو
 ئه‌گه‌ریک کردبی، به‌شیوه‌یه‌کی گالته‌ئامیز باسی راوبو‌چوون
 و به‌رنامه‌ی خوئ، بو‌دایکم ده‌کرد:

- ئیدی وه‌ده‌زانن ئه‌گه‌ دمیان لی هه‌لمووساندم، ئه‌وه ...
 پی‌ده‌چی. کچی به‌مه‌رقه‌دی شیخی سب‌حه‌ینی ده‌چمه

مهلیکهندی خاوه‌ریک داران دینم. پیتوایه ئهلحان ئه‌من
جوابی ئه‌و دمه‌گه‌ی ده‌ده‌مه‌وه.

بوّ من مهلیکهندی پرسیار بوو که ده‌بی کوّ بی، بوّ دایکم
کاردانه‌وه‌ی شیاو به ئه‌و قسه‌ی خالّ‌عه‌باسی. له ئاکامدا ئه‌و
رۆژه هیچمان به ولامی پرسیاری خوّمان نه‌گه‌یشتین.

بوّ سبچه‌ینه‌که‌ی تازه له قوتابخانه هاتبووینه‌وه و خه‌ریکی
خواردنی جه‌می نیوه‌رۆ بووین که خالّ‌عه‌باس به بی هیچ
ئاگادار کردنه‌وه‌یه‌ک، سه‌ری به ژووری داگرت:

– خه‌جی کوپه‌کانم بوّ بنیره ده‌ری، داران داده‌به‌زینم.

به‌و پێیه‌ی که له مانای دابه‌زاندن دلّیا بووین، به په‌له‌په‌ل
نانمان خوارد و چووینه ده‌ری بوّ سه‌ر زه‌وی خالّ‌عه‌باسی که
هیندیک له‌سه‌رتر بوو. هه‌تا نیوه‌شه‌و، یارمه‌تییکی چاکمان کرد
و له‌و رۆژه‌را تیگه‌یشتین که دار دابه‌زاندن یانی ئه‌وه‌یکه
ده‌بی پاکیشان که‌ین. به‌شداری ئیمه وه‌ک خوشکه‌زا هه‌ر
لی‌ره کوتایی نه‌هات و هه‌تا دوا قو‌ناغ به شی‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وام
به‌شداریمان هه‌بوو. هه‌رچه‌ند بنه‌ماله‌ی خالّ‌عه‌باس دواتر که
له کاریگه‌ر نه‌بوونی مانگرتنه‌که‌یان دلّیا بوون، ورده ورده به
هی‌وای هیندیک ریف‌وۆرم. مانگرتنه‌که‌یان شکاند، به‌لام وه‌ک
ده‌رکه‌وت، زۆرتین کاریگه‌ری مانگرتنی بنه‌ماله‌ی
خالّ‌عه‌باس، له‌سه‌ر ئیمه بوو.

ههروا که خانوو دانانی قوناغ به قوناغ، به پیی نه خشه پریگای
خوی ده چوووه پيشی، ترسی بنه مالهی ئیمهش له قوناغی
گلەبان زیاتر ده بوو. هه موو سه داسه د دنیا بووین که
خال عەباس دنیا ش خه رابی، بو کاریکی ئاوا، کریکار ناگری و
وهک نوکه ری خوړایی، به ئیمه ی دهکا.

رۆژی ههینی دیاریکراو، وهک رۆژی پشووی قوتابخانه،
پیمه ره به دهست، چاوه ری ئهمری خال عەباس بووین،
تاوه کوو گلەبان دهست پیکهین، که چی خال عەباس دیار
نه بوو. له ئه نجامی پرسیار و ولام ده رکه وت که خال عەباس
به دوا ی لودی ری شاره وانیدا رۆیشتوووه که دوور له چاوی
به رپرسان، بیهینی و به نیسکه پوولیک، کاری سی رۆژی
ئیمه ی پی بکات.

به هوی خوشحالی رزگار بوون له و بیگاریه بی یا هه ر شتیکی
تر ئه و کاته بو یه که مجار هه ستم به بوونی هیندیک زرینگی
له ناخی خال عەباسدا کرد، ئه که رچی دواتر زور به توندی
پاشگه ز بوومه وه.

پاش تاویک رامان و چاوه روانی به نه ره ی لودی وه خو
هاتینه وه و بو دیتنی لودی و خال عەباس له سه ر پی چه قین.
له و کاته دا ته نیا شتیک که به جوړیکی جیاواز وه بهر چاو
دههات، خال عەباس بوو که به نیوه بزیه ک له ته نیشته

شۆفیره که دانیشتبوو. ههستی راستهقینهی خالّ عه باس نازانم، بهلام به مه زهندهی من، ههستی سه ددامی هه بوو، کاتیکی له سهر تانک دانیشتبوو و به نیو ئاپۆرهی سهربازاندا تیپهر ده بوو.

ده گهڵ گه یشتیان بو شویتی مه به ست، خالّ عه باس گورجیک خۆی فریدا خواری. وهک ئاغای سهر خهرمان دهستی ده بهر که له کهی نا و خهریکی ورده ئه مران بوو. له بهر نه رهی لۆدیر، دهنگ نه ده گه یشته دهنگی، هه ر بۆیه خالّ عه باس له و کاته دا به که لک وهر گرتن له زمانی ئاماژه، خهریکی ده برپینی بیرو که کانی خۆی له بواری ئه ندازیاری بو شۆفیره که بوو. شۆفیریش که به دلنیا یوه خهریکی که لک وهر گرتنی بی مۆلهت له که ره سهی حکوومی بوو، خیراخیرا سه ری بو ده له قاند.

که لۆدیره که یه کهم که چکه گلی برده سه ری، دلنیا بووم رۆژیک بیگاریم له کۆل بوته وه. که چکهی دووهه م، هیوای زۆرتری پیبه خشیم. ده گهڵ که چکهی سییه می له سهر بانی رۆکرد، بهوی دیتم، سه داسه د دلنیا بووم ده بی دوو هه وتووی دیکه، بیگاری خالّ عه باسی بکه م. داره پای کۆشکه خنجیلانه کهی خالّ عه باسی بهرگهی قورسای گله بانی لۆدیری نه گرت و دارما. نه ته نیا داره پای تیکرماند، به لکوو لایه کی دیواریشی ده گهڵ خۆی برد. له ماوهی چهند خوله کدا، هه موو

هيوای هسانه وه لهو خانووبه ره و ههستی من به دیتنه وهی
 زرینگی له ناخی خال عه باسیدا، له بیر چوونه وه.

هیشتا ته پوتۆزی ئه و دارمانه نه نیشتبۆوه که زیره و هاواری
 ژن و منداڵ به رزبۆوه. ئه گهرچی ئه و دارمانه به خوشحالیوه
 هیچ زهره ری گیانی به دووه نه بوو، به لام کۆله کهی ئابووری
 خال عه باسی تیکشکاند و چاوپروان ده کرا تووشی قهیرانیکی
 سهختی بکا.

پاش نیشتنه وهی ته پوتۆز و هاواری خانوو رۆ و کاکه رۆ،
 جه ماوه ر کهوتنه سه رکۆنه ی سه ره کترین به رپرسیاری ئه و
 خه ساره گهره یه. دیاره به ههر که لینی کدا لیت روانیبا، ته نیا
 دهستی خه تباری خال عه باس تییدا دیار بوو. ئه ندامانی
 بنه ماله وه ک ئه وهی به رپرسیاریتی لۆمه کردنی خال عه باسیان
 له نیوانی خویان دابهش کردی، ههریه کهو له هیلی کرا هیرشی
 بو دینا. سی له سه ره کترین هیله کانی هیرش بریتی بوون له:
 چیشتهخانه ی له هه سار، سه ربانی داره پراکراو و لۆدیر بو
 گله بان. ههر لهو به یانییه هه تا مال نوستان، له نیو گهرمه ی
 هاتوچۆی میوانان که بو دلخۆشی دانه وه دههاتن، ئه و هیرشانه
 له سی قۆله وه به رده وام بوون. به درێژایی ئه و ماوه یه،
 خال عه باس وه ک به رگرییه ک، ته نیا ئاماژه ی بو مقه ده ری
 خودای ده کرد و به و پاساوه، خۆی له ههر جوهره
 به رپرسیاره تییه ک ده دزیوه.

- ئەو مەقەدەرى خودایە خودا. پێش بە مەقەدەرى خودای ناگیرئ.

دیتنى ئەو بارودۆخە نالەبارە، هەستى ھاوسۆزى میوانانى بزاوت. هەر ئەو شەو بەرپاردرا بۆ سەبەى هەرەوێک سازکەن و کارەکەى بۆ رێکخەن. لە ئەنجامى هەرەوێک دەستەواوى خزم و دراوسى، بە دوو رۆژ خانوو خاوين کراوە. دیوار سەرلەنوى هەلاچوونەو و گەشتەو قوناغى دارەپایە.

بەپای من ئەو ساتە سەختترین ساتى ژيانى خالّ عه باس بوو، چونکە بە هیچ جۆرێک نەیدەوێرا باسى داران بکاتەو. کاتێک کورە گەرەکەى رۆیى بۆ ئاسن کرین بە چاویکی پر حەسرەتەو لێى دەروانى. لەوانەى لەهەموو ژيانیدا وەها بارودۆخێک نەهاتبێتە گۆرئ کە نەوێرئ قسەى خۆى بکا.

دیتنى ئاسن بە سەربانیو ئەگەرچى بۆ خالّ عه باس زۆر ناخۆش بوو، بەلام نەیدەوێرا هیچ بژاردەى کى دیکەى هەبى. هەر لە ساتى دارمانەکەو، ئیختیارى بردنەپێشى پرۆسەکە، لەدەست خالّ عه باسى هاتە دەرى، بەجۆرێک دەکری بکوترئ ئەوێ مانگرتن پێى نەکرا، دارمان کردى. تەنیا رۆلى بەرچاوى خالّ عه باس لەو ساتەو دە ئەو پرۆسەىدا، رەخنەگرتنى بەردەوامى بە شیوەى خۆى بوو کە زۆرجار زیاتر لە بۆلە دەچوو. وەک هەلسەنگاندنێک دەکری بکوترئ، ئەو

دارمانه دوو ئه نجامی ناراسته و خوی هه بوو: لاواز کردنی یه کجاری پیگهی خالّ عه باس له بواری بریاردان و رزگاری یه کجاری ئیمه ی خوشکهزا، له هه ر جوړه بیگارییه ک.

خالّ عه باس له هه ر جوړه بریاردانیک سه بارهت به شیوه ی سازکردنی خانووه که ی دوور کراوه و کور لغاوی کاریان گرته دهست، به لام کاره شازه که ی خالّ عه باس وای گیرفان هه لته کاندن که هه ر ئه وهنده یان بوکرا کاری ژووری ته و او بکه ن و هه ساریان بو ساز نه کرا. ئاساترین کاریک که له وهه بارودوخیکدا ده کری، بو ئه وه ی هه ست به ئاسووده یی بکه ی ئه وه یه که تاوانباریک بدوژیوه و هه موو قورسای ناخوشی نه بوونه کهت، بخه یه ئه ستوی. هه رچه نده خالّ عه باس تاوانباری سه ره کی بوو، به لام دیاریکردنی وه ک به رپرسیاری هه تاهه تایی، توژیک ناجوامیرانه بوو. خالّ عه باس، دواتر وه ک له قسه کردنیرا دیار بوو، گرفت ی ده گه ل به رپرسیار ناسینی خوی نه بوو و وازی له مه قه ده ر هینابوو، هه ربو یه ش کاتیک گله وگازنده ی نه بوونی پوولی بو سازکردنی هه سار لیده کرا، هه موو جاری خوی له ئه سل ی پرسه که ده دزیوه و ده ی کوت:

- هه سارم بو چییه. کی کاری به ماله منه. هه رچی بر دیان گه ردنیان ئازاد بی.

حاشا لیکردن له پرسه که نه ده بووه هوی ئه وهی گرفته کانی بشاریته وه. ته نیا هاتنی زستان و هاتوچوی ژن و منداڵ بو چیشته خانهی هه لکه وتوو له ده ری بوو که دهیتوانی مهنتقی خالّ عه باس له خه وهه ستینی. به لام له خه وهه ستانیشی له و کاته دا هیچ سوودی نه بوو. ته نیا پاره بوو که دهیتوانی چاره ی هیندی که له و گرفتانه بکاته وه و رهنگ و روویه که به خانووه که ی که زورتر له که مپی ئاواران ده چوو، به خشی.

هوی هه سار سازنه کردنی خالّ عه باس له سه ره تادا پوول نه بوون بوو، به لام بوو سالی دواتری که پوول هه بوو نهیده ویست وا به ئاسانی له قسه ی خوی پاشگه ز بیته وه. ویده چوو له هوکاری که بگه ری تاوه کوو به بی راکیشانی سرنجی جه ماوه ر، به ئه سپایی پاشه کسه بکات. هه لبه ت پیویست نه بوو هوکاره که راستی بی، چونکه ئه گه نه شبا، خالّ عه باس دهیتوانی، به هوکاری که راست، ده ستیشانی بکا.

تا ئه و جیهی ئه من ئه و کات ئاگاداری ژیا نی خالّ عه باس بووم، خالّ عه باس دوو جووتی که وش زیاتر نه بوو. جووتیک که وش جیر که پیا ن ده کوت وین و جگه له کاتی کارکردن بو نوژی هه نیش ده به ری ده کردن، چونکه ده کوت که وش دی که م لیده دزن. جووتیکش که وش مه جلیسی هه بوون که هه رکاتیک خوی له گولی ده دا، بویا غی ده کردن و ده پیی

ده‌کرد. جگه لهو جووته که‌وشه، به‌ش به‌حالی خۆم هیچم نه‌دیتبوو، ئیدی نازانم ئەو شانۆیه‌ی بۆ کام که‌وشی بوو.

- کورہ بابم پیاو ناویری تاویک چاوی خافل بکا ئه گه شتیکی
لیده دزری. ئاخر کوا ئاوا ده بی. دنیا بوته هه ره ج مه ره ج. گای
به کولانه یدا هه ل ده کشن.

ئەو ھات و ھاوارەي خالّ عەباس ئەو رۆژە، دەوری کەلەبابی
ناوەختی لە کۆلانی ئیمەدا گێرا و بوو ھۆی کۆبوونەوێ
جەماوەریکی بەرچاوی. کاتی ک ئامادەبووان پرسیاری ھۆی
ھات و ھاوارە کەیان لیکرد، ھە ک کابرایەکی زوڵم لیکراو،
ئەو پەری خەفەتی خۆی ئاوا بوو لینگە کەوشیک دەربەری:

- چ بووهی چی بابم! مهمله کهت کهس به کهسه. ناویری
تاوِیک له شته کهت خافل بی. دوینیم کهوش کریوه، هیشتا
لاقم تیّه لنه کیشابوو، بردوو یانه.

له و کاته دا ته نیا شتیک که خالّ عه باس پښوښتی پښه بوو ټه و
رښتانه بوون که باس له گرینگ نه بوونی کاره ساته که ده که ن.
چونکه خالّ عه باس به راستی پښوښتی به بیانویه ک هه بوو تا
له قسه ی خو له بابته حه سار سازنه کردن پاشگه ز بیته وه.
هر بویه له کار دانه وه به و رښته یه ی که کوترا هیچ نیه
خالّ عه باس، که وشیک چیه به لاوه گیری خوت بی، کوتی:

- به لای چى و شتى چى دایکه کهم! ئەو هاتوو کهوش نه با ماشین با، به به لاوه گیر، زهره ده گهریته وه؟ ئاوا کوا ده بی! حه لالی دنیايم لی حه رام بی سبهینی حه ساری خوم سازده کهم.

به وجوره خالّ عه باس به بی که مترین کاردانه وهی لاوه کی، له قسهی خوی پاشگهز بووه و بریاری سازکردنی حه ساریدا. هه لبهت به فهرموودهی قه دیمیان گا به کولانه یدا هه لکیشان، یارمه تی خاوهن مالیشی ده وی، هه ربویه لهو بابته دا، وه ک گومانیک پیشبینی جی په نجهی خالّ عه باس ده کرا. ئە گهرچی کهس بو سه ره داویک نه گه را.

خالّ عه باس پیش ئە وهی هه رجوره باسوخواسیک بیته گورئ، دهستی کرد به ئاماده کاری و هه ر ئەو ئیوارهیه به تاقیته نی ملی له خه ندهق هه لقه نندن نا. ئەو پیداکری و هه وله به په لهی خالّ عه باس، ئە گهری په یدابوونی هه رجوره بیرۆکه یه ک بو هینانه ژیرپرسیاری رووداوه کهی به یه کجاری په کخست.

ئه وجاره، بو سازکردنی دیوار، به پاساوی ئە وه یکه وهستا ره حیم، دهستی سووک نییه، ئە گهری بانگهیش تکرده وهی له ئارادا نه بوو و خالّ عه باس وهستا باقی تازه لاوی وهک جی گره وهیه ک دهست نیشان کرد. خالّ عه باس وهستا باقی زور به دل بوو و دهیکوت وهستای چاکه، زور به گوئییه، هه رچه ند

دواتر به چاکی نیو نه ده هیئا و ده یکوت خیریه. هویه که شی به پیی فهرموودهی خال عه باسی ئه وه بوو که:

- ئه وه تیوه خیریه مندالی بو ژنه که ی هه لده گری.

ئه وده مه ی وه ستا باقی، وه ستای خال عه باسی بوو، هیشتا ئه و تایبه تمه ندیه ی بو خال عه باسی ئاشکرا نه ببوو و خال عه باس به دلی خو ی هه لیده سوړاند و پیی هه لاده کوت. شازترین هه لاکوته کانیشی به راورد کردنی به وه ستا ره حیم و هه لکیشانی وه ستا باقی بوو.

- جا وه ستا نه چی وه ک ئه و ناوه ستایه م ده گه ل بکه ی، زووم بو ته واو بکه. ماشه للا ده ستوبردی چاکت هه یه، ده به رده ست مرم ئه وړو نه جاتم بده.

وه ستا باقی توژیکی شه رمیون بوو. خال عه باس هینده ی به شان وپیلیدا هه لاکوتبوو زوړیش له وه ختی خو ی لایده دا، پیی عه یب بوو دهسته لگری به تایبه ت که کریکاری خو شی ده گه ل نه بوو و هه موو ده ستوپیه ندی خال عه باسی بوون. وه ستا باقی وا به ده ست خال عه باسه وه گیری خواردبوو که خودا خودای بوو نه جاتی بی، هه ربویه خو ی له دژایه تیکردنی داخوازیکانی خال عه باس ده بوارد. به لام که کار گه یشته ده روازه ی هه ساری، خو ی بو نه گیرا و شتیکی هه رکوت.

- وه ستا گیان ده به رده ست مرم ده روازه که ی گه وړه سازبکه.

- خالّه گيان چاکم داناوه. هه موو جوړه ماشينکي تيوه ده چي.

خالّ عه باس هاوکات که خهريک بوو به ئاماژه ي دهست و شهقاو دهروازه ي ديار ي ده کرد کوتي:

- چاک کوا ئاوايه؟ دهروازه، تراکتوري به تليروهه تيوه نه چي بو دهروازه يه! گه وره تري بکه کاکه.

ئوه يه که مين و دواهمين راده بريني وهستا باقي له و دوو روزه کاره ي دابوو، ئه گه رچي خالّ عه باس ده برينه که ي ره تکرده وه. وهستا باقي به پي داواکاري خالّ عه باسي خهريکي خوشکردني شوي تپه ربووني تراکتور به تليروهه بوو که خالّ عه باس غيب بوو و تاويکي پيچوو هه تا به هاورييه تي وهستاي ده رکه وپه نجه ران گه راوه.

- وهستا گيان بو ئيره م دهوي. ئه مان شتيکي له بارم بو ساز بکه.

وهستاي ده رکه وپه نجه ران که له بهر ره شايي و چهوري ئاسن له سه ر دم وچاوي، ته نيا سپياي ددان و چاوي ديار بوو، يه کسه ر سي و دوو ددانه که ي وه ده رخست و به گالته وه کوتي:

- ئه ري وهستا! ئه و لاديواره ت له بير نه چووه؟

وهستا باقي ده رفه تي ئه وه ي په يدا نه کرد به رگري له وهستايه تي خوي بکا چونکه خالّ عه باس هه ليدايه:

- لادیواری چی وهستا، دهروازه ئه وهنده هه رده بی بی.

وهستای دهر که وپه نجه ران به ههستیکی دلسۆزانه وه که به زهحمهت له پشت رهشایی سهر دهم وچاوی ئاسه واری به دی دهکرا، کوتی:

- جا خو خاله ئاوا، به قهه د خهرجی هه موو دیواره کهت، پوولی دهر کهت ده چی.

خال عه باس به بیستنی ئه و قسه یه دهم وچاوی وه ک قیلی لاسوانان داچۆراو و به دهنگیکی نزم کوتی:

- به راستیه وهستا؟ هیندهم ده چی؟

و به بی ئه وهی چاوه پروانی ولامی وهستا بکات، پروویکرده وهستاباقی و کوتی:

- وهستا ئه من سه هوو بووم، کوره با تلیر نه بی ههر جیبیکی تیوه چی کیفایه ته.

هه لبهت ئه وکات ههچ باس له جیب کرینی خال عه باس نه بوو و ئه وه داوا یه کی که سیککی که له رهق بوو که ته نیا به جه فهنگیکی له و چه شنه، توانای دهر برینی په شیمانی خو ی هه بوو.

نيو هيناني جيب ئه گهرچى له پرا بوو به لام تهواو بى هوش نه بوو. ئه و كاته باو، باوى جيب گالانت بوو. ئه و جيبانهى وهك بهرماوى ههشت سال شهر، له لايهن حكومته وه دهفرۆشرا و بو ماوهيه كى زور، بو بهرگرى له زيادبوونى ههشيمهت، كاريگهري له ههبي دژه زگ پرپوون زياتر بوو. بههوى ههريزان بوونيان به زور كهس ده كردهران و بو مه بهستى قاچاغى كه لكان لى وهرده گيرا. ته نيا كاريگهري بهرچاوى ئه و جيبانه ئه وه بوو كه بو ماوهى چهند سال، كۆرهوى كووره خانانى وهستاند و ههلى كاريكى پر مه ترسى بو لاوانى چينى ههزار رهخساند. ئه گهرچى ئه و كاريگهرييه، كاريگهري ترى به دووى خويدا هينا و له دريژ ماوه دا كلتووريكى تايهت به و چينه تايهت ساز كرد كه خوى له شيوه قسه كردنى جياواز، جل و بهرگى جياواز و موسيقي جياوازا ده ديتته وه.

ئه و كات ئه و رووداوه پيشيني نه ده كرا، به لام خالّ عه باس نه خوازراو، جى بو ريمبازيتى گالانت له دهركى خويان خوش كرد. پيوست بوو ئه و زستانه بوو كيكى ديكه دابه زيني ههتا قهرزو قۆلهى شايى، گوشاريكى وهها سهختى له سه ر سازبكا كه مل به كرپنى ئه و داشه هارهيه بدا.

ئه و هه موو قه رزهى له سه ر خالّ عه باس كه له كه ببوو، هيج ريه كى ديكه ي بو نه هيشته وه جگه له وهيكه، ته نيا يادگارى

باب و باپیرانی، یانی په له زهوی بهر بهر پوچکه ی ئاسمانی
بفرۆشی و ته های ئازیزی، وه ک یه کیک له سیسوچکه ی
وه جانی خو، گالانت سوار بکا.

هه والی ئه و گورانکاریه گه وره یه، زور درهنگ به ئیمه
گه یشته و به جاریک سورپرایزی کردین. به تایبته ئه و
رۆژه ی که خالعه باس مان دیت به زاریکی پر پیکه نین، له
پیشی گالانته که ی دانیشتووه و کاتیک به ده رکی ئیمه دا تیپه
ده بوون، ئه و ده سته ی که هه میشه له سه ر لیواری ده رکه که
داده نا، گه زیک هینا ده ری و سلاوی لیکردین.

رۆژه کانی هه وه لی، ته واو مالی ئیمه ی له بیر چووبووه و به
سه ختی سه رقالی گالانته که یان بوو. پیوهندی خالعه باس و
گالانته که یان، سرنجراکیش بوو. سهنده لی پیشی به دلنیا پیوه
تایبته به خالعه باس بوو و به هیچ جوړیک قه بوولکراو
نه بوو له حزووری جه نابیاندا که سیکی تر له سه ری دابنیشی.
وه ک عاده تیک ده با هه میشه ده سته راستی له سه ر لیواری
په نجه ره که دانابا و ئانیشکی له ده ری با ئه گه رچی
که ش وهه وا یارمه تی نه دابا، چونکه ئه گه ر وانه با به راستی لی
ده بوو به به لا و نه یده زانی چی لی بکا.

زور جار ئاماژه کانی هوگری خالعه باسم به و ئامرازه ده هاته
به رچاو. ئه و کاتانه ی جغاره به ده ست به ده وروپیلیدا ده هات.

جارناجارِیک پییه کی ده ته گهران ده کوتا و وه ک شاره زایه ک لیان خوړ ده بووه.

وه ک مندالیک که شتیکی تازه ی بو کر درابی، دلی نه ده هات به جیی بیلی. هرکات گالانت هه لکرا با، به دلنیا پیوه خالّ عه باسیشی تی دابوو. نهو شیوه ی خالّ عه باس هاوړییه تی گالانتی ده کرد، لیکه وته ی چاکی نه بوو. له سه ره تادا که شو فیریان بو گرت بوو هه تا کوو ته های فیربکا، نهو پیوه نووسانه ی خالّ عه باسی به سه نده لی پیشی، گرفت ی گه وره ی ساز کرد بوو. ته ها ده با له پشته و هرا فیری لی خوړین بووبا. دواتر که ته ها ته سدیقی و هر گرت و هاته پیشی، خالّ عه باس هر له جیی خو ی مایه وه.

ئیواره ی خالّ عه باساویم نه دیته وه هه تا نه وکاته ی ته ها بوو به شو فیر و ده ستیان به قاچاگی کرد. نهو شانازییه هاوکات بوو ده گه ل عاده تکر دنی خالّ عه باس به گالانت و جار جار دابه زینی.

نه وه به خیر هیئانه که ی دایکم، له بهر ده رکی هه ساری بوو که مزگینی و هرزیکی نوی دیداری خالّ عه باسی پیداین.

- کاکه نه وه بو دیار نی؟ لیمان ناپرسی! یاره بی به خیری...

له ولامی چاک وخوشییه که یرا دیار بوو که ده بی ئاستی چاوه روانیمان له گفت ولفتی خالّ عه باسی، به رینه سه ری.

- ئهري چووني خوشكى؟ هه ر خه بهرت نيه! لهو بسته پرييه
حاليكي كاك ت ناپرسی...

هه موو پياويكي سه داقه ت، دان به وه داده ني كه وادياره
كاريگه ري گالانت له سه ر دهرووني خالّ عه باس، يه كجار زوړ
بووه كه له (خودات لي رازي بي) را هاتو ته سه ر ئه و
چاك وخوشي پر هه سته. هه ل به ت خالّ عه باس هه ر به وه نده
نه وه ستا و لهو هه ست و سوزه ي به شي ئيمه شي دا.

ئه و روژه بابم وه ك ئاگاي له ئه جيندای قسه كاني خالّ عه باس
بي، پاش ئه وه ي كه به لاليوي به خيره اتني كرد دهنگي
ته له ويزيونه كهي به رز كرده وه و سرنجي خسته سه ر
شاشه كهي.

خالّ عه باس كه هيشتا دايكمي به فريا نه گه يشتبوو هه تا به
پرسياريك سه ري قسه ي بو دامه زريني، به ئه و په ري
سه رسوړمانه وه هه والي ده رس و قوتا بخانه ي له من پرسى.
ئه من كه به و ئوينه تازه ي خالّ عه باس، حه به سابووم، به كورته
ولاميك، ئاساي بووني بارودوخي قوتا بخانه م پي راگه ياند.

دوا به دواي روونويي له و سوړپرايزه، دايكيشم خو ي گه ياندي
و له گه رمه ي چاك وخوشي دا ئه وه نده ي له زاري ده رپه ري
كو تي:

- ئهري كا كه ده گه ل ماشينه كه تان چوون؟

ئەو ھەلە ستراتیژیکە کە بە باوەرپی بابم، لە لایەن خوشک و برا، پیلاندارپێژراو بوو، بواری بۆ خالّ عه باس رەخساند تا ھەولەکانی بۆ چەوساندنەوێ بابم بخاتە گەر.

- جا خوشکی لە چی دەپرسی! ھەر دەبی بلی لە خودای بەزیاد بی. خودا بە نەسیبی ھەموو کەسی کا. نیعمەتە نیعمەت!

ئەگەرچی بابم بە روالەت، خۆی لەو قسانە بی گوی کردبوو، بەلام ھەک لە قسەکانی لە پاش رۆشتنی خالّ عه باسی را دیار بوو، تەواو کەوتبوو ژێر کاریگەری و سەداسەد پیی وابوو، رۆوی ئەو قسانە دەگەل ئەویە.

خالّ عه باس بابەتیکە مۆری دەستکەوتبوو و بە ئیشتیای خۆی لە ھەوشی تاریفان جیفرکی لێدەدا.

- ئەگەر ئاوام دەزانی، وەللا دە سال پیش دەمکری. وەبزانە شەش کور کاسبیت بۆ دەکەن....

ھەروا کە خەریک بوو، چاوەرپی ئەوێ نەکرد کەس سەری سور بمینی یا ھۆگری خۆی بۆ باسە کە بدرکینی و یەکسەر چوو سەر وردەکارییەکان.

- خودا پشتیوان بی ئەو مانگە نا ئەوی دیکە، یەکی دیکەش دەکرم. دەیدەم بە شۆفیری بۆم بگێری. شوکور لی

پهيدا دهبي. له خوداي بهزياد بي هموو رږوژي دهگل بانگي
نيوهړويه، دههزارم ده گيرفاني دايه.

دايكم وهك ناوبريک ههليدايه:

- كاكه ماشه لايه كي بلي. چاوهزار پيسه! بوي ههيه!

خال عه باس وهك ئه وهي ههستي به مه ترسي كړدبي، توژيک
راما به لام دواتر چووه سهر باسي تواناكاني گالانت.

- ماشين ههر گالانت! خو نه ده زاني ههوراز چيه، به رد چيه،
ئاو چيه. ههر دهر وا. شته كه ئه گه ژاپون بوو، ئاوايه!

خال عه باس بهو رپر هو گوړينه، چووه سهر بابته تي دلخوازي
من. ئه ميش وهك به شداريكي چووك، ويستم پهره به
باسه كه بدهم و يې به مه سهر به راورد كړدني ماشينه كان، ههر
بويه له زارم دهر پهرې و كوتم:

- خاله ماشيني چاكت نه ديوه، دهنه گالانت بو ماشينه!

به بيستي ئه و قسه يه، بابم كه تا ئه و كاته چاوي له سهر
شاهي ته له ويزيونه كه هه لنه گرتبوو، نيگايه كي پر له سپاس و
پيزايني ليكردم. به لام ههر به خيرا يي خوشي نيگاي
ئهمه گناسانه ي بابم، كه وته بن سي به ري ره شي چاوله ژيلا
هاتني خال عه باسي. وهك ئه وهي بو ديتنه وهي رسته ي

پيويست، خهريكي بنكول كردني خانه كاني ميشكي بي، چهند
چركه يه ك تيم راما و له نه جامدا كوتي:

- هه رچي دهلي گالانت ماشين نيه، كوري دايك وبابي خوي
نيه. روله ته تو چووزاني ماشين چيه....

كاردانه وه كه ي ته وه نده چاوه پروانه كراو بوو كه هه موو
تاماده بوواني تووشي حه به سان كرد و بو ماوه يه ك كه شه كه ي
تووشي چه به ستوويي كرد. ته وه رېمبازيني دهم وليوي بوو كه
له ئاكامدا دايكمي ئاگادار كرده وه كه پيويسته به په له
ناوبريكي بخاته نيو باسه كه وه. هه ر بويه به ورديني ژنانه وه
خاليكي وا هه ستيازي ديته وه كه شه ري گالانت نه ك له
بيري خال عه باسي به لكوو له بيري ئيمهش برده وه.

- حه ك ره بي مباره ك بي. ته دي كاكه ته وه بو ناله ي ته و
ساعه ته جوانه ت كړيوه. داده ي وه لا جوانه! ته وه دژه
ئاويشه؟

ته و كاره ته نيا له ده ست ژنيك دي كه بتواني سه روبني
كه سيك هه ر به نيگايه ك، بېشكني، ته واوي وردكاريه كاني
به ميشكي بسپري و له كاتي خويدا، بيخاته خزمه ت
ناشته وايي و پته و كردني بناغه ي خزميه تي.

له نه جامي ته و ناوبره ي دايكم، خال عه باس وه ك ته وه ي
له بيري چوويته وه باسي چي ده كرد، چاويكي له ساعه ته كه ي

کرد و چاوێک له دایکم. هاوکات که خه‌ریک بوو ئه‌و مه‌ودایه‌ی به‌ هۆی هه‌ڵچوونه‌که‌ی، له‌ پشتیه‌که‌ی په‌یدای کردبوو، پری ده‌کرده‌وه، به‌ ده‌نگێکی نزم و بی‌هه‌ست کوتی:

- ئه‌وه؟ ئه‌وه سی‌چوار رۆژ ده‌بی کرێومه.

له‌ سه‌یری دنیا به‌ خال‌عه‌باس شتیکی تازه‌ی کرێوه و نه‌هاتوه نمایشی بکا!

- وه‌للا جوانه‌! زۆریشته‌ پێداوه، دیاره‌! جا کاکه‌ ئه‌و هه‌موویه‌ت بو‌ پێده‌دا؟ خودا نه‌خواسته‌ ئه‌دی ئه‌گه‌ لیان دزی؟

دایکم زۆر به‌ زرینگی پرسیا‌ری کرد و هه‌ر بو‌خۆشی ولامی داوه. به‌وجۆره‌ ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی به‌ خال‌عه‌باسیدا که‌ ئه‌هه‌ون بێته‌وه و خۆی ئاماده‌ی ناساندنی ئه‌و به‌ره‌مه‌ نوێیه‌ بکات. خال‌عه‌باسیش به‌و کات کرپنه‌وه‌ی دایکم خۆی ته‌یار کرد و هاوکات که‌ به‌ قامکی گه‌وره‌ و شاده‌ی، جه‌غزی ده‌وری ساعه‌ته‌که‌ی ده‌سریوه‌ کوتی:

- ئه‌وه ئۆریینتی هه‌سله‌. له‌ دنیا به‌ نیوبانگی هه‌یه. باتری و قورمیش و شتی ناوی، هه‌ر به‌ تینی ده‌ستی کار ده‌کا...

به‌و تاريفاته‌ی خال‌عه‌باس کردی، به‌ تایبه‌ت گه‌رمای له‌شه‌که‌ی، به‌ ئاوات بووم چاوێکم به‌و ساعه‌ته‌ بکه‌وی، به‌لام

به هۆی ئه وه یکه هیشتا ئاسه واری قه لسی له سه ر دهم و چاوی خالّ عه باس تروسکه ی دهدا، نه مویرا تخوونی بم.

له در یژهی ئه و ئیواره کۆرهدا، دایکم به زیره کییه کی بی وینه، رپر هوی باسه کانی زووزوو ده گۆری و رپر گر بوو له ئه گه ری هه رجۆره تیکه ه لچوونیک ی زیاتر. ئه گه رچی خالّ عه باس چه ن دین جاری دیکه هه ولیدا بچیته وه سه ر باسی گالانت، به لام به هۆی ئه وه یکه که شه که بو ورووژاندنی سه رله نویی ئه و باسه له بار نه بوو، بوینه کرا له ئاماژه یه کی کورته وه زیاتر، بچیته وه سه ر باسه که. به و جۆره یه که م سه ر دانی کردنی خالّ عه باس له پاش گالانت کرپنه که ی کۆتایی پیهات و تییدا، نه خالّ عه باس توانی پر به دلّی خۆی له سه ر گالانت بدوئ و نه من شانازی دیتنی ئه و ساعه ته ناوازه یه م به نه سیب بوو.

هه موو لایه ک دلّیا بووین که خالّ عه باس بو ته واو کردنی زنجیره ی تار یفاته که ی دیته وه به لام زنجیره یه ک رووداوی له ناکاو په کی کاره که ی خست و پاش ماوه یه ک که گه وره ی کردینه وه، یه زید ئاواتی بو نیوچاوانی ده خوازت.

ته نیا دوو رۆژ پاش ئه و چاوپیکه وتنه پر سورپرایزه بوو که یه که م قهیرانی وه رزی نویی ژبانی خالّ عه باس ده ستیی کرد. قهیرانی ک که ده سپیک ی زنجیره یه ک قهیرانی تر بوو که هه ر

هه موویان له بن سه ری گالانته که ی دابوون. مه ترسییه کانی
 قاچاگی وه ک به شیکی دانه برآوی ئه و کاره سه لمیندرا بوون و
 که م که س گله یی له پیشهاته کان ده کرد. خال عه باسیش تا
 ئه و کاته ی بوو خووی به شداری ئه و رهوته بوو پیشهاته
 ناخوشه کانیشی به دلکی فراوان وه رده گرت و هاو خه می
 ته های ده کرد. هه ر بویه هه ر کات پرسیری چۆنیه تی سی
 سه ر مه قولاتی گالانتیان لیده کرد، به بی ئه وه ی گومانی له
 ده ست و فهرمانی ته های هه بی، وه ک پیشکی شکاریکی چاک
 به ده سستی هه لپیچ راوه وه، ته واوی ورده کارییه کانی ئه و
 رووداوه ی نمایش ده کرده وه و گالانته که ی وه ک تاقه
 به پرسیری ئه و رووداوه دلته زیته دیاری ده کرد.

- به سه ری توو زور چاک ده هات! گه یشته پیچه که ی، بوو ئه و
 لایه ی باداوه، ماشینه که به قسه ی کرد، بوو ئه ولای باداوه به
 قسه ی کرد، به لام هه ر که شلی کرده وه، جوابی نه داوه و
 یه کسه ر ده خرپی هاویشته.

یه که م قهیرانی وه رزی نویی ژیانی خال عه باس، هاوسووی
 خزم و که سی بزاون، هه ر بویه هاوکات که خه ریک بوو ئه و
 رووداوه ی به درێژایی روژ به چهنده ورده جیاوازیوه بوو
 سه ردانیکه رانی یه ک له دوا ی یه ک ده گیراوه، بانگاوازیک کرا
 بوو ئه وه ی به هانای گالانته که ی خال عه باسه وه بچن که هیشتا

خه ریک بوو له لآخریک، سه راوبن، باوباوینی ده گهل
ساته لایته کانی ژاپون ده کرد.

له ئه نجامی ئه و بانگه وازه به رفراوانه و به پیی دابی
کورده واری له کاتی لیکه ومان، جه ماوه ریکی به رچاو خوین
ته یار کرد و چوونه شوینی مه به ست. هیچ ئامراز و
که ره سه یه ک پیوست نه بوو. جه ماوه ره که ئه وهنده زور بوو
که هر به شیکی که میان خه ریکی هه لکیشانی گالانت به
دهست بوون و ئه وانی دیکه له دوور را قه وه تیان ده دایه. چند
خوله کی زیاتر نه خایاند که به بی ئاماده بوونی خاوه ن مال،
قريوهی خوشی به رز کرایه وه. گالانته که ی خالّ عه باسی به
سه روگوئی شکاوی، هاته وه سه ر ته گهر. ده سبه جی ده پاشی
ماشینیکی دیکه خرا و گه یشته وه ده رکی مالی خالّ عه باس.

بو سبچه نیی ئیواره که ی که خالّ عه باس له به رپرکردنی
سه ردانیکه ران ببووه، دهست به مل هه لواسراو هاته به ر ده رگا
و چاوی به گالانت که وت. روخساری هیچی نه ده درکاند.
وه ک رۆژان ده وریکی به ده وری گالانتدا لیدا به لام هیچ
پییه کی ده ته گهران نه کوتا و ته نیا بو ماوه یه ک سه یری
سه روگوئی تیکرماوی کرد. ئه و شه وهش له که شیکی
ماته ماوی سه رقالی میوان به رپرکردن بوو. هی دی بوونه که ی
به رده وام بوو هه تا رۆژی دواتر که به دیداری وه ستیان شاد
بوو و هه والی خه رج و مه خاریجی لی پرسین. له و کاته دا بوو

که پۆست مۆدیرنی سووک کرد و سه‌رسوهره‌ینه‌رتین تازه‌گه‌ریه‌کانی له‌ بواری جێپۆداندا، به‌ به‌ ئامانج گرتنی سیله‌ندر و ئیگزۆز پوونویتی کرد.

به‌ درێژایی رۆژیک ته‌گه‌ری هه‌موو ته‌گه‌ریکی خسته‌ پوو. هه‌ر له‌ وه‌درنانی ته‌هه‌را بگه‌ره‌ هه‌تا سه‌لت بوونی خۆی به‌سه‌ری پیری. له‌ کاتی هه‌نانه‌ به‌رباسی هه‌موو ته‌و ته‌گه‌رانه‌ پێویست به‌ بوونی هه‌یج شایه‌دحالیکی بو‌ پشتراستکردنه‌وه‌یان نه‌بوو، چونکه‌ به‌رزی ده‌نگی خال‌عه‌باس له‌ هه‌موو به‌لگه‌یه‌ک بیه‌منه‌ت بوو و به‌ درێژایی سه‌د میتر له‌ چوارده‌وری ماله‌ ته‌وان، هه‌موو که‌س ده‌یتوانی پشتراستی هه‌نانه‌ به‌رباسی ته‌و ته‌گه‌رانه‌ بکات.

هه‌موو ته‌و هات‌وه‌هاو‌اره‌ ته‌نیا نا‌ره‌زایه‌تی ده‌رب‌رینی که‌سیکی بی‌ ده‌سه‌لات بوو که‌ ده‌یویست بیه‌زاری خۆی، به‌ یاریکردن به‌ دوایین کارته‌کانی به‌رده‌ستی پێشان بدات. له‌ ئاکامدا نه‌ ته‌ها وه‌ده‌ری‌ندرا و نه‌ بو‌خۆی سه‌لت مایه‌وه‌ به‌لام ته‌و پووداوه‌ جهرجی یه‌که‌جاری خسته‌ نیوان هاوکاری بازه‌رگانی ته‌و باب و کو‌ره‌، به‌ جو‌ریک ته‌ها لاقی چه‌قاند و خۆی له‌ هه‌ر جو‌ره‌ هاو‌رییه‌تی خال‌عه‌باسی بوارد. بیانووشی بو‌ ته‌و هاوکاری نه‌کردنه‌ی جگه‌ له‌و نیوان ناخۆشییه‌ی دوایی، زۆر بوو و چه‌ندین کرده‌وه‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی خال‌عه‌باسی، وه‌ک هو‌کار ده‌هه‌ناوه‌ که‌ ته‌نیا پشتراستکردنه‌وه‌یان له‌لایه‌ن خال‌عه‌باسه‌وه‌

بوو که ئەو دەرڤه‌ته‌ی به گـوینگر دـەدا که بـتـوانـی ئەگـه‌ری
ئەوجۆره بیرکردنه‌وه له میشکی که سیکدا باوه‌ر بکا.

ئەوه‌یکه توو باری قاچاغ بینێ و هاوکات قه‌ل‌سه‌ی له هیزه‌کانی
ئاسایش بگێری، ته‌نیا به خالّ‌عه‌باس ده‌کری. به‌لام ئەو پرسه
به به‌راورد به پـرۆژه گـه‌وره‌که‌ی خالّ‌عه‌باسی، ته‌نیا
جه‌فه‌نگیک بوو.

- شه‌رت بی که‌لاشیکی بکرم. جا چۆن عه‌جه‌م پیش به من
ده‌گری!

هه‌رچه‌ند ئەو بیرۆکه‌یه‌ی خالّ‌عه‌باسی، دەرڤه‌تی ئەوه‌ی بوو
نه‌ره‌خسا بجێته بواری جێبه‌جێکردنه‌وه، به‌لام هه‌ر ئەو چه‌ند
پارچه‌ کرداره‌ی پیشانیدا، ته‌های ناچار کرد له ژێر فشاری
هاورپێانی، خوو له هاوکاریکردنی خالّ‌عه‌باسی پیاریزی.
ماوه‌یه‌ک که‌شه‌که هه‌روا به چه‌قه‌ستوویی مایه‌وه و هیچ
کامیان حازر نه‌بوو له هه‌لوێستی خووی پاشگه‌ز بێته‌وه. له
ئاکامدا به به‌ریوانی هیندیک خزم و که‌س، خالّ‌عه‌باس رازی
کرا که خانه‌نشین بی و ئیواره‌وئواره پوولی خووی وه‌رگری، ده
ته‌نکه‌ی گیرفانی بنی.

له‌سه‌ره‌تادا خالّ‌عه‌باس به بێمه‌یلی ملی به‌و رینگاچاره‌یه‌دا،
به‌لام دواتر که ببوو به حازر خووری بن سیبه‌ری، دووباره
که‌یفی سازبووه و جه‌زمه‌ی گالانت، گرتیوه. له‌و ماوه‌یه‌دا

له بهر بیکاری، زۆر به سه‌ری ده‌کردینه‌وه و می‌شکی بابمی
هه‌لده‌پشوت.

که یف ساز بوونی خالّ عه باسی، هاوکات بوو ده‌گه‌ل
گوشاریکی زۆر له سه‌ر ته‌های. ئەو که ده‌با هه‌موو رۆژی
به‌شی هه‌ره زۆری داها ته‌که‌ی وه‌ک مووچه‌ی خانه‌نشینی، بدا
به خالّ عه باسی، ده‌ره‌قه‌تی خه‌رجی ماشینی نه‌ده‌هات و
نه‌شیده‌وێرا داوا له خالّ عه باسی بکا. هه‌ربۆیه ئەو گوشاره‌ی وای
لیک‌رد رینگای پرمه‌ترسیت‌ر بگریته‌به‌ر و ده‌ست به قاچاگی
شلّقه‌ی بکا.

ماوه‌یه‌ک له ژێر سیبه‌ری بیخه‌به‌ری خالّ عه باسدا، ته‌ها به
پوولی شلّقه‌ی که‌یفی ده‌کرد و رۆژ ده‌گه‌ل رۆژی
ته‌یارتر ده‌بوو. که‌لاشی به‌سه‌ر پێوه ده‌کردن و قسه‌ی شه‌ش
پووت شه‌ش پووت ده‌کردن.

ته‌نیا که‌سیک که له‌و ماوه‌یه‌دا زۆرت‌رین گوشاری ده‌روونی
له‌سه‌ر بوو، با‌بم بوو که هه‌موو رۆژی ده‌بوایه گویی له
خۆهه‌لکیشاندنه‌کانی خالّ عه باس بووبایه. ئەو کات که
خالّ عه باس به‌شیک بوو له که‌ره‌سه‌ی په‌یوه‌ستی گالانت،
زۆرمان نه‌ده‌دیت، به‌لام له‌وه‌تی خانه‌نشین ببوو، هه‌موو
ئێواران به دیداری شاد ده‌بووین و گوێمان بو فەرمایشه‌کانی
را‌ده‌گرت. به هه‌ر قسه‌یه‌ک ده‌ستی پیک‌ردبا له ئاکامدا،

سه ره بان و بنه بان دهاته وه سهر ته نه که ی گیرفانی که له سایه سهری گالاتی، هه موو رۆژی دهه زاری تیدایه. بابم زۆری دان به خۆ داده گرت، به لام ته واو که سادی پیوه دیار بوو. هیچ دهستی بو نه ده کراوه. ته نانه ت دایکیشیم ههستی بهو لاسهنگی هیزه کردبوو و وهک جاران به خالّ عه باسی هه لانه ده کوت.

بابم به پیچه وانه ی ئه وه ی لی چاوه پروانده کرا، به متمانیه کی له راده به ده ر بهو پرسته یه که دنیا ده وران ده ورانه، زۆر ژیرانه مامه له ی ده گه ل ئه و بارودۆخه ده کرد. هه ستیارانه چاوه ری ده رفه تیکی ده کرد، بو ئه وه ی له ژیر ئه و گوشاره قورسه ده رباز بی، هه ر بو یه هه موو هه والیکی په یوه ست به خالّ عه باس و بنه ماله که ی، به وردی شروقه ده کرد و له هو و هو کاری ده پرسیه.

له ئاکامدا خۆری به ختی بابیشم هه لات. ئه و کاته ی که سیک، به هه ر هو یه ک، له کن بابم کوتبووی، ته های خالّ عه باسی، خه ریکی ویسکیه. له سه ره تادا بابم وهک بوخۆی ده ی کوت بو ی پرسیار بوو ویسکی چیه، پیشی عه یب بوو پرسی، هه ر بو یه وهک ئه وه ی باو بوو، به ره ره چی قسه ی کابرای دابووه و هه ر جو ره ئه گه ریکی له وجو ره ی ره تکر دبووه. دواتر که له ملا وئه ولا به پرسیار مه به ستی کابرای تیگه یشتبوو و ئه گه ری باسه که ی پشتراست کر دبووه، به هه گبه یه کی پر رووی ده مالی

کردهوه. ده گه‌ل یه کهم درکاندنی، زۆر ژیرانه ری‌ی هه‌موو به‌رگریه‌کی له دایکم بری‌وه و له پاشان ته‌واو متمانه‌به‌خۆ ئاماده‌ی چاوپیکه‌وتنی ته‌و ئیواره‌یه‌ی خال‌عه‌باس بوو.

به ئاسانی له هه‌لسوکه‌وتی بابمرا به‌دی ده‌کرا که ته‌و ئیواره‌یه بو‌وی، زۆر چاره‌نووس‌سازه، به‌جۆریک که له‌خه‌وی پاش نیوه‌پۆشی خۆش‌بوو و ته‌نیا به‌چه‌ندجار ته‌ودیاو‌دیو کردن، کۆتایی پیه‌ینا. دایکیشم داماو له‌گۆشه‌یه‌ک ده‌ستی خستبوو سه‌ر ده‌ستی و لووتی داژه‌نیبوو. به‌په‌چه‌وانه‌ی ته‌وه‌ی گومانم ده‌کرد که دایکم خال‌عه‌باسی له‌هاتنی ته‌و ئیواره‌یه پاشگه‌ز ده‌کاته‌وه، هه‌یچ ته‌گه‌ریکی له‌و جۆره‌ له‌ئارادا نه‌بوو و باسه‌که ته‌وه‌نده گرینگ بوو که ته‌ویش بیه‌یل نه‌بوو که هه‌رچی زووتره، چاره‌بکری. له‌ئاپۆره‌ی بیده‌نگی‌کی به‌سام، بو‌ی یه‌که‌م جار، هه‌موو چاوه‌ری‌ی خال‌عه‌باس بووین. هه‌ریه‌که‌مان له‌سووچیکه‌وه تامة‌زرۆی ته‌و باسه‌بووین.

خال‌عه‌باس وه‌ک رۆژان، هه‌رکه‌تاوبان کز‌بوو، به‌لاره‌لار په‌یدا بوو. ده‌گه‌ل جیخۆش‌کردنی، بابم وه‌ک پتۆسته‌یه‌ک بو‌ی کردنه‌وه‌ی سه‌ری قسان، به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌موو رۆژان، زۆر گه‌رم‌و‌گور به‌خه‌ره‌اتنی کرد و هه‌والی ولاتی لی‌پرسی. هه‌والی ته‌های لی‌پرسی. هه‌والی قاچاغی لی‌پرسی. خال‌عه‌باس له‌شی‌وه‌ی ولامدانه‌وه‌کانیرا دیار بوو که هه‌شتا هه‌ستی به‌هه‌یچ جیاوازیه‌ک نه‌کردوو و ته‌نانه‌ت له‌وه‌ی که به‌بی هه‌ولی

خوی باسه که دهچیتته سهر قاچاگی زۆریش که یفی ساز بوو و
خه ریک بوو نوتقی ده کردهوه که چی بابم خوی نه گرت و
هیشتا خالّ عه باس له ولّامه سهره تاییه کان نه بیووه که کوتی:

- کاک عه باس شتیکی بلیم پیت ناخۆش نابی؟

خالّ عه باس به که میک گومانه وه ئاماده ی ولّامدانه وه ده بوو
که بابم دهره فته تی پی نه دا و کوتی:

- کاک عه باس، کورپی تۆش ههر کورپی خۆمه. به قه بریکی
بابم چۆتی، ته هاشم به قهت ئه و دوو کورهم خۆش ده وی. به
ئیخۆمی ده زانم بۆیه باس ده که م، ده نا به من چی.

ئه و شیوه هاوسۆزی نامۆیه ی بابم، خالّ عه باسی نه ختیکی
هه ستیار کرد و بو بیستنی شتیکی گرینگ دهستی له
هه لبه ستنی تووتن و په ره که ی هه لگرت.

- کاک عه باس خه لک چی چاک نالی. ئه و فیعلانه بو، بو
کورپی تۆ ده بی. کی تا ئیستا شتیکی خه رایی به ئیوه وه دیوه.

خالّ عه باس وا پرسیار که رانه ده یروانییه بابم که هۆشی نه بوو
هیشتا تووتنی ده په ره که ی نه کرد بوو که چی به زمانی ته ری
ده کرد.

- کورپی تۆ بو، بو ئه وه ی ده بی، ئاره قی بفرۆشی.

خال عه باس به بیستنی ئەو قسه یه وه ک درووی ده سمتی
رۆچووبی، رَمبیک بلیند بوو و به تهواوی هیزه وه نه راندی:

- ئەوه کی ئەوهی دهلی هه تا گۆری بابی وا لیکه م؟

بابم به هیچ جوړیک خووی بو وهها کاردانه وهیه ک ئاماده
نه کردبوو و پئی وابوو خال عه باس گومان له راستی هه واله که
ناکات، که چی نه ته نیا به رسته یه ک، قسه که ی ره تکرده وه
به لکوو هیرش پیچه وانەشی کرد.

ته نیا شتیک که بابم وه ک به رگری غه ریزی بو ی کرا، خو
دزینه وه بوو له ئەگه ری تیکه ل بوون به و کییه ی خال عه باس
ئاوا به زه بر هه ره شه ی لیکرد، هه ر بو یه گورجیک خووی
خزانده سه نگه ری خال عه باس و شیوازی قسه کردنه که ی
گۆری.

- کاک عه باس هه تا شته که راست یا درۆ بلاو نه بوته وه با
چاره ی بکه ی ن. قسه زۆر هه لده به سترین با نه هیلین بلاو
بیته وه.

به لام خال عه باس به و ئاسانییه ملی به که مترین ئەگه ری ئەو
دهنگۆیه ش نه ده دا و به لاتاویکی جه رگبر، پیداغری له سه ر
راسته بوونی ئەو قسه یه کرد.

- نهو هَلْلا ئه و خه لّكه هه سوودن. چاويان به و ماشينه ي ئيمه هه لّنايه. كور ي من سه ري بچي نويزي ناچي، چو ن شتي وا ده كا.

لغاوي باسه كه له ده ست بابم ده رچو و بوو. ئه و كه مه به ستي سه ركونه كردني خالّ عه باس بوو ئيسا به ره و پرووي بوختانيك بيووه. هه ر قوونه جووله ي بوو باسه كه بگريته وه ده ست، به لام به پشتيواني ئه و ره تـكـردنه وه توندوتوله ي خالّ عه باسي دايشم وه خو هاته وه و بو پشتيواني كاكي وه خو كه وت. هه ر هينده ي پينه چوو كه ره تـكـردنه وه، بو هيرشكردن گوردرا و تيزايي په لاماره كه يان خسته سه ر بابم. بابم هيووا براو خه ريكي په له قاژه بوو و زور به كه سادي به رپه رچي ده دانه وه تا له ئاكامدا هيچي پي نه ما و به شيوه ي خالّ عه باسي قسه ي يه كلا كه ره وه ي خوي كرد.

- ئاخه هه رسيك ته لاقم كه وي راست وايه، ئيدي بو مل نادهن. ئه گه راست ده كه ن بو ناچن له شته كه ي بكولنه وه دوايه وه دروم خه نه وه.

ئه و سوينده ي كه له ئه ده بياتي زاره كي بابمدا شتيكي نامو بوو، ئه گه رچي موربوونه وه ي توندي دايمي ليكه وته وه، به لام ورده گومانيكي خسته به ره ي دژبه ره وه و تا راده يه كي زور سستي كردن. بو چهنـد خوله كيكي تر خالّ عه باس به مينگه مينگ،

بی هیوا، خه ریکی چه نگه کر که بوو هه تا که شه که پیچه وانه کاته وه، به لام هاوپه یمانه که ی چیتەر هۆشی له سه ر باسه که نه مابوو و به دوا ی هه لگیرساندن ی شه ریکی سارد ی در یژخایه ن بوو. له ئاکامدا له که شیکی سارد و پر له مره مر، خال عه باس رو یشته.

ئه وه ته نیا سه ره تایه ک بوو و هیچ که س شکی ده وه یدا نه بوو که خال عه باس، هه تا لایه ک به لایه کدا نه خا، ده سته ردار ی ئه و باسه ناب ی. ئه و، که سیک نه بوو کاتی خو ی به به لگه دوزینه وه خه سار بکا. خال عه باس یه کسه ر ده چوو ه سه ر گومان لیکرا و داوا ی دان ییدانانی لیده کرد. به پیچه وانه ی هه موو داد گایه ک که ئه و که سه ی ئیدعایه کی هه یه ده بی به لگه بین یته وه، له به رده م داد گای خال عه باس تۆمه تبار به بی ئه وه ی هیچ به لگه یه ک دژی هه بی ده بی بی تاوانی خو ی سه لمینی.

زۆر جیاواز تر له وه ی گومانمان لیده کرد، خال عه باس هه ر ئه و ئیواره یه ده گه ل بیستنی ئه و باس و خوا سه، ته های وه ک تاوانبار ئه ژمار کرد بوو. له سه ره تای شه و هه تا درهنگانی ک، دانیشتنی داد گایی کردنی ته های به رده وام بوو. ته نیا داد گایی نه بوو به لکو و هاوکات دان ییدانانی زۆره ملی و هی رشی تاوانا تویش هه بوو. هه موو ئه و قۆناغه یه ک له دوا ی یه کانه ی داد گاییکردنه که ی به بی ئاماده بوونی هیچ که سیکتر

به‌پړوه‌چوون و به‌ه‌و‌ی تایبه‌تمه‌ندی جیاوازی وت‌وو‌یژی
خالّ‌عه‌باس، له مه‌ودای دووریش‌را لیک‌ده‌کرانه‌وه. ئەوه ته‌نیا
دره‌نگ بوونی شه‌و و بیت‌اقه‌ت بوونی خالّ‌عه‌باس بوو که
توانی کو‌تایی به‌و شه‌ره‌ بی‌نی.

یه‌که‌م کاردانه‌وه‌ی ئەو شه‌وه‌ لالووت بوونی ته‌ها له‌ هه‌موو
ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی ئیمه‌ بوو. وادیار بوو که به‌ سه‌رچاوه‌ی
ئەو ده‌نگ‌ویه‌ی زانیوه‌، بویه‌ بو‌ به‌یانی که به‌ پیان به‌ کو‌ل‌اندا
ده‌ر‌و‌یشته‌ خواری، هیچ سه‌روسلاوی نه‌بوو.

ئەو هه‌موو هات‌وه‌او‌اره‌ی شه‌وی ر‌ا‌بردوو و لالووت بوونی
ته‌ها وای‌کرد دای‌کم سه‌ره‌ر‌ای ترسی له‌ خالّ‌وژنم، بو
باس‌و‌خواس خویه‌ک بگه‌ی‌نیت‌ی و پاش تاو‌یک به‌ نو‌یت‌رین
هه‌واله‌کان بگه‌ر‌یت‌ه‌وه. وادیار بوو ته‌ها له‌ ئە‌گه‌ری هه‌ر جو‌ره
ده‌ست‌لیدانی گالانت وشیار کراب‌ووه و هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌بی به‌ره‌ل‌لا
به‌ره‌ل‌لا بسو‌ور‌یت‌ه‌وه. ئەوه بر‌پ‌اری کو‌تایی خالّ‌عه‌باس بوو
به‌لام چاوه‌روان‌ده‌کرا وه‌ک هه‌موو بر‌پ‌اره‌ک‌انی تری، هه‌ر زوو
لی‌ی پاشگه‌ز بی‌ته‌وه و چاوه‌روانی بی‌انوویه‌ک بکات هه‌تا
هه‌لیوه‌شین‌یت‌ه‌وه. باش یا خه‌راپ، ئە‌وجار ئەو پاشگه‌زبوونه‌وه‌یه
زۆر زوو‌تر رو‌ویدا. وه‌ستانی گالانت، وه‌ستانی داها‌تی
خالّ‌عه‌باسی به‌دواوه‌ بوو به‌ تایبه‌ت ئیستا که ته‌واو خانه‌نشین
بی‌وو، هه‌ر بویه‌ زۆر زوو ملی به‌ به‌ر‌پ‌وانی دا به‌و مه‌رجه‌ی
ته‌ها چیدی ئەو به‌زمه‌ی نه‌کات. له‌ولاشه‌وه ته‌ها مه‌رجی دانا

که بهشی خالّ عه باسی ده بی که مکریتته وه. ئەو شه ره مه رجه بو
ماوهیه ک پیشی به هه ر جو ره پیشکه وتنیک گرت هه تا له
ئا کامدا یه کی لیژان ئاواى نسحه تی ته های کرد:

- کو ره ئەتو زور شیتی! ئەو به زمه چییه ده یکه ی؟
ده هه زاره که ی بو بکه به بیست هه زار و بلی کارت پیّم نه بی.

ئەو ته کبیره ئە گه رچی چاوه پروان ده کرا کاردانه وه ی توندی
خالّ عه باسی به دوو وه بی، به لام به و په ری سه رسو و رمانه وه،
خالّ عه باس به بیده نگیکی پر له ره زایه ت، ملی به و مه رجه دا
و وه ک دلسۆزیکى باو کانه، ئاواى نسحه تی ته های ده کرد:

- رۆله خو نالیّم مه یکه! ده یکه ی به حه یا و ئەده ب بیکه، با
ناحه زمان پی خوش نه بی.

گلۆپه سه وزه باو کانه که ی خالّ عه باس، بو هه ر جو ره
هه لسو که وتی ته های ریگا خوشکه ر بوو و له و ریگایه دا
سنووره کانی یه ک له دواى یه ک به زانند. وه ک سرو شتی
راسته قینه ی ئەو کاره، ته هاش هیچی به هیچ نه کرد و کاتیک
گیرا جگه له گالانت که به نیوی خالّ عه باسی بوو، هیچی بو
ده رنه چوو. جگه له جه ریمه یه کی زور، چه ن دین مانگیش
زیندانی کرا. به لام به و جو ره ی دیار بوو له ترسی خالّ عه باس
هیچ گرتیکى ده گه ل زیندان نه بوو و هیواى ده خوازت
دریژتر بووبایه.

ئەو ڕووداوه خالّ عه باسی له هەر جوړه شایي پېـوون به وهجاغی، بـی هیوا کرد و به یه کجاری ته مای گرت ژيانیکی دوو کهسی پیرانه ی هه بی. ئەگەر ورده کاریک هه با دهنه له بورسە نافه رمیکه ی خویان حازر ده بوو. ئەو سه رده مه ی بی کیشه ترین ده ورانی ژيانی بوو و هیچ باس له چاره نووسه ناحه جمینه که ی نه بوو هه تا ئەو ڕۆژه ی ڕوحمی بو دوو کوتره باریکه بزووت و ویستی هیلانه یان بو ساز بکات.

تایبه تمه ندی هه موو کاره کانی خالّ عه باس، جیاواز بوونه که یان بوو. ئەگەر چی هیلانه ی کوتره باریکه ده کری به بی هیچ کیشه یه ک، له هه موو شویتیکی ئاسایی دابمه زری، بهو مهرجه ی پشیلە زه فهری پی نه با به لام له ڕوانگه ی خالّ عه باسه وه نه ته نیا پشیلە، به لکوو هیچ مروّ فیکیش نابی بتوانی به شیوه ی ئاسایی دهستی پیرا بگا. ره چاو کردنی ئەو ستاندارده خالّ عه باسی ناچار کرد له به رزترین شویتیک که به نیردیوان دهستی ده گاتی، دایمه زریتی. خالّ عه باسیکی پیر، بارانیکی به لیشاو و هه وره برووسکه ی به هاری، هه موو کاریگەر بوون بو ئەوه ی خالّ عه باس له سه ر نیردیوانیرا هه لدیری.

وه ک بیره وه ریبه کی سرنجراکیش، ده کری له داهاتوودا بگێردریته وه که زه مانیک له ولاتی ئیمه، نه خوشه کان ته نیا له فیلمه کاندایان هه بوو له سه ر ته ختی نه خوشخانه بمرن

ئەگەینا لە دنیای راستی، هەرکە لە نەخۆشیکی بێ هیوا دەبوون، یەکی بەرگ سپیان لێ پەیدا دەبوو و بەبێ رەچاوکردنی هیچ جوهره روحم و بەزەییەکی دەیکوت:

- کاکە بیبەنەوێ ناژی. لەخۆرا خەرجی لێ مەکن.

ئەو شتە راست بوو خال عه باسیش قەوما. ئەگەرچی زمانی هەبوو بەلام وەک مردووێکی بەزوویی، نیو دیوێکرا. هیچ چاره نەبوو و تەنیا ئەگەری بەردەست بردنەوێ بوو و بردرایەو. وەک نەخۆشیکی زۆر لە مردن نزیک، بە درێژایی رۆژ ئەوێ بە هەموو تەمەنی خۆی، جاریکی دیتبا، سەردانی دەکرد و زۆربەیی هەرەزوریان پاساویان بوو ئەو سەردانە یەکی شت بوو:

- باشە لە کۆل خۆمی دەکەمەوێ. با دواوە گلهییم لێ نەکن.

سەردانیەکی زۆر هات و چوون و لە ئاکامدا کاتیکی مردنەکی وە درەنگی کەوت، جگە لە خیزان و خزمی زۆر نزیک. کەسی بە دەورەییەو نەما. وەک بەرنامەیی رۆژانە ئەو چەند کەسە بە دەورەیی وەبوون و لە ئاپۆرەیی بێدەنگییەکی تەواو، چاوەڕێی مردنیان دەکرد.

ئەو بەرنامەییە هێندەیی کێشا هەمووی جارز کردن. بەلام رۆژی مەبەست ئاخیری هەرگەشت و وەک رەوتیکی ئاسایی، هەرکە هەست کرا لە مردن نزیکترە، خێرا بانگهێشتی مەلا

کرا. مه لا له ته نیشته خالّ عه باس دانیشته و خه ریکی یاسین خویندنه وه بوو که له ناکاو خالّ عه باس به گره گریک ده پشدا ئاماده بوانی وشیار کرده وه و له پاشان به دهنگیکی نزم کوتی:

– رۆله وه سیهت بی، مردم، نه چن لیره بنیژن. لیره کهس ناناسم. بمبه نه وه دیی.

بو چهند چرکه یه ک ورده نیگا له نیوانی ئاماده بووان ئالوگور کرا، به لام له ئاکامدا هه موو نیگا کان چوونه وه سهر مه لا و وه ک داخوازیکی بی کوتن، داوای نوینه رایه تی جه ماوه ریان بو ولامدانه وهی خالّ عه باس لیکرد.

مه لا وه ک ئه وهی له ئهرکی نوینه رایه تی خوئی حالی بووبی، هیندیک تامی زاری خویش کرد و کوتی:

– خالّ عه باس وا مه فرموو. قه برستان ئاوه دانییه. ئیشاللا دواي سه د سالی دیکه ئه گهر به ره و پیلی مردن چووی، چ فهرق ده کا لیره بنیژنی یا له شوینیکی تر.

خالّ عه باس بو ولامدانه وه، به زه حمهت چه نه گهی که به هوی بلیندی سهرینه کهی ده سهرسینگی چه قیپووه، بزوت.

– سه د سالی دیکه ی چی مه لا، پیت شیتیم؟ ئه وه نی یاسینم بو ده خویتی. رۆله گهر دنتان ئازاد نه بی ئه گهر به رامبه ر مالانم نه نیژن.

مه لا که ته مه نیک له ناسینی ئه و زاته بی بهش بیوو، ته مای بوو ولامیکی شیاوی ئه و داخواییه بداته وه که چی دوا هه ناسه کانی خال عه باسی، دهر فته تی هیچ جو ره دهر برینیکی پی نه دا.

به و پییه ی که مردوو نابیی له حارزی بمینی ته وه، چه ند که سیک بو قه بر هه لقه ندن، به ره و ئاوه دانی وه ری که وتین، به لکوو له زووترین کاتدا وه سیه تی خال عه باس به جی بگه یینین.

ده گه ل گه یشتن به شوینی مه به ست، هه موومان سه داسه د دلنیا بووین که به جی گه یاندنی وه سیه ته که ی خال عه باس زو ره ئه سه ته مه. به رام بهر مالی ئاوه دانی، له و به رقه ده، ته نیا ئه سه واری چه ند به رده تراو که ی چه قیوی لیوو و دیار بوو له میژ ساله هیچ قه بریکی نویی به خو یه وه نه بینیه. به لام به نا چاری، شویتیک هه لبرژردرا و به قولینگان به ربووینه جهسته ی زهوی. هیشتا شان وپیل بو کاری خوش نه بیوون که یه ک به جنیودان له ئاوه دانی داگه را خواری و پرووی ده لای ئیمه کرد.

- سه گابینه ئه وه له چی ده گه ریڤن؟ به خودای ئه لحن ده چم له دووی پاسگای. ئه وه خه ریکن عه نتیکه ی دهر دین!!

زو ره به کورتی و به تر سه وه یه ک کوتی:

- ئەوه سوّفی عهولایه. خو به خودای بۆمان حالّی نابێ، چی لیبکهین؟

به چهند خولهك شانازی ناسینی سوّفی عهولّا بوو كه زانیم خالّعه باس لیره دوانه‌ی هه‌یه. ئەوه‌یان هیندیک ئالۆزتر. سوّفی عهولّا یه‌کی شری پانتۆل شوو. كه‌وا له ره‌نگیک، پانتۆل له ره‌نگیک. شاقه‌لیکی كه‌وا ره‌شه‌که‌ی كه گیرفانیکی نه‌ینی ئامال شینی پیوه‌بوو، هاتبوو ده‌ری و ده‌گه‌ل غاردانی باوه‌شینی به‌رگه‌ده‌ی ده‌کرد. پشتیندیکي ره‌شی گول وردی چلکنی به‌ست بوو، ئەوه‌نده له عۆده‌ی ده‌سره‌ی چلمی هاتبوو ده‌ری كه سه‌ره‌که‌ی وه‌ك کلکه بزن چه‌قیوو و نه‌ده‌نوشتاوه. لینگه پانتۆلیک ده‌گۆره‌ویدا ئەوی دیکه‌ی قوتار بیوو. كه‌وشه جیره‌کانی ئەوه‌نده‌یان قور هه‌لگرتبوو، هه‌موو جارێ به‌قه‌د جی پی فیلیک، ئەرزیاڤ شوین ده‌کرد. به‌رگ و لیباسی زور له ده‌موچاوی ریک‌وپیکتر بوو. ئەوه‌نده‌ی ردین هیشتبوو كه شویتنی بی تووک له سه‌ر روخساری به‌دی نه‌ده‌کرا. هه‌ر له بن چاوی را هه‌تا بنان گوئی، هه‌مووی هه‌ر تووک بوو. ئەوه‌نده بی ساحه‌ب روابوو، وه‌ك تووکی بزنه مه‌ره‌ز، لیکه‌ه‌لا بوو. ته‌نیا سه‌یر کردنیکی وردی پیویست بوو هه‌تا ئاسه‌واری تلته چای تیدا بدۆزیوه. ئاستی هه‌ردوو کونه‌تفینکی وه‌ك کانی گراوان شویتنی دوو که‌لی تووتن و په‌ری پیوه دیار بوو. هاوکات كه به‌و سه‌روسیمایه به په‌له‌په‌ل

دهات به قولہ گوچانه کھی هره شهی ده کرد. هاوریه کمان که دیناسی، وهک بهرگریه کی سهره تایی، پیش ٺهوهی بمانگاتی رستهیه کی ٺاگادار که رهوهی به دهنگی بلیند گه یاندی.

- کاک سوئی نهیکه ی ٺی خوئه!

کاک سوئی بو بازدانی له که ندالکی سهر ری دهستیکی به پیچ و کلاوه که ی گرت که به قهده سیلیک ده بو و هاوکات ده گهل پهرینه وهی، سهریکی هه لینا و لیمان خور بووه.

- خون و مون کییه؟ ٺه لجان ٺه و گیاهم بو لی هه لده قه نن.

به بیستنی نیوی خوی دیار بوو که میک ٺه هوهن بوته وه و پرسیاره که شی توندوتیژی جنیودانه که ی پیوه نه بوو.

- کاک سوئی، خال ٺا سٺا مردووه. وه سیه تی کردووه بیهینینه وه ٺیره.

- ٺا سٺا کییه؟

- ٺا سٺا مروتی.

- جا ٺا سٺا کهنگی خه لکی ٺیره بووه! سهده ساله لییره نه ماوه. نه زهوییه کی لییره ههیه نه جی گیاه کی ههیه.

پيّم خوش بوو بليّم خو گاراني بو له وه پړاندني ناهيښته ئيره، زهوى بو چيه به لام به دريژهي قسه كاني بهو قه ناعه تهى گه ياندم كه ئيستا هه موومان له سه ر هيلكي دووسه ر خالّ عه باس، نه وسه راوسه ري ده كه ين. وه دوو كه وتني زياتر بي فايديه.

- وه سيه تي چي و شتي چي! ئيره ملكي منه. خه تي جوو تم لي ره ده گه ري ته وه. نو ره ي نه وه يه تراكتورم لي هه لديرى. ئاخر عه باس ني ه! خو نه بو ته شيخ و مشايخ! په نجا ساله ئيره قه برستان نه ماوه. دي ته نه وه به رقه ده ي ده لي چي. قه برستاني تازه نه وه له ده راوييه بي بهن له وي بينيژن.

ر كا به ري نه وه گفـتـولـفـته ته نـيا به خالّ عه باس ده كرا. نه وه خالّ عه باسه ي وشه گه لي وه ك لاسار، كه لله رهق، سه رسو رهينه ر و ... بو هه لسه نگاندي ئاستي جياوازي نه وه، هيچيان ده باراندا نه بوو. ته نيا وشه يه ك كه تواناي پي ناسه كردني هه بوو، نيوي خو ي بوو كه ده كرا وه ك وشه يه كي داتاشراو به مانايه كي نو ي كه هه لگري قورسايي هه موو بواره كاني كه سايه تي تاي به تي وي بي، به فـهـرـهـنـگـهـكانـه وه زياد بكرى.

تاقه وه سيه تي نه وه تاقانه فيلسووفه خو مالييه، نه وجو ره ي ده ويست به جي نه گه يي و له شوينيكي تر به به رد و كيلكي

بی نونیشان که هیچ زانیاریکی بو ناساندنی ئه و ئینسانه
هه لکه وتهیه نه ده درکاند، ئه سپارده ی خاک کرا.